

মুমনি নাবীসকলৰ বাবে বিশেষ বধি- বধান

ছলহে ইবনে ফাওজান আল-ফাওজান

নাবীসকলৰ প্ৰকৃত মৰ্যদা প্ৰদানকাৰী

দ্বীন একমাত্ৰ ইছলাম। ইছলামে

তওঁলোকৰ বহুতো বিষয় বিশেষ

গুৰুত্বসহ গ্ৰহণ কৰছিলে। নবী

চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে

কতেয়াবা কতেয়াবা কৰেল নাবীসকলক

উদ্দেশ্য কৰি উপদশে প্ৰদান কৰছিলি।

‘আৰাফাৰ ময়দানত তখেতে

নাৰীসকলৰ ওপৰত পুৰুষসকলক

হতিকাঙ্ক্ষী হ'বলৈ উপদৰ্শে দিছে, যিয়ে

প্ৰমাণ কৰে নাৰীসকল বশিষে যত্নৰ

দাবীদাৰ। বশিষেকৈ বৰ্তমান সময়ত

যতেয়া মুছলমি নাৰীসকলৰ সন্মান

হৰণ আৰু মৰ্যদাপূৰ্ণ স্থানৰ পৰা

বচিযুত কৰাৰ নমিত্তে তেওঁলোকৰ

বৰিদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা কৰা হৈছে।

এতকে, তেওঁলোকক সচতেন কৰা আৰু

তেওঁলোকৰ সন্মুখত মুক্তৰি

নৰিদ্দেশেনা স্পষ্ট কৰাৰ বকিল্প নাই।

উক্ত পুথখিনত এই বিষয়টোক স্পষ্ট
কৰা হৈছে।

<https://islamhouse.com/২৭৯১৫৩২>

- মুমনি নাৰীসকলৰ বাবে বিশেষে
বধি- বধান
 - ভুমকিা
 - প্ৰথম পৰচিহ্নে: সাধাৰণ
বধান
 - দ্বিতীয় পৰচিহ্নে নাৰীৰ
শাৰীৰকি সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ
কৰাৰ বধান
 - তৃতীয় পৰচিহ্নে হায়জে,
ইস্‌তহোজাহ আৰু নফিাছ
সংক্ৰান্ত বধান

- চতুৰ্থ পৰচিহ্নে পোচাক আৰু
পৰ্দা সংক্ৰান্ত বধিান
- ষষ্ঠ পৰচিহ্নে জানাযা
সংক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বশিষে
বধিান
- সপ্তম পৰচিহ্নে ছয়াম
সংক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বধিান
- অষ্টম পৰচিহ্নে হজ্জ আৰু
ওমৰাত নাৰীৰ বশিষে বধিান
- নৱম পৰচিহ্নে: ববাহ আৰু
তালাক সংক্ৰান্ত বধিান
- দশম পৰচিহ্নে নাৰীৰ সন্মান
আৰু পৱতিৰতা ৰক্ষাকাৰী
বধিান

মুমনি নাৰীসকলৰ বাবে বশিষে বধি-
বধিান

ড. ছলহে ইবনে ফাওজান আল-ফাওজান

অনুবাদ:

ৰফক্বুল ইছলাম বনি হাববিৰ ৰহমান
দৰঙী

ইছলামী বশ্বিৱবিদ্যালয় মদীনা ছৌদী
আৰব

ভুমকি

সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা কৰে আল্লাহ
তা'আলাৰ বাবে, যিয়ে পৰকল্পনা কৰে
আৰু সঠিক পথৰ হৃদায়ত দিয়ে আৰু
মাতৃগৰ্ভত নক্ষিত শূক্ৰ বিন্দুৰ পৰা
নাৰী-পুৰুষৰ জোৰা সৃষ্টি কৰে। মই
সাক্ষ্য দিওঁ যে, একমাত্ৰ আল্লাহৰ
বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ নাই,

তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। সূচনা
 আৰু সমাপ্তি তেওঁৰেই সকলো
 প্ৰশংসা। মই আৰু সাক্ষ্য দিওঁ যে,
 মুহাম্মাদ আল্লাহৰ বান্দা আৰু ৰাছুল।
 তেওঁক যতেয়া মৰোজলৈ লৈ যোৱা
 হৈছিল ততেয়া তেওঁ নজি প্ৰতাপালকৰ
 ডাঙৰ ডাঙৰ বহুতো নদিৰ্শন
 প্ৰত্যক্ষ কৰিছো। চালাত আৰু ছালাম
 বৰ্ষতি হওঁক তেওঁৰ ওপৰত আৰু বিশেষ
 গুণ আৰু বশেষ্ট্যৰ ধাৰক তেওঁৰ
 পৰিয়ালবৰ্গ আৰু ছাহাবীসকলৰ
 ওপৰত।

তাৰপছিত... নাৰীসকলৰ প্ৰকৃত মৰ্যদা
 প্ৰদানকাৰী দ্বীন একমাত্ৰ ইছলাম।
 ইছলামে তেওঁলোকৰ বহুতো বিষয়
 বিশেষে গুৰুত্বসহ গ্ৰহণ কৰিছো। নবী

চাল্লালাহু আলাইহি অছালাম
 কতেয়াবা কতেয়াবা কৰেল নাৰীসকলক
 উদ্দেশ্য কৰা উপদশে প্ৰদান কৰছিলি।
 ‘আৰাফাৰ ময়দানত তখেতে
 নাৰীসকলৰ ওপৰত পুৰুষসকলক
 হতিকাঙ্কসী হ’বলৈ উপদশে দাছি, যিয়ে
 প্ৰমাণ কৰে নাৰীসকল বশিষে যত্নৰ
 দাবীদাৰ। বশিষেকৈ বৰ্তমান সময়ত
 যতেয়া মুছলমি নাৰীসকলৰ সন্মান
 হৰণ আৰু মৰ্যদাপূৰ্ণ স্থানৰ পৰা
 বচিযুত কৰাৰ নমিত্তে তেওঁলোকৰ
 বৰিুদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা কৰা হৈছে।
 এতকে, তেওঁলোকক সচতেন কৰা আৰু
 তেওঁলোকৰ সন্মুখত মুক্তৰি
 নৰি়দশেনা স্পষ্ট কৰাৰ বকিল্প নাই।

উক্ত গ্ৰন্থখন মুছলমি নাৰীসকলৰ সন্মুখত সেই নৰিদ্দেশনা স্পষ্ট কৰি বুলি মোৰ দৃঢ় বশ্বিৰাস। গ্ৰন্থখন ক্ৰম্ভূদৰ প্ৰয়াস আৰু দুৰ্বল ব্যক্তিৰ তৰফৰ পৰা সামান্য প্ৰচেষ্টা মাত্ৰ, আল্লাহে নিজ কুদৰত মোতাবকি ইয়াৰ দ্বাৰা মুছলমি উম্মাহৰ কল্যাণ সাধন কৰি বুলি একান্ত আশা। এই ময়দানত এইটোৱেই প্ৰথম পদক্ৰমে, আশা কৰা যায় পছিলৈ আৰু ব্যাপক আৰু বৃহৎ পদক্ৰমে কৰা হ'ব ইন শ্বা আল্লাহ, যাটো হ'ব আৰু সুন্দৰ আৰু পৰিপূৰ্ণ। মই ইয়াত যদি ৰুখি ধৰিছোঁ তাৰ পৰিচ্ছদেসমূহ এনধেৰণৰ:

১. **প্ৰথম পৰিচ্ছদে:** সাধাৰণ বধিান।

২. দ্বিতীয় পৰচিহ্নে: নাৰীৰ শাৰীৰিক
সাজ-সজ্জা সংক্ৰান্ত বধিান।

৩. তৃতীয় পৰচিহ্নে: হায়জে,
ইস্‌তহোজাহ আৰু নফিছ সংক্ৰান্ত
বধিান।

৪. চতুৰ্থ পৰচিহ্নে: পোছাক আৰু
পৰ্দা সংক্ৰান্ত বধিান।

৫. পঞ্চম পৰচিহ্নে: নাৰীৰ ছালাত
সংক্ৰান্ত বধিান।

৬. ষষ্ঠ পৰচিহ্নে: নাৰীৰ জানাযাহ
সংক্ৰান্ত বধিান।

৭. সপ্তম পৰচিহ্নে: নাৰীৰ ছয়াম
সংক্ৰান্ত বধিান।

৮. অষ্টম পৰিচ্ছদে: নাৰীৰ হজ্জ আৰু ওমৰাহ সংক্ৰান্ত বৰ্ণনা।

৯. নৱম পৰিচ্ছদে: দাম্পত্য জীৱন আৰু বৰিচ্ছদে সংক্ৰান্ত বৰ্ণনা।

১০. দশম পৰিচ্ছদে: নাৰীৰ সন্মান আৰু পৱিত্ৰতা ৰক্ষা সংক্ৰান্ত বৰ্ণনা।

লখেৰ

প্ৰথম পৰিচ্ছদে: সাধাৰণ বৰ্ণনা

১. ইছলামৰ আগত নাৰীৰ মৰ্যদা:

ইছলাম-পূৰ্ব যুগৰ দ্বাৰা উদ্দেশ্য জাহলৌ (অজ্ঞতা) যুগ, যটৌ বশিষেকটৈ আৰববাসী আৰু সাধাৰণভাৱে গোটহৈ বশিববাসী যাপন কৰছিলি, কাৰণ সেইটৌ আছিলি ৰাছুলসকলৰ বৰিতা

আবু পূৰ্বৰ হৃদায়ত বসিমৃতৰি যুগা
হাদীছৰ ভাষা মতে “আল্লাহে সহিঁতৰ
ফালে দৃষ্টি পাত কৰিলে আবু আৰব
আবু অনাৰব সকলোৰে প্ৰতি তেওঁ
ক্ৰোধ কৰিলে, কৰেল অৱশিষ্ট
কছিমান আহলে কতিবৰ বাহৰি”। এই
সময়ত নাৰীসকল বহুভাগ ক্ৰতেৰত
আবু সাধাৰণভাৱে বৰ কঠনি অৱস্থাৰ
সন্মুখীন আছিলি। বিশেষকৈ আৰব
সমাজত। আৰবীয়ান সকলে কন্যা
সন্তানৰ জন্মক অপছন্দ কৰছিলি।
সহিঁতৰ কছিমানে কন্যা সন্তানক
জীৱতি দাফন কৰছিলি যাতো মাটিৰ
তলত তাৰ মৃত্যু হয়। আকৌ
কোনোবাই অসন্মান আবু লাঞ্ছনাৰ
জীৱন-যাপন কৰবিলে কন্যা সন্তানক

বাধ্য কৰছিলি। আল্লাহ তা‘আলাই
কছে:

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ
كَظِيمٍ ۝٥٨ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ
أَيْمُسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا
يَحْكُمُونَ ۝٥٩﴾ [النحل: ٥٨، ٥٩]

“আৰু যতেয়া সহিতৰ কাৰোবাক কন্যা
সন্তানৰ সুসংবাদ দিয়া হয়, ততেয়া
তাৰ মুখ কলা পৰা যায়, আৰু সি দুখ
ভাৰাক্ৰান্ত হৈ থাকে। তাক যদি দুসংবাদ
দিয়া হছে। সেই দুখত সি সমাজৰ পৰা
আত্মগোপন কৰে। সি ভাৰে এনে
লাঞ্ছনা সহ্য কৰি পালবি নে মাটতি
পুৰ্তি থব? জানা থোৱা, সহিত যটি
ফয়চালা কৰে সেইটো কামান নকিষ্ট”!

[আন-নাহল, আয়াত: (৫৮-৫৯ [

আন ঠাইত তওঁ কছে:

(وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ۸ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۹)
[التكوير: ৮, ৯]

“আৰু যতেয়া জীৱন্ত কবৰ দিয়া কন্যা সন্তানক সোধা হ’ব, কি অপৰাধত তাক হত্যা কৰা হৈছিল”? [আত-তাকৱীৰ, [আয়াত: ৮-৯](#)]

‘আল-মাওউদাহ’ সৰ্হে ছোৱালীক কোৱা হয়, যাক জীৱতি দাফন কৰা হয় যাতো মাটৰি তলত মৃত্যুবৰণ কৰে। যদাও কোনো ছোৱালী জীৱতি দাফনৰ পৰা মুক্তি পাইছিল, কনিতু লাঞ্ছনাৰ জীৱনৰ পৰা কতেয়াও মুক্তি পোৱা নাছিল। নাৰীৰ ঘনষ্টি আত্মীয়ৰ সম্পদ যদাও প্ৰচুৰ আছিল, কনিতু তথাপতি

তাৰ মৃত্যুৰ পছিত নাৰীয়ে কতেয়াও
 মৰিাছ (উত্তৰাধিকাৰী)ৰ অধিকাৰী
 হোৱা নাছিল, অথচ তাই অভাৱী, দুখ-
 কষ্ট আৰু বৰ সংকটাপন্ন! কাৰণ
 সহিতৰ ওচৰত মৰিাছ কৰে পুৰুষৰ
 বাবে নৰ্দ্দষ্টিট আছিল, নাৰীৰ তাত
 কোনো ধৰণৰ অংশ নাছিল, বৰং নাৰী
 সকলে মৃত স্বামীৰ সম্পদৰ দৰে নজিহে
 মৰিাছত পৰিগিত হৈছিল। অৰ্থাৎ এজন
 পুৰুষৰ অধীনত বহু নাৰী আবদ্ধ হৈছিল,
 যাৰ নৰ্দ্দাৰতি কোনো সংখ্যা নাছিল।
 একাধিক সপত্নী বা সতীনী থকাৰ
 কাৰণে নাৰী সকলে যি সংকীৰ্ণতা,
 অন্থায়-অত্যাচাৰৰ সম্মুখীন
 হ'বলগীয়া হৈছিল -সেইটোও সহিতৰ
 বহুতৰে ওচৰত বৰিচেনাধীন নাছিল।

২. ইছলামত নাৰীৰ মৰ্যদা:

ইছলাম আহি নাৰীৰ ওপৰৰ পৰা এই সকলো অন্যায অত্যাচাৰ দূৰ কৰিলে, আৰু উভতাই দলিলে পুৰুষৰ দৰে মানৱ অধিকাৰ। আল্লাহ তা‘আলাই কহে:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ)
[الحجرات: ١٣]

“হে মানৱ জাতি, নিশ্চয় আমি তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছো এজন পুৰুষ আৰু এজনী নাৰীৰ পৰা”। [আল-হুজুৰাত, [আয়াত: ১৩](#)]

ইয়াত আল্লাহ তা‘আলাই কহে যে, মানৱ সৃষ্টিৰ আদৰি পৰাই নাৰী পুৰুষৰ সঙগী, যেনেকৈ নাৰী পুৰুষৰ সঙগীনী

ছোৱাব আৰু শাস্তৰি ক্ৰমত।
আল্লাহ তা‘আলাই কৰ্ছে:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ৯৭]

“যিয়ে ঈমানৰ অৱস্থাত নকে আমল
কৰি, পুৰুষই হওক বা নাৰী, আমি
তাক পৰতিৰ জীৱন দান কৰিম আৰু
সহিত যি আমল কৰিছিল তাৰ তুলনাত
আমি নিশ্চয় সহিতক উত্তম প্ৰতিদিন
দামি”। [আন-নাহাল, আয়াত: ৯৭]

আন এটা আয়াতত তেওঁ কৰ্ছে:

﴿لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ [الاحزاب: ৭৩]

“যাতো আল্লাহে মুনাফকি পুৰুষ আৰু
মুনাফকি নাৰী আৰু মুশ্বৰকি পুৰুষ আৰু
মুশ্বৰকি নাৰী সকলক শাস্তি দিয়ো।” [
আল-আহযাব, **আয়াত: ৭৩**]

আল্লাহ তা‘আলাই মৃত ব্যক্তিৰ
সম্পদৰ দৰে নাৰীক পৰতিশ্ৰুত মৰিাছ
গণ্য কৰা হাৰাম কৰিছে। যনে তেওঁ
কৰিছে:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ
[النساء: ১৭] كَرِهًا﴾

“হে মুমিনসকল, বলপূৰ্বকভাৱে
স্ত্ৰীসকলৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱা
তোমালাোকৰ বাবে হালাল নহয়।” [
আন-নছিা, **আয়াত: ১৯**]

এইদৰে ইছলামে নাৰীৰ ব্যক্তি
 স্বাধীনতা পুনৰুদ্ধাৰ কৰে আৰু তাইক
 ওৱাৰছি (উত্তৰাধিকাৰ) ঘোষণা দিয়ে।
 কাৰণ, তাই পৰতিষক্ত সম্পদ নহয়।
 আৰু ইছলামে তাইক মৃত আত্মীয়ই এৰা
 থৈ যোৱা সম্পদৰ পৰা মৰিাছৰ
 অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছে। আল্লাহ
 তা‘আলাই কৈছে:

(لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ
 وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا
 قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرًا نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿٧﴾ [النساء: ٧])

“পতি-মাতৃ আৰু নকিট আত্মীয়ই যদি এৰা
 থৈ গৈছে তাত পুৰুষৰ এটা অংশ আছে।
 আৰু নাৰীসকলৰ বাবেও পতি-মাতৃ আৰু
 নকিট আত্মীয়সকলে যদি এৰা থৈ গৈছে
 তাত এটা অংশ আছে, সেইটো কমহে

হওক বা বছে, এটা নৰিধাৰতি অংশ
আছে”। [আন-নছা, আয়াত: ৭]

আন এটা আয়াতত আল্লাহ তাআলাই
কছে:

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ
فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ
كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ [النساء: ১১]

“আল্লাহে তোমালোকক

তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ ক্ৰমেত
নৰিধাৰে দিছে যে, এজন পুত্ৰৰ অংশ
দুজনী কন্যাসন্তানৰ অংশৰ
সমপৰমাণ। কনিতু যদি সহিত দুজনীৰ
অধিক হয়, তেনেহে’লে সহিতৰ বাবে হ’ব,
তনি ভাগৰ দুভাগ (দুই-তৃতীয়াংশ), আৰু
যদি কৰে এজনী হয় তেন্তে তাইৰ

বাবৰে অৰ্ধাংশ ...”। [আন-নছা, আয়াত:
১১]

এইদৰে আল্লাহে এজনী নাৰীক মাক,
জীয়ৰী, বাই-ভনী আৰু স্ত্ৰী হ'চাপে
মৰিাছ দান কৰাছো।

আৰু বৰাহৰ ক্ৰমত সৰ্ব্বোচ্চ
চাৰজিনী স্ত্ৰীৰ কথাৰ অনুমতি প্ৰদান
কৰাছো, চৰ্ত হ'ছে নাৰীসকলৰ মাজত
ইনচাফ প্ৰতিষ্ঠা আৰু সহিতৰ লগত
উত্তম আচৰণ কৰিব লাগিব। আল্লাহ
তাআলাই ক'ছে:

{وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ} [النساء: ১৭]

“আৰু সহিতৰ লগত সজভাৱে আচৰণ
কৰা”। [আন-নছা, আয়াত: ১১]

আবু নাৰীৰ বাবে পুৰুষৰ ওপৰত দনে-
মোহৰ ধাৰ্য কৰা তাইক সেইটো
পৰিপূৰ্ণ প্ৰদান কৰাৰ নৰিদ্দশে দিছে,
কিন্তু নাৰীয়ে যদি নিজি ইচ্ছাৰে আবু
পূৰ্ণ সন্তুষ্টতি কৰি ত্যাগ কৰে
(ক্ৰমা কৰে) সেইটো পুৰুষৰ বাবে বধৈ।
আল্লাহ তাআলাই কৈছে:

﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ
شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيًّا﴾ [النساء: ٤]

“আবু তোমালোকৰ নাৰীসকলক
সন্তুষ্টসহকাৰে সহিতৰ মোহৰ আদায়
দিয়া, তাৰপছিত যদি সহিত
তোমালোকৰ বাবে মোহৰৰ পৰা কিছু
অংশ এৰি দিয়ে, তেন্তে তোমালোক
সেইটো আনন্দসহকাৰে ভোগ কৰা”। [
আন-নছা, আয়াত: ৪]

ইছলামে নাৰীক তাইৰ স্বামীৰ ঘৰত
 আদশে আৰু নষিধেকাৰী দায়ত্বশীল
 আৰু নজি সন্তানৰ ওপৰত
 কৰ্তৃত্বকাৰী অভভাৱক বনাইছে। নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

«وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ
 رَعِيَّتِهَا»

“নাৰী তাইৰ স্বামীৰ ঘৰত দায়ত্বশীল
 আৰু তাইক তাইৰ দায়ত্ব সম্পৰ্কে
 সোধা হ’ব”।

উত্তম পন্থাৰে নাৰীৰ খৰচ আৰু
 পোচাক-পৰচিহ্ন প্ৰদান কৰা স্বামীৰ
 ওপৰত ওৱাজবি কৰা হৈছে।

৩. ইছলামৰ শত্ৰু আৰু ইয়াৰ
ষড়যন্ত্ৰকাৰীসকলে নাৰীৰ ইজ্জত-
সন্মান হৰণ কৰা কি বিচাৰে?

নশিচয় ইছলামৰ শত্ৰু বৰং মানৱ
জাতিৰ শত্ৰু কাফৰি, মুনাফকি আৰু
সহিঁতৰ অন্তৰত ব্যাধি আছে, ইছলামৰ
তৰফৰ পৰা দিয়া নাৰীৰ ইজ্জত, সন্মান
আৰু নৰিাপত্তাই সহিঁতক
ক্ৰোধাক্ৰান্ত কৰিছে। কাৰণ এই
কাফৰি আৰু মুনাফকি সকলে বিচাৰে
দুৰ্বল ঈমান আৰু প্ৰবৃত্তিৰ
অনুসাৰীসকলৰ বাবে নাৰী চকিাৰ কৰা
বস্তু আৰু ধ্বংসৰ হাতিয়াৰ হওঁকা আৰু
সহিঁতে নজি সমাজৰ নাৰী সকলৰ পৰা
সহিঁতে নজিহে প্ৰবৃত্তি পূৰণ কৰিছে।

ইয়াত কোনো সন্দেহে নাই। আল্লাহ
তা‘আলাই কৈছে:

﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا
عَظِيمًا﴾ [النساء: ٢٧]

“আৰু যসিকলে প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ
কৰে সৰ্ব্বতঃ বচিৰে যেনে তোমাৰ লোক
প্ৰবলভাৱে (সত্যৰ পৰা) বচিযুত
হোৱা”। [আন-নছা, আয়াত: ২৭]

আৰু যসিকলে মুছলিমৰ অন্তৰত বেগ
আৰু ব্যাধি আছে, সৰ্ব্বতঃ বচিৰে
নাৰীসকলে সৰ্ব্বতঃ প্ৰবৃত্তি পূৰণ আৰু
চয়তানী কৰ্ম-কাণ্ডত সুলভমূল্য
হওঁক। সৰ্ব্বতঃ সন্মুখত উন্মুক্ত পণ্য
হৈ থাকক, যাতো তাইৰ সৌন্দৰ্য দৰ্শ্য
সৰ্ব্বতঃ মুগ্ধ হয় অথবা তাইৰ পৰা আৰু

ঘৃণতি উদ্দেশ্যে অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম
 হয়। এই বাবে সহিত প্ৰলুব্ধ কৰে যাত
 কামৰ বাবে নাৰী ঘৰৰ পৰা ওলায় আৰু
 সহিতৰ ওচৰা-ওচৰিকৈ কাম কৰে অথবা
 নাৰ্চ সার্জি পুৰুষৰ সৰো কৰে নাইবা
 এয়াৰহষ্টজে হয় অথবা সহশিক্ষিত
 (ল'ৰা ছোৱালী একলেগে শিক্ষা লোৱা
 বদ্বিযালয়) ছাত্ৰী হৈ নাইবা শিক্ষিকা হৈ
 থাকে। অথবা চনিমোত অভিনেত্ৰী আৰু
 গায়িকা হয় নাইবা বিভিন্ন মডিয়াৰ
 বজ্ৰপনৰ মডলে হয়। উন্মুক্ত ঘূৰা
 ফুৰা আৰু কণ্ঠ আৰু সৌন্দৰ্য
 প্ৰদৰ্শন কৰি ফিটনা সৃষ্টি কৰে।
 ম্যাগাজিনসমূহে অধিক প্ৰচাৰৰ বাবে
 বা মাৰ্কটে অৰ্জন কৰিবলৈ উল্গ-
 আবদেনময়ী নাৰীক অস্ত্ৰ হচাপে
 ব্যৱহাৰ কৰে। আকৌ কিছুমান অসাধু

ব্যৱসায়ী সৰ্হিতৰ পণ্য প্ৰচাৰৰ বাবে
 এইবোৰ ছবকি হাতিয়াৰ হচাপে
 ব্যৱহাৰ কৰে, সৰ্হিতৰ উৎপাদতি পণ্য
 আৰু শ্ববো-ৰুমসমূহত এইবোৰ ছৰ্ভা
 ওলমাই ৰাখে। এই ধৰণৰ কু-পদক্ৰমপেৰ
 কাৰণে অধিকাংশ নাৰীয়ে সৰ্হিতৰ ঘৰৰ
 প্ৰকৃত দায়িত্ব ত্যাগ কৰছে, ফলত
 সৰ্হিতৰ স্বামীসকলে ঘৰৰ কামৰ বাবে
 আৰু সন্তান লালন-পালন কৰাৰ বাবে
 বাধ্য হৈ বাহৰিৰ পৰা খাদ্দামাহ বা
 সৰেকি ভাড়া কৰি আনবিলগীয়া হৈছে,
 যিয়ে দিনে দিনে বহুতো ফতিনা আৰু
 অনষ্টিৰ জন্ম দিছে।

৪. কচ্ছুমান চৰ্ত সাপক্ৰমে ঘৰৰ
 বাহৰিত নাৰীৰ কাম কৰা বধৈ:

১. নাৰী যদি কামৰ মুখাপক্ৰ্ষী হয়
অথবা সমাজে তাইৰ সৰোৰ প্ৰয়োজন
বোধ কৰে আৰু তাইৰ সৰো দানকাৰী
বকিল্প কোনো পুৰুষ পোৱা নাযায়।

২. নাৰীৰ মূল দায়িত্ব ঘৰৰ কাম, তাৰ
পছিত আন কাম।

৩. নাৰী পৰিশ্ৰেত কাম কৰা, যেনে
পুৰুষৰ পৰা পৃথক পৰিশ্ৰেত
নাৰীসকলক শিক্ষা দান কৰা অথবা
নাৰীসকলৰ সৰো আৰু চকিৎসা প্ৰদান
কৰা। (এই তিনিটা চৰ্ত পূৰণ হ'লে
নাৰীৰ বাবে ঘৰৰ বাহিৰত কাম কৰা
বধৈ।)

৪. এইদৰে নাৰীৰ বাবে দ্বীনী ইল্ম
শিকা আৰু শিকোৱা দোষ নহয় বৰং

বৰ দৰকাৰী, কন্িতু এইটো নাৰী
পৰিশেত হ'ব লাগবি। এইদৰে মছজদিত
বা মছজদিৰ দৰে পৰিশেত কনো
ধৰ্মীয় মজলছিত অংশ গ্ৰহণ কৰা
তাইৰ বাবে দোষগীয় নহয়। নশ্চয়
পুৰুষৰ পৰা পৃথক আৰু পৰ্দাশীল হোৱা
বাঞ্ছনীয়, যনেকেই ইছলামৰ
প্ৰথমাস্থাত নাৰীসকলে কাম
কৰছিলি, দ্বীন শক্িয়া কৰছিলি আৰু
মছজদিত উপস্থতি হছিলি।

দ্বিতীয় পৰচ্ছদে নাৰীৰ শাৰীৰকি সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ কৰাৰ বধান

১. নাৰীসকলে সহিতৰ শৰীৰৰ
স্বভাৱগত পৰতিৰতা আৰু যি সহিতৰ
বাবে বিশেষে উপযোগী সেই সৌন্দৰ্য
গ্ৰহণ কৰবি:

যনে, নখ কটা বৰং নয়িমতি নখ কটা সকলো আহলে ইল্‌মৰ ইজমা অনুসাৰে ছুন্নত আৰু হাদীছত বৰ্ণিত মানুহৰ স্বভাৱৰ দাবী এইটোৱেই। নখ কটা সৌন্দৰ্য আৰু পৰচ্ছন্নতা আৰু নখ নকটা বকিত আৰু হিংস্ৰ প্ৰাণীৰ লগত সামঞ্জস্যপূৰ্ণ। নখ দীঘল হ'লে ভতিৰত ময়লা জমা থাকে সয়ে তাত পানী ঢুকি নাপায়। আকৌ কছিমান মুছলমি নাৰীয়ে ছুন্নত নজনাব বাবে কাফৰি সকলৰ অনুকৰণ কৰি নখ দীঘল ৰখাৰ অভ্যাস গঢ়ি তুলিছে যটিো অৱশ্যই পৰত্যাগ কৰবিলগীয়া।

নাৰীৰ দুয়ো কাষৰ আৰু নাভৰি তলৰ নোম দূৰ কৰা ছুন্নত। কাৰণ, হাদীছত ইয়াৰ নৰ্দ্দশে আছে, এইটোৱেই সহিতৰ

সৌন্দৰ্য। কনিতু উত্তম হুইছে প্ৰতি
সপ্তাহত পৰচিছন্ন হোৱা, নহ'লে
চল্লিশি দিনৰ ভতিৰত অৱশ্যই
পৰচিছন্ন হ'ব লাগবি।

২. নাৰীৰ মূৰৰ চুলি, চকুৰ ভ্ৰু লগতে
খজিাব আৰু ৰং ব্যৱহাৰ কৰাৰ বধিান:

ক. মুছলমি নাৰীৰ মূৰৰ চুলি ডাঙৰ কৰা
ইছলামৰ দাবী, বনি কাৰণত মূৰৰ চুলি
খুৰোৱা হাবাম।

ছৌদি আৰবৰ মুফতি শ্বাইখ মুহাম্মাদ
ইবনে ইব্ৰাহীম ৰাহিমাহুল্লাহে কইছে:
“নাৰীৰ চুলি কটা বধৈ নহয়। কাৰণ,
আলী ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা ইমাম
নাছাঈ নজি ছুনান গ্ৰন্থত, উছমান
ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা ইমাম

বাজ্জাৰে নজি মুছনাদ গ্ৰন্থত আৰু ইকৰমিাহ ষাদয়িালাহু ‘আনহুৰ পৰা ইবনে জাৰীৰ তাবাৰীয়ে তখেতেৰ তাফছীৰ গ্ৰন্থত বৰ্ণনা কৰছি: “নবী চালালাহু আলাইহি অছালামমে নাৰীক মূৰ খুৰাবলৈ নষিধে কৰছি”।

নবী চালালাহু আলাইহি অছালামৰ পৰা নষিধোজ্জ্ৰাৰ অৰ্থ হাৰাম, যদি তাৰ কোনো বপিৰীত দলীল নাথাকে।

মোলা আলী ক্বাৰীয়ে মশ্বিকাতৰ ব্যাখ্যা গ্ৰন্থ ‘মৰিকাতত’- কহি: “নাৰীৰ মূৰ খুৰোৱাৰ ওপৰত নষিধোজ্জ্ৰাৰ কাৰণ হৈছে: পুৰুষৰ পুৰুষত্ব আৰু সৌন্দৰ্যৰ বাবে দাৰ্জি যনেকুৱা ঠকি তনেকুৱা নাৰীৰ নাৰীত্ব আৰু সৌন্দৰ্যৰ বাবে চুলি”।

মূৰৰ চুলি কটা যদি সৌন্দৰ্য বাহিৰে
 আন কোনো প্ৰয়োজনত হয়, যেনে
 চুলি বহন কৰা কঠনি অথবা বছে ডাঙৰ
 হোৱাৰ কাৰণে পৰিচৰ্যা কৰা কষ্টকৰ
 হয়, তেনেহে'লে প্ৰয়োজন মোতাবকি
 কাটিলে কোনো অসুবিধা নাই। যেনে
 নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
 মৃত্যুৰ পছিত তখেতেৰ কছিমান স্ত্ৰীয়ৈ
 চুলি চুটি কৰছিলি। কাৰণ, তেওঁৰ মৃত্যুৰ
 পছিত তেওঁলোকে সৌন্দৰ্য পৰহিাৰ
 কৰছিলি, সয়ে চুলি ডাঙৰ ৰখা
 তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নাছিলি।

নাৰীৰ চুলি কটাৰ উদ্দেশ্যে যদি কাফিৰি
 আৰু ফাছকি নাৰীৰ বা পুৰুষসকলৰ লগত
 সামঞ্জস্য গ্ৰহণ কৰা হয়, তেন্তে
 নসিন্দহে সেইটো হাৰাম। কাৰণ,

কাফৰিসকলৰ সামঞ্জস্য গ্ৰহণ
নকৰাই ইছলামৰ সাধাৰণ নৰিদ্দশো।
এইদৰে নাৰীসকলৰ বাবে পুৰুষৰ
সামঞ্জস্য গ্ৰহণ কৰা হাৰাম, যদি
সৌন্দৰ্যৰ উদ্দেশ্যে গ্ৰহণ কৰা হয়
তেন্তেও হাৰাম।

শ্বাইখ মুহাম্মাদ আমীন শ্বানকতি
ৰাহ্মিহুল্লাহ 'আজওৱাউল বায়ান'
গ্ৰন্থত কছে: "বহুতো দেশত
নাৰীসকলে মূৰৰ সন্মুখৰ পৰা চুলি
কটাৰ যাি অভ্যাস গঢ়ি উঠিছে সেইটো
পাশ্চাত্য আৰু ইউৰোপীয় নীতি। এই
স্বভাৱ ইছলাম আৰু ইছলাম পূৰ্ব যুগত
আৰবৰ নাৰীসকলৰ নাছিল। উম্মতৰ
মাজত ধৰ্মীয়, চাৰিত্ৰিক আৰু
বশেষিত্যত সেইসমূহ বকিত্তি আৰু

পদস্থলন মহামাৰীৰ আকাৰ ধাৰণ
কৰাছিলে এইটো তাৰহে অংশ। তাৰপাছিত
তওঁ নমিনোকত হাদীছ সম্পৰ্কে
কৈছে :

«أن أزواج النبي صلى الله عليه وسلم يأخذن من
رؤوسهن حتى تكون كالوفرة»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
স্ত্ৰীসকলে কাণৰ লতা পৰ্যন্ত
তওঁলোকৰ মূৰৰ চুলি
কাটছিলি”। এনেকুৱা কৰছিলি তখেতে
সকলে নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ মৃত্যুৰ পাছিত, তখেতেৰ
জীৱতিৰস্থাত তওঁলোকে সৌন্দৰ্য
গ্ৰহণ কৰছিলি, যাৰ অন্যতম অংশ
আছিলি চুলি। কিন্তু তখেতেৰ মৃত্যুৰ
পাছিত তওঁলোকৰ বাবে এইটো বিশেষ

বধিান, যাি বধিানত পৃথৰীৰ কনো নাৰী তেওঁলোকৰ অংশীদাৰ হ'ব নোৱাৰে। সেইটো হৈছে তেওঁলোকৰ ববিাহৰ আশা সম্পূৰ্ণৰূপে ত্যাগ কৰা। এনকেই ত্যাগ কৰা য়ে, কনো অৱস্থাতহে ববিাহ সম্ভৱ নহয়। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ মৃত্যুৰ পছিত তেওঁলোক আমৃত্যু ইদ্দত পালনকাৰী নাৰীৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰছিলি। (ইদ্দত পালনকাৰী নাৰীৰ দৰে তেওঁলোকৰ পক্ষয়ে ববিাহ কৰা বধৈ নাছিলি। আল্লাহ তা'আলাই কৰ্ছে:

﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِرُوا
 أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكَ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾
 [الاحزاب: ৫৩]

“আল্লাহৰ ৰাছুলক কষ্ট দিয়া আৰু
তওঁৰ মৃত্যুৰ পছিত তওঁৰ
স্ত্ৰীসকলক বৰাহ কৰা কতেয়াও
তোমাৰ বাবে উচিত নহয়। নিশ্চয়
এইটো আল্লাহৰ ওচৰত ডাঙৰ পাপ”। [
আল-আহযাব, [আয়াত: ৫৩](#)]

এতকে, একবোৰে পুৰুষসকলৰ পৰা
নিৰাশ হোৱাৰ ফলত সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ
কৰাৰ ক্ষেত্ৰত তওঁলোকৰ বাবে
অলপমান অব্যাহতি দিয়া হৈছে, ইয়াৰ
বাহিৰে আন কোনো কাৰণত এনেকুৱা
কৰা ঠিক নহয়। সমাপ্ত

সয়ে নাৰীৰ কৰ্তব্য হৈছে, মূৰৰ চুলি
সংৰক্ষণ কৰা, চুলিৰ যত্ন লোৱা আৰু
দীঘল বগু গাথা ৰখা, মূৰৰ ওপৰত বা

মূৰৰ পছিফালে খোঁপা বান্ধি ৰখা
নষিধে।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইমিয়া
বাহমিহুল্লাহে কহে: “কছুমান অসং
নাৰীয়ে দুই কান্ধৰ মাজত চুলি এটা
খোঁপা বনাই ওলোমাই ৰাখে”।

ছৌদি আৰবৰ মুফতি শ্বাইখ মুহাম্মাদ
ইবনে ইব্বাহীম বাহমিহুল্লাহে কহে:
“এই যুগৰ কছুমান মুছলিম নাৰী, মূৰৰ
চুলকি যনেকেই এটা দশিতলৈ কান্ধৰ
ওচৰত খোঁপা বনাই ৰাখে অথবা মূৰৰ
ওপৰত জমা কৰি ৰাখে, যনেকেই পশ্চিমি
আবু ইউৰোপীয় নাৰীসকলে কৰে সয়ো
বধৈ নহয়। কাৰণ, এইটো অমুছলিম
নাৰীসকলৰ লগত সামঞ্জস্য। আবু
হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা

বৰ্ণতি এটা ডাঙৰ হাদীছত আহিছে,
 ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে কৈছে:

«صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ
 كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَأَسِيَّاتِ
 عَارِيَّاتِ مُمِيلَاتٍ مَائِلَاتٍ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ
 الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا،
 وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا»

“দুই প্ৰকাৰ জাহান্নামীক মই এতয়াও
 দখো নাই: এক প্ৰকাৰ মানুহ হৈছে
 যসিকলৰ লগত গৰুৰ লেজৰ দৰে লাঠা
 থাকবি, সেইটোৰে সহিত্তে মানুহক
 আঘাত কৰবি। আৰু এক প্ৰকাৰ
 পোছাক পৰহিতি ববিস্ত্ৰ নাৰী, যহিত্তে
 নজিওে আকৃষ্ট হয় আৰু আনকো
 আকৰ্ষণ কৰে। সহিত্তৰ মূৰ উটৰ হালি

থকা কুজৰ দৰে। সহিত্তে জান্নাতত
 প্ৰৱৰ্শে নকৰবি আৰু জান্নাতৰ
 সুগন্ধিও নাপাব, যদিও ইয়াৰ সুগন্ধি
 ইমান ইমান দূৰত্বৰ পৰা পোৱা যায়”।

“নজিও আকৃষ্ট হয় আৰু আনকো
 আকৰ্ষণ কৰে” এই কথাৰ ব্যাখ্যাত
 কিছুমান আলমি কৈছে: “সহিত্তে এনকো
 চুলি সুসজ্জতি কৰে যিটো আবদেনময়ী
 আৰু আনকো আকৃষ্টকাৰী আৰু
 এইদৰে আনকো সহিত্তে সাজিকাৰ্চা
 দিয়ে, যিটো চৰিত্ৰহীন নাৰীসকলৰ
 বীৰ্তা পশ্চিমি নাৰী আৰু সহিত্তৰ
 অনুসাৰী বপিথগামী মুছলমি নাৰীসকলৰ
 এইটোৱেই বীৰ্তা।

যনেকো বনি প্ৰয়োজনত মুছলমি
 নাৰীৰ মূৰৰ চুলি খুৰোৱা অথবা চুৰ্চা

কৰা নষিধে, তনেকেই তাইৰ চুলিৰ লগত
 আনৰ চুলি যুক্ত কৰা আৰু আনৰ চুলিৰ
 দ্বাৰা তাইৰ চুলি বৃদ্ধি কৰাও নষিধে।
 কাৰণ, ছহীহ বুখাৰী আৰু মুছলমিত
 আহছে:

«لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم الواصلة
 والمستوصلة»

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে ৰাছলিাহ আৰু মুছতাওছলিাহ
 (নাৰী)ক অভিশাপ কৰছে”।

‘ৰাছলিাহ’ সেই নাৰীক কোৱা হয়, যিয়ে
 নিজৰ চুলিৰ লগত আনৰ চুলি যোগ
 কৰে, আৰু যি নাৰীয়ে চুলি যোগ কৰাৰ
 কাম কৰে তাইক কোৱা হয়
 মুছতাওছলিাহ। ইয়াত মছিাব আশ্বয়

গ্ৰহণ কৰা হয় বাবহেই হাৰাম। চুলি
 যোগ কৰাৰ পৰ্যায়ত পৰে আল-বাৰুক
 বা 'পৰচুলি' পৰাধান কৰা। বুখাৰী,
 মুছলমি আৰু আন আন মুহাদ্দছি সকলে
 বৰ্ণনা কৰিছে যে, মু'আৰিয়া
 বাদয়িলাল্লাহু 'আনহু যতেয়া মদনাত
 আহি খুৎ বা প্ৰদান কৰিলে, ততেয়া
 তখেতে চুলি এটা খোপা অথবা চুলি
 কছি অংশ বাহিৰি কৰিলে আৰু ক'লে:
 তোমালোকৰ নাৰীসকলৰ কি হ'ল,
 সহিত্তে সহিত্তৰ মূৰত এনকুৰা (চুলি
 যোগ) কৰে? মই বাছুল্লাহ
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামক
 কওঁতে শুনছো :

«مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَجْعَلُ فِي رَأْسِهَا شَعْرًا مِنْ شَعْرِ
 غَيْرِهَا، إِلَّا كَانَ زُورًا»

“যা নাৰীয়ে নজিৰ মূৰত আনৰ চুলি
ৰাখি তাই মছিৰ আশ্বয় গ্ৰহণকাৰী”।

‘আল-বাৰুকা’ বা ‘পৰচুলি’ একপ্ৰকাৰ
কৃত্ৰমি চুলি, যটিো দখোত মূৰৰ চুলি
দৰহে। এইবোৰ পৰাধান কৰাও মছিৰ
আশ্বয় গ্ৰহণ কৰাৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

খ. খুৰোৱা অথবা চুৰ্টি কৰা অথবা
লোম নাশক দ্ৰব্য ব্যৱহাৰ কৰা ভ্ৰূৰ
চুলি সম্পূৰ্ণ বা আংশিকি দূৰ কৰা
মুছলমি নাৰীৰ বাবে হাৰাম। কাৰণ,
ইয়াক আৰবীত ‘নাম’ছ’ বোলে, যটিোৰ
পৰা নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে বাৰণ কৰিছে। ইমাম
নাছাঈয়ে বৰ্ণনা কৰিছে:

«لعن صلى الله عليه وسلم النامصة والمتمصصة»

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে না-মছাহ আৰু
মুতানাম্‌মছাহক অভিশাপ কৰাছৈ”।

‘না-মছাহ’ সেই নাৰীক কোৱা হয়, যিয়ে
নজিৰ ধাৰণা অনুযায়ী সৌন্দৰ্য চৰ্চা
কৰিবলৈ গৈ পূৰ্ণ ভ্ৰু বা আংশিক ভ্ৰু
পলোই দিয়ৈ আৰু যিয়ে এই কামত
নয়োজতি তাইক কোৱা হয়
‘মুতানাম্‌মছাহ’। এই জাতীয় কাম
আল্লাহৰ সৃষ্টি পৰিবৰ্তন কৰাৰ
অন্তৰ্ভুক্ত, যাতিৰ পৰা ইছলামে
কঠোৰভাৱে নিষেধ কৰাছৈ, আৰু
চয়তানে আদম সন্তানৰ দ্বাৰা এই
নিষেধোজ্ঞা ভঙা কৰাৰ বাবে
প্ৰতজ্ঞা কৰি আহাছৈ। যেনে, প্ৰতি
কোৰআনত আছে:

﴿وَلَأْمُرَنَّهُمْ فَلْيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾ [النساء: ١١٩]

“মই নশ্চিয় সহিতক নৰ্দ্দশে কৰমি,
ফলত সহিততে আল্লাহৰ সৃষ্টিকি
পৰবিৰ্তন কৰবি”। [আন-নছা, আয়াত:
১১৯]

এইদৰে ছহীহ বুখাৰী আৰু মুছলমিত
ইবনে মাছ'উদ বাদয়ি়ালাহু ‘আনহুৰ পৰা
বৰ্ণতি, তখেতে কহে:

«لعن الله الواشمات والمستوشمات والنامصات
والمتنمصات والمتفلجات للحسن، المغيرات خلق
الله»

“আল্লাহ তা‘আলাই অভশাপ কৰছে
উল্কা গ্ৰহণকাৰী আৰু উল্কা
অঙ্কনকাৰী। কৃত্ৰমি চুলী
সংযোগকাৰীনী আৰু কৃত্ৰমি চুলী

সংযোজন পচোত নয়িোজতি নাৰীক
আৰু যহিঁতে সৌন্দৰ্যৰ বাবে দাঁতৰ
মাজত ব্যৱধান কৰে, আল্লাহৰ সৃষ্টি
পৰবিৰ্তন কৰে”।

তাৰ পছিত ইবনে মা‘ছউদ ৰাদিয়াল্লাহু
‘আনহুৰে কহে: ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে যহিঁতক অভিশাপ
কৰছি। মই সহিঁতক অভিশাপ নকৰমিনে?
অথচ নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ আনুগত্য কৰাৰ নৰিদ্দশে
আল্লাহৰ কতিবত আছে?! আল্লাহ
তা‘আলাই কহে:

(وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ
فَأَنْتَهُوا) [الحشر: ٧]

“আবু ৰাছুলে তোমালোকক যদি দিছে
সহেটো গ্ৰহণ কৰা আবু যটিোৰ পৰা
তওঁ তোমালোকক নষিধে কৰিছে, তাৰ
পৰা তোমালোকে বৰিত থকা”। [আল-
হাশ্বৰ, আয়াত: ৭]

ইবনে কাছীৰ ৰাহিমাহুল্লাহে তখেতেৰ
তাফছীৰ গ্ৰন্থত এই আলোচনা
কৰিছে।

বৰ্তমান যুগত বপিদজনক এই কবৰিাহ
গুনাহত বহু নাৰীয়েই লিপিত, কৃত্ৰমি
চুলি সংযোজন কৰা সহিতৰ দনৈকি
সাজ-সজ্জাৰ অন্তৰ্ভুক্ত। অথচ এই
জাতীয় কৰ্মৰ নৰ্দ্দশে যদি স্বামীয়েও
কৰে, তথাপি তাৰ অনুসৰণ কৰা বধৈ
নহয়। কাৰণ, এইটো মহাপাপ।

গ. সৌন্দৰ্যৰ বাবে মুছলমি নাৰীৰ
 দাঁতৰ মাজত ব্যৱধান সৃষ্টি কৰা
 হাৰাম। যেনে, ধুনীয়া দখেবিলৈ আধুনিক
 যন্ত্ৰৰ দ্বাৰা ঘঁহি ঘঁহি দাঁতৰ মাজত
 অকনমান ফাঁক সৃষ্টি কৰা। হয়, দাঁত
 যদি অসুবিধা দিয়ে আৰু তাত বকিত্তি
 থাকে, তেন্তে অপাৰচেনৰ দ্বাৰা ঠকি
 কৰা বধৈ। অথবা দাঁতত পোক ধৰলি
 সয়ো দূৰ কৰাত কোনো অসুবিধা নাই।
 কাৰণ, এইটো চিকিৎসা আৰু বকিত্তি
 দূৰ কৰাৰ বাবে, যিটো দন্ত
 চিকিৎসকৰ কাম।

ঘ. শৰীৰত উল্কি অঙ্কন কৰা নাৰীৰ
 বাবে হাৰাম। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে উল্কি গ্ৰহণকাৰী
 আৰু উল্কি অঙ্কনকাৰী উভয়কৈ

অভিশাপ কৰছি। হাদীছত অভিশপ্ত
 ‘الواشمة’ আল-বাস্‌মি’ সৰ্হে নাৰীক
 কৰা হয়, যিয়ে পনি আদৰি দ্বাৰা হাত
 অথবা চহোৰা ছদিৰ কৰে, তাৰ পছিত
 ইয়াক ছুৰমা বা কালৰিৰে সম্পূৰ্ণৰূপে
 ভৰাই দিয়ে, আৰু অভিশপ্ত المستوشمة
 ‘আল-মুছতাওশ্‌বমি’ সৰ্হে নাৰীক কৰা
 হয়, যাক এই কাম কৰি দিয়া হয়। এই
 জাতীয় কাম হাৰাম আৰু কৰি গুনাহ।
 এইবোৰ গ্ৰহণকাৰী আৰু
 সম্পাদনকাৰী উভয়কৈ নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে অভিশাপ কৰছি,
 আৰু কৰি গুনাহৰ বাহৰিৰে আন
 কোনো গুনাহৰ বাবে অভিশাপ কৰা
 নহয়।

৩. নাৰীসকলৰ চুলি ৰঙনি কৰা আৰু সোণ লগতে খজিাব ব্যৱহাৰ কৰাৰ বধিান:

১. খযিাব বা জতুকা ব্যৱহাৰ: ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে কহে: “ববিাহতি নাৰীৰ দুই হাত আৰু দুই ভৰি জতুকাৰ দ্বাৰা খযিাব কৰা মুস্তাহাব। কাৰণ, এই বিষয়ে কহেবাটাও প্ৰসদিধ হাদীছ আছে”। প্ৰসদিধ হাদীছৰ দ্বাৰা তখেতে আৰু দাউদত বৰ্ণিত হাদীছৰ প্ৰতি ইঙ্গতি কৰছি:

«أن امرأة سألت عائشة رضي الله عنها عن خضاب الحناء، فقالت: لا بأس به، ولكنني أكرهه، كان حبيبي رسول الله صلى الله عليه وسلم يكرهه»
ريحه»

“এজনী মহিলাই আইশ্বা ৰাদয়িালাহু
 ‘আনহাক জতেুকাৰ খযিাব সম্পৰ্কে
 সুধলি, তখেতে ক’লে: কনোনা
 অসুৰধিা নাই, কনিতু মই এইটো পছন্দ
 নকৰো। কাৰণ মোৰ হাবীৰ
 চাল্লালাহু আলাইহি অছালামে ইয়াৰ
 গন্ধ পছন্দ নকৰে”।

ইমাম নাছাঈয়ে আইশ্বা ৰাদয়িালাহু
 ‘আনহাৰ পৰা আৰু বৰ্ণনা কৰছে,
 তখেতে কৈছে:

«أومأت امرأة من وراء ستر - بيدها كتاب - إلى
 رسول الله صلى الله عليه وسلم فقبض النبي صلى
 الله عليه وسلم يده وقال: ما أدري أيد رجل أم يد
 امرأة؟ قالت: بل يد امرأة: قال: لو كنت امرأة
 لغيرت أظفارك - يعني: بالحناء»

“এজনী মহিলাই হাতত কতিাব লৈ
 পৰ্দাৰ আঁৰৰ পৰা ৰাছুলুল্লাহ
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ ফালে
 ইঙ্গতি কৰিলে, নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে তেওঁৰ নজিৰ হাত
 গুচাই লৈ ক’লে: মই নাজানো এইটো
 পুৰুষৰ হাত নে নাৰীৰ হাত? তাই ক’লে:
 বৰং নাৰীৰ হাত। তখেতে ক’লে: তুমি
 নাৰী হ’লে অৱশ্যই তোমাৰ নখ
 পৰবিৰ্তন কৰিলোহঁতেনে- অৰ্থাৎ
 জতুকোৰ দ্বাৰা”।

কিন্তু এনে বস্তুৰ দ্বাৰা ৰং কৰা ঠকি
 নহয়, যটিো গোট খায় আৰু পৱিত্ৰতা
 অৰ্জনত বাঁধাৰ সৃষ্টি কৰে।

২. নাৰীৰ চুলি ৰঙ্গনি কৰাৰ বধিান:

নাৰী যদি বৃদ্ধা হয়, তেনেহে'লে ক'লা
 ৰঙৰ বাহৰিৰে যকিোনো ৰঙৰ দ্বাৰা
 তাইৰ চুলি ৰঙগনি কৰা বধৌ। কাৰণ,
 ক'লা ৰং ব্যৱহাৰ কৰাৰ পৰা নবী
 চাল্লালাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
 ব্যাপক নিষিধোজ্জ্ঞা আছে।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে 'ৰয়াজুচ
 চলহীন' গ্ৰন্থত এটা অধ্যায় ৰচনা
 কৰিছে, যাৰ শৰি'নাম হৈছে: “নাৰী
 আৰু পুৰুষৰ চুলতি ক'লা খৰিাব ব্যৱহাৰ
 কৰা নিষিধে”।

তথ্যেতে আল-মাজমু' গ্ৰন্থত কৈছে:
 “নাৰী আৰু পুৰুষ উভয়ৰ বাবেই ক'লা
 খৰিাব ব্যৱহাৰ কৰা নিষিধে, ইয়াত
 কোনো পাৰ্থক্য নাই। এইটোৱেই
 আমাৰ মাজহাব”।

যুৱতী নাৰীৰ ক'লা চুলি আন কোনো
 ৰঙৰে ৰঙনি কৰা মোৰ দৃষ্টিত বধৈ
 নহয়, ইয়াৰ কোনো প্ৰয়োজনো নাই।
 কাৰণ, চুলিৰ ক্ষত্ৰত ক'লা ৰঙেই
 সৌন্দৰ্য। চুলিৰ ক'লা ৰং বৰ্ত্তি নহয়
 য়ে, পৰবিৰ্ত্তন কৰি লাগি। আনহাতে
 এইটো কাফিৰী নাৰীসকলৰ লগত
 সামঞ্জস্য হয়।

৩. সোণ আৰু ৰূপ ব্যৱহাৰ:

সমাজত প্ৰচলিত ৰীতিমতো বৰ্ত্তি
 সোণ আৰু ৰূপৰ দ্বাৰা নাৰীৰ
 সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ কৰা বধৈ। এইটো
 আলমিসকলৰ ঐক্যমত। কিন্তু গাইৰ
 মাহৰাম বা পৰ-পুৰুষৰ বাবে তাইৰ
 অলঙ্কাৰ প্ৰকাশ কৰা বধৈ নহয়,
 সৰ্ব্বোত্তৰ পৰা পৰ্দাত থাকি, বিশেষকৈ

যতেয়া তাই ঘৰৰ পৰা ওলায় আৰু পুৰুষৰ দৃষ্টিৰি সন্মুখীন হয়। কাৰণ, ইয়াত ফতিনাৰ আশঙ্কা আছে। এই বাবেই নাৰীৰ ভৰি তলত কাপোৰৰ আঁৰত থকা অলঙ্কাৰৰ শব্দও পৰ-পুৰুষক শুনাবলৈ নষিধে কৰা হৈছে। এতকে, প্ৰকাশ্য অলঙ্কাৰৰ হুকুম সহজেই অনুময়ে?

তৃতীয় পৰিচ্ছেদে হয়জে, ইস্তহোজাহ আৰু নফিছ সংক্ৰান্ত বধিান

১. হয়জেৰ সংজ্ঞা:

হয়জেৰ আভিধানকি অৰ্থ প্ৰবাহতি হোৱা। চৰীয়তি পৰতিষাত নৰিদ্দিষ্টি সময়ত নাৰীৰ বহেমেৰ গভীৰৰ পৰা কোনো অসুখ আৰু আঘাতবহীন যা

তজে প্ৰবাহতি হয় সেইটোক হায়জে বোলো। হায়জে এনকোঁৱা স্বভাৱ আৰু প্ৰকৃতি, যাৰ ওপৰত আল্লাহে আদমৰ জীৱনসিকলক সৃষ্টি কৰিছে।

তওঁলোকৰ গৰ্ভাশয়ত আল্লাহ তাআলাই এই তজে সৃষ্টি কৰে যাতো গৰ্ভত থকা শিশুৱে ইয়াক খাদ্য হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। প্ৰসৱৰ পছিত এই তজে দুধ হিচাপে ৰূপান্তৰ হয়। নাৰী গৰ্ভৱতী বা দুগ্ধ দানকাৰীনী নহ'লে গৰ্ভাশয়ত সৃষ্টি হোৱা তজে ব্যৱহৃত হোৱাৰ কোনো স্থান নাথাকে, সেয়ে ই নৰ্দিষ্ট সময়ত জৰায়ুৰ দ্বাৰা নৰ্গত হয়, যাৰ নাম ঋতুস্ৰাব, মাহকৌয়া আৰু পৰিয়িড ইত্যাদি।

২. হায়জেৰ বয়স:

নাৰীসকল ন্যূনতম ন (৯) বছৰত
 ঋতুমতী হয়, পঞ্চাশ বছৰ পৰ্যন্ত ই
 অব্যাহত থাকে। আল্লাহ তা‘আলা
 কহে:

﴿وَالَّذِي يَبْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أُرْتَبْتُمْ
 فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ [الطلاق: ٤]

“তোমালোকৰ স্ত্ৰীসকলৰ মাজত
 যসিকলে ঋতুমতী হোৱাৰ কাল
 অতিক্ৰম কৰছে, (অৰ্থাৎ ঋতুৰষ্টি
 হোৱাৰ আৰু সম্ভাৱনা নাই)
 তেওঁলোকৰ ইদ্দত সম্পৰ্কে
 তোমালোকৰ যদি সন্দেহ হয় আৰু
 যসিকলে এতিয়াও ঋতুৰ বয়সত উপনীত
 হোৱা নাই সৰ্ব্বতৰো ইদ্দত কাল হ’ব
 তিনিমাহ”। [আত-ত্বালাক, আয়াত:৪]

ইয়াত ঋতুমতীৰ ইদ্দতকাল অতক্ৰম
কৰাৰ অৰ্থ য়ি পঞ্জ্চাশ বছৰত
উপনীত হৈছে। আৰু ঋতুৰ বয়সত
উপনীত হোৱা নাই অৰ্থাৎ যজিনী
ছোৱালী এতয়িও সবু, ন (৯) বছৰ
বয়সৰ তলত।

৩. হায়জেৰ বধিান:

ক. হায়জে অৱস্থাত সন্মুখৰ
লজ্জাস্থান (স্বামীৰ বাবে) ব্যৱহাৰ
কৰা হাৰাম :

আল্লাহ তা‘আলাই কহৈছে:

{وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاعْتَزِلُوا
النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

يُحِبُّ التَّوْبِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ [البقرة:
[٢٢٢]

“আবু সহিত তোমাক হায়জে সম্পৰ্কে
প্ৰশ্ন কৰো কোৱা, ই অপৰচিহ্নতা,
অপৰতিৰতা। এতকে তোমালোক
হায়জে অৱস্থাত স্ত্ৰীসকলৰ পৰা
দূৰতৈ থকা আবু সহিত পৰতিৰ
নোহোৱা লকৈ সহিতৰ নকিটৰ্ৰতী
নহ’বা। তাৰ পছিত সহিত যতেয়া
পৰতিৰ হ’ব ততেয়া সহিতৰ ওচৰত
আহা, যনেকৈ আল্লাহে তোমালোকক
নৰিদ্দশে দছিো নশিচয় আল্লাহে
তওবাকাৰীসকলক ভালপায় আবু
ভালপায় অধিকি পৰতিৰতা
অৰ্জনকাৰীসকলক”। [আল-বাকাৰা,
আয়াত: ২২২]

নাৰীৰ তজে বন্ধ হোৱা আৰু তাইৰ
গুছল কৰাৰ আগ মুহূৰ্ত্ত পৰ্যন্ত
স্ত্ৰীগমনৰ নিষিদ্ধোজ্জ্ঞা বাহাল থাকে।
কাৰণ, আল্লাহ তাআলাই কৈছে:

﴿وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ [البقرة: ২২২]

“সহিত পৰতিৰ নোহোৱা পৰ্যন্ত
সহিতৰ নকিটৰ্ৰতী নহ’বা। তাৰ পছিত
সহিত যতেয়া পৰতিৰ হ’ব ততেয়া
সহিতৰ ওচৰত আহা, যনেকেই আল্লাহে
তোমালাোকক নিৰ্দ্দেশে দিছে।” [আল-
বাকাৰা, আয়াত: ২২২]

ঋতুমতীৰ স্বামী সন্মুখৰ লজ্জাস্থানৰ
বাহৰিৰে যনেকেই ইচ্ছা তাইৰ পৰা উপকৃত

হ'ব পাৰবি। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে ক'ছে:

«اصنعوا كل شيء إلا النكاح»

“সত্ৰীগমন (সহবাস)ৰ বাহিৰে যি ইচ্ছা
কৰা”।

)সত্ৰীৰ পছিব লজ্জাস্থান ব্যৱহাৰ
কৰা হাৰাম। এই বিষয়ে হাদীছত
নষিধোজ্জ্ৰা আহিছে। অনুবাদক(

খ. ঋতুমতী ঋতুকালীন সময়ত ছালাত
আৰু ছয়াম ত্যাগ কৰবি:

ঋতুমতীৰ বাবে ছালাত আদায় কৰা আৰু
ছয়াম ৰখা হাৰাম, সহিতৰ ছালাত আৰু
ছয়াম শূদ্ধ নহয়। কাৰণ, নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে ক'ছে:

«أليس إذا حاضت المرأة لم تصل ولم تصم؟»

“এইটো নহয় নে, ঋতুকালীন সময়ত নাৰীয়ে ছালাত আদায় নকৰে আৰু ছয়াম নাৰাখে ?”

ঋতুমতী নাৰী পৰত্ৰিৰ হোৱাৰ পছিত কৰেল ছয়াম কাজা কৰবি, ছালাত কাজা নকৰবি। কাৰণ, আইশ্বা বাদয়িাল্লাহু ‘আনহাই কহে :

«كنا نحيض على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم فكنا نؤمر بقضاء الصوم، ولا نؤمر بقضاء الصلاة»

“আমি নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ যুগত ঋতুমতী হুে, আমাক ততেয়া ছয়াম কাজা কৰাৰ নৰি্দশে প্ৰদান কৰা হুে; কনিতু

ছালাত কাজা কৰাৰ নৰিদ্দশে প্ৰদান
কৰা নাছিলি”।

কি কাৰণত ছিয়াম কাজা কৰবি, ছালাত
কাজা নকৰবি -সয়ো আল্লাহেই ভাল
জানে, কিন্তু আমি ভাবো ছালাত কাজা
কৰা নাৰীৰ বাবে কষ্টকৰা কাৰণ, ই
দৈনিকি পাঁচবাৰ আহে, এই কষ্ট ছিয়ামত
নাই, সয়ে ছিয়াম কাজা কৰাৰ নৰিদ্দশে
প্ৰদান কৰা হৈছে, ছালাত কাজা কৰাৰ
নৰিদ্দশে প্ৰদান কৰা নাই।

গ. ঋতুমতী নাৰীৰ বাবে আৱৰণবহীন
মুছহাফ বা কোৰআন স্পৰ্শ কৰা
হাৰাম :

আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

[الواقعة: ٧٩] (لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٧٩)

“পৰত্বিৰসকলৰ বাহৰিৰে কোনেও ইয়াক
স্পৰ্শ নকৰবি”। [আল-বাক্বা'আহ,
আয়াত: ৭৯]

নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
আমৰ ইবনে হাযমক যাঁ পত্ৰ লিখিছিলি,
তাত আছিলি:

« لا يمس المصحف إلا طاهر »

“পৰত্বিৰৰ বাহৰিৰে কোনেওৰে মুছহাফ
স্পৰ্শ নকৰবি”। হাদীছটো মূতাবাতৰি
সদৃশ, কাৰণ সকলোৰে এইটো মানি
লৈছে। শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে
তাইময়্যাহ বাহমিহুল্লাহে কৈছে: চাৰি
ইমামৰ মাজহাব হৈছে পৰত্বিতা অব্জন
কৰাবহীন কোনেও মুছহাফ স্পৰ্শ
নকৰবি।

ঋতুমতী নাৰী কোৰআনুল কাৰীম
তলিৱাত কৰবি নে নাই, আহলে
ইল্‌মসকলৰ মাজত মতবৰিোধ আছে।
প্ৰয়োজনবহীন তলিৱাত নকৰাই
সতৰ্কতা। যেনে, পাহৰি যোৱাৰ
আশঙ্কা থাকিলে, এইটোও এটা
প্ৰয়োজন (এনে অৱস্থাত তলিৱাত
কৰবি পাৰে)। আল্লাহ তা‘আলাই ভাল
জানো।

ঘ. ঋতুমতী নাৰীৰ বায়তুল্লাহ তাৱাফ
কৰা হাৰাম:

কাৰণ, আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহা
যতেয়া ঋতুমতী হৈছিলি, নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
তখেতেক কৈছিলি:

«افعلي ما يفعل الحاج، غير ألا تطوفي بالبيت حتى تطهري»

“হাজীসকলে যা কৰে তুমিও সেইটো কৰা, কিন্তু পৰত্ৰি নোহোৱা লকৈ বায়তুল্লাহ তাৱাফ নকৰবি”।

ঙ. ঋতুমতী নাৰীৰ মছজদিত অৱস্থান কৰা হাৰাম:

ঋতুমতী মহিলাৰ মছজদিত অৱস্থান কৰা হাৰাম, কাৰণ নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«إني لا أحل المسجد لحائض ولا لجنب»

“মই ঋতুমতী নাৰী আৰু জুনুবী তথা গুছল ফৰজ হোৱা ব্যক্তিৰ বাবে মছজদিত হালাল নকৰো”।

আন এটা বৰ্ণনাত তখেতে কছে :

«إن المسجد لا يحل لحائض ولا جنب»

“ঋতুমতী আৰু জুনুবী ব্যক্তিৰ বাবে
মছজদি হালাল নহয়”।

কিন্তু অৱস্থান কৰাবহীন মছজদিৰ
ভতিৰদে অতিক্ৰম কৰা ঋতুমতীৰ বাবে
বধৈ কাৰণ, আইশ্বা বাদয়ি়ালাহু
‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তখেতে কছে:

ناولينى الخمرة من المسجد، ρ: قال رسول الله
فقلت: إني حائض، فقال: إن حيضتك ليست بيدك

ৰাছুলুল্লাহ চালালাহু আলাইহি
অছালামকে ক’লে, মছজদিৰ পৰা মোক
বছিনাখন আন দিয়া, মই ক’লো: মই
হায়জে অৱস্থাত আছো, তখেতে

ক'লে: তোমাৰ হায়জে কনিত্তু তোমাৰ
হাতত নাই”।

ঋতুমতী নাৰী শ্বৰষয়ী জকিৰি-
আজকাৰসমূহ সম্পাদন কৰি। যনে,
লা-ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, আল্লাহু
আকবাৰ, ছুবহানালাহ আৰু অন্যান্য
দুআসমূহ। এইদৰে পুৰা-গধূলী আৰু
টোপনীত যোৱা আৰু টোপনীৰ পৰা
উঠাৰ পছিত পঢ়বলগীয়া মছনুন
দুআসমূহ পাঠ কৰাত কোনো সমস্যা
নাই। এইদৰে তাফছীৰ, হাদীছ আৰু
ফকিহৰ কতিপো পঢ়ি পাৰে।

হালধীয়া আৰু মাটীয়া বৰণৰ তজেৰ
হুকুম:

‘ছুফৰাহ’ বা হালধীয়া ৰং: ছুফৰাহ হৈছে নাৰীৰ ৰহেমের পৰা নৰিগত পুঁজৰ দৰে তৰল পদাৰ্থ, যাৰ ওপৰত হালধীয়া ৰং অধিক উজ্জলতি থাকে। আৰু ‘কুদৰাহ’ হৈছে নাৰীৰ ৰহেমের পৰা নৰিগত মাটিয়া বৰণৰ দৰে তৰল পদাৰ্থ। ঋতুকালীন সময়ত নাৰীৰ ৰহেমের পৰা ছুফৰাহ অথবা কুদৰাহ বৰণৰ তজে প্ৰবাহতি হ’লে হয়জে গণ্য হ’ব আৰু ইয়াৰ বাবে হয়জের বধি-বধিান প্ৰযোজ্য হ’ব। এই জাতীয় পদাৰ্থ ঋতুকালীন সময়ৰ বাহৰি আন কোনো সময়ত বাহৰি হ’লে হয়জে গণ্য নহ’ব, বৰং ততেয়া নাৰীয়ে নিজকে পৰতিৰ বুলি ভাববি। কাৰণ, উম্মে ‘আতয়ি়াহ ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহাই কহে:

كنا لا نعد الكدرة والصفرة بعد الظهر شيئاً

“আমাৰ পৰৱৰ্তী হোৱাৰ পছিত ‘ছুফৰাহ’ আৰু ‘কুদৰাহ’তজেক একোৱে গণ্য কৰা নাছিলি।” হাদীছটো আৰু দাউদে বৰ্ণনা কৰিছে। ইমাম বুখাৰীয়েও বৰ্ণনা কৰিছে, কিন্তু তখেতে (পৰৱৰ্তী হোৱাৰ পছিত) এই বাক্যটো বৰ্ণনা কৰা নাই। এই জাতীয় হাদীছ ‘মাৰফু’ হাদীছৰ অন্তৰ্ভুক্ত। কাৰণ, ইয়াত নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ সমৰ্থন বুজা যায়। উম্মে ‘আতয়িযাৰ কথাৰ অৰ্থ, হায়জে অৱস্থাত বা হায়জেৰ নৰিদ্দিষ্ট সময়ত যদি ছুফৰাহ বা কুদৰাহ নৰিগত হয় তেন্তে হায়জে হ্চিপা গণ্য হ’ব আৰু ইয়াৰ বধিানও হ’ব হায়জেৰ বধিান।

প্ৰশ্ন: নাৰী কনেকেই গম পাব তাইৰ
হায়জে শেষে হ'ছে?

উত্তৰ: তজে বন্ধ হ'লেই বুজবি হায়জে
শেষে। ইয়াৰ দুটা আলামত হ'ব পাৰে :

প্ৰথম আলামত: হায়জেৰ পছিত বগা
পানী বাহৰি হোৱা, যাটীয়া সাধাৰণতে
হায়জেৰ পছিতে ওলায়, প্ৰায় চুনৰ
পানীৰ দৰে। কতেয়াবা ইয়াৰ ৰং নহয়,
আকৌ নাৰীসকলৰ স্বভাৱ অনুসাৰে
ইয়াৰ ৰং বিভিন্ন হয়।

দ্বিতীয় আলামত: শুকান পদ্ধতি,
অৰ্থাৎ নাৰী তাইৰ যৌনি পথত
কাপোৰৰ টুকুৰা অথবা তুলা আদি ৰাখি
থব, তাৰ পছিত বাহৰি কৰিলে যদি
শুকান হয়, তাৰ ওপৰত তজে, কুদৰাহ

আৰু ছুফৰাৰ আলামত নাথাকে, বুজবি
যে, হায়জে শেষে।

৪. হায়জের শেষত ঋতুমতী নাৰীৰ
কৰণীয়:

বঃদ্বঃ- যদি ঋতুমতী অথবা
প্ৰসৱকাৰী মহিলা বেলোমাৰ হোৱাৰ
আগতে পৰতিৰ হয় তেন্তে.....

ঋতুমতী নাৰীৰ ঋতু শেষে হোৱাৰ পছিত
গুছল কৰা জৰুৰী, অৰ্থাৎ পৰতিৰ
হোৱাৰ ন্যিতৰে গোটেই শৰীৰত পানী
প্ৰবাহতি কৰা। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«فإذا أقبلت حيضتك فدعي الصلاة، وإذا أدبرت
فاغتسلي وصلي»

“যতেয়া তোমাৰ ঋতুস্ৰাব আৰম্ভ হয় ততেয়া ছালাত ত্যাগ কৰা, আৰু যতেয়া শেষে হয় ততেয়া গুছল কৰা আৰু ছালাত আদায় কৰা”।

ফৰজ গুছল কৰাৰ পদ্ধতি: নাপাকী দূৰ কৰা অথবা ছালাত বা এই জাতীয় ইবাদতৰ নিয়ত কৰাি ‘বছিমিল্লাহ’ বুলাি গোটোইে শৰীৰত পানী ঢালি দিয়া। বিশেষভাৱে মূৰৰ চুলিৰি গুৰি লকৈ যনে পানী ঢুকাি পায় , চুলি বন্ধা অৱস্থাত থাকিলে খুলা আৱশ্যক নহয়, কনিতু চুলিৰি গুৰতি অৱশ্যই পানী ঢুকাি পোৱা জৰুৰী, আৰু যদি বগৰী পাত অথবা পৰচিছন্নকাৰী কোনো বস্তু যনে, চাবোন ইত্যাদি ব্যৱহাৰ কৰা হয় তনেতে অতি উত্তম। গুছল কৰাৰ পছিত

সুগন্ধি জাতীয় তুলা অথবা কোনো
 সুগন্ধমূলক বস্তু যেনী দ্বাৰত থৈ
 দিয়া মুস্তাহাব। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে আছমা
 বাদিয়াল্লাহু ‘আনহাক অনুৰূপ নৰ্দ্দশে
 প্ৰদান কৰছিলি। [মুছলমি]

নাৰী যদি সুৰ্ভাস্তৰৰ আগতে হায়জেৰ
 পৰা পৰত্ৰ হয়, তাইৰ বাবে জোহৰ
 আৰু আছৰ ছালাত আদায় কৰা জৰুৰী,
 আৰু যদি ছুবহে ছাদকিৰ আগতে
 পৰত্ৰ হ’ব তাইৰ বাবে মাগৰবি আৰু
 ইশ্বাৰ ছালাত আদায় কৰা জৰুৰী।
 কাৰণ, অপাৰগতাৰ সময় পৰবৰ্তী
 ছালাতৰ সময়ক পূৰ্ববৰ্তী ছালাতৰ
 সময় গণ্য কৰা হয়।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
 ৰাহমিহুল্লাহে কহে: “এই বাবেই
 জুমহুৰ উলামা যনে মালিকি, শ্বাফয়ী
 আৰু আহমদ ৰাহমিহুমুল্লাহে কহে,
 ঋতুমতী নাৰী যদি দিনিৰ শেষে ভাগত
 পৰতিৰ হয় তেন্তে জোহৰ আৰু আছৰ
 উভয় ছালাত আদায় কৰবি, আৰু যদি
 ৰাতৰি শেষে ভাগত পৰতিৰ হয় তেনেহে’লে
 মাগৰবি আৰু ইশ্বা উভয় ছালাত আদায়
 কৰবি। আব্দুৰ ৰহমান ইবনে ‘আউফ,
 আবু হুৰাইৰা আৰু ইবনে আব্বাছ
 ৰাদয়্যাল্লাহু ‘আনহুমৰ পৰা এনকুৱাই
 বৰ্ণিত আছে। কাৰণ, অপাৰগতা
 অৱস্থাই আছৰে জোহৰৰ ওৱাক্তক
 আৰু ইশ্বাই মাগৰবিৰ ওৱাক্তক
 অন্তৰ্ভুক্ত কৰে। এতকে, যদি দিনিৰ
 শেষত সূৰ্যাস্তৰ আগতে পাক হয়

তনেহে'লে জোহৰৰ সময় বাকি আছে,
 গতকি আছৰৰ আগত জোহৰ আদায়
 কৰবি লবা। আবু যদাৰিৰাতৰি শেষে ভাগত
 পাক হয়, তনেহে'লে মাগৰবিৰ সময়
 বাকি আছে, গতকি ইশ্বাৰ আগত
 মাগৰবি আদায় কৰবি। কাৰণ, এইটো
 অপাৰগতাৰ মুহূৰ্ত্ত"। সমাপ্ত.

আবু যদাৰি ছালাতৰ ওৰাক্ত আৰম্ভ হ'ছে
 কনিত্তু এতয়িাও তাই ছালাত আদায় কৰা
 নাই তনে অৱস্থাত যদাৰি তাইৰ ঋতু বা
 নফিাছ আৰম্ভ হয় তনেহে'লে বশিুদ্ধ
 মত অনুযায়ী উক্ত ছালাত তাইৰ কাযা
 আদায় কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়িাহ
 ৰাহমিাহুল্লাহে ক'ছে: "আবু হানফিা
 আবু মালিকি ৰাহমিাহুমাল্লাহৰ মাজহাব

হৈছে এই জাতীয় নাৰীৰ এনকুৱা ছালাত কাযা আদায় কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, দলীলৰ বিবেচনাত এই মতটোৱে মজবুত। কাৰণ, কাযা ওৱাজবি হয় নতুনভাৱে ওৱাজবি হোৱাৰ কাৰণ পোৱা গ'লে, ইয়াত তেনে কোনো কাৰণ নাই। লগতে ঋতুমতী যদিও কিছু সময় বলিম্ব কৰিছে কিন্তু সেইটো আছিল তাইৰ বৈধ সময়ৰ মাজত, সেয়ে তাই সীমালঙ্ঘনকাৰী নহ'ব। এইদৰে টোপনীত আৰু বস্মিত ব্যক্তিও সীমালঙ্ঘনকাৰী নহয়, কিন্তু সহিতৰ ছালাত কাযা হ'চাপে নহয় আদায় হ'চাপে ধৰা হ'ব, কাৰণ সহিত যতেনিয়া সাৰ পায় আৰু যতেনিয়া স্মৰণ হয় ততেনিয়া সহিতৰ ছালাতৰ ওৱাক্ত হয়"। সমাপ্ত।

দ্বিতীয়: ইস্তহোজাহ:

১. ইস্তহোজাহ বধিান:

ইস্তহোজাহ সংজ্ঞা: মাহকীয়া হোৱাৰ নৰ্দ্দম্বিট সময়ৰ বাহিৰে 'আজলি' নামৰ কোনো শৰিাৰ পৰা যাি তজেক্ষৰণ হয় তাকে ইস্তহোজাহ বোলে। ইস্তহোজাহ বিষয়টো জটলি, কাৰণ হায়জেৰ তজেৰ লগত ইয়াৰ তজে সাদৃশ্যপূৰ্ণ।

যদিনিৰীৰ ধাৰাবাহিকি অথবা অধিকাংশ সময় তজে প্ৰবাহতি হয় তনেহে'লে কমিানখনিকি হায়জে হচাপে ধৰা হ'ব আৰু কমিানখনিকি ইস্তহোজাহ হচাপে ধৰা হ'ব যাৰ কাৰণে ছয়াম আৰু ছালাত ত্যাগ কৰবি নোৱাৰবি, এইটো জনা

প্ৰয়োজন। কাৰণ, মুস্তাহাজাহ নাৰী
স্বাভাৱিক নাৰীৰ দৰেই পৰতিৰ।

মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ তিনিটা অৱস্থা :

প্ৰথম অৱস্থা: ইস্তহোজাত আক্ৰান্ত
হোৱাৰ আগত তাইৰ নৰ্দ্দষ্টি অভ্যাস
থাকিব লাগিব, যেনে ইস্তহোজা হোৱাৰ
আগৰ মাহৰ আৰম্ভণি অথবা মাজত
পাঁচ দিন অথবা আট দিন বীতমিত।

হায়জে হোৱা। এই জাতীয় নাৰী

ইস্তহোজাত আক্ৰান্ত হ'লে

তওঁলোকৰ ঋতুস্ৰাবৰ দিন-সংখ্যা

আৰু সময় জনা সহজ, সনিজিৰ পূৰ্বৰ

অভ্যাস মোতাবকি হায়জেৰ দিনসমূহত

বৰিতলিব আৰু ছালাত, ছিয়াম ত্যাগ

কৰিব। এই সময়খনি তাইৰ হায়জে।

হায়জে শেষ হোৱাৰ লগে লগে গুছল কৰা

ছালাত আদায় কৰবি আৰু অৱশ্যিট
তজেক ইস্তহোজাৰ তজে হচাপে গণ্য
কৰবি। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে উম্মে হাববাহ
বাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহাক কছেলি:

«امكثي قدر ما كانت تحبسك حيضتك، ثم اغتسلي
وصلي»

“ইয়াৰ আগত তোমাৰ হয়জে যমিন
দনি তোমাক বৰিত ৰাখছিলি সেই
পৰমািণ তুমি বৰিত লোৱা, তাৰ পছিত
গুছল কৰা আৰু ছালাত আদায় কৰা”।

নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
ফাতমিা বনিতো আৰী হুৱাইশ্বক কছেলি:

«إنما ذلك عرق، وليس بحيض، فإذا أقبلت
حيضتك فدعي الصلاة»

“এই তজেক্ষৰণ এটা শৰিাৰ পৰা,
এইটো হায়জে নহয়, যতেয়া তোমাৰ
হায়জে হয় ছালাত ত্যাগ কৰা”।

দ্বিতীয় অৱস্থা: ঋতুমতী নাৰীৰ
নৰ্দ্দষ্টিত অভ্যাস নাই কনিত্তু তাইৰ
হায়জেৰ তজে পাৰ্থক্য কৰা যায় আৰু
চৰ্ণিপোৱা যায়। যনে, ঋতুমতীৰ কছি
পৰমািণ তজে হায়জেৰ তজেৰ দৰে কলা
অথবা ঘন অথবা বশিষে গন্ধযুক্ত,
যটিো ঋতু বা হায়জে হ্ৰিাপে সহজে
চহ্নিতি কৰা যায়, কনিত্তু তাইৰ
অৱশষ্টিত তজে এনকোৱা নহয়, উদাহৰণ
স্বৰূপে ৰঙা, কোনো গন্ধ নাই, ঘনও
নহয়। এনে অৱস্থাত যকিহেদনি তাইৰ
হায়জেৰ দৰে তজে প্ৰবাহতি হয় সেই
কহেদনি তাই বৰিতলিব আৰু ছালাত

আৰু ছয়াম ত্যাগ কৰবি, তাৰ পছিত
 অৱশ্যিট তজেক ইস্তহোজাহ বুলি গণ্য
 কৰবি। হায়জেৰ আলামত যুক্ত তজে
 বন্ধ হ'লে গুছল কৰা ছালাত আৰু ছয়াম
 আদায় কৰবি। এতিয়া তাই পৱতিৰা
 কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
 অছাল্লামে ফাতমিা বনিত। আৰী
 হুৱাইশ্বক কইছিলি:

«إِذَا كَانَ الْحَيْضُ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يَعْرِفُ، فَأَمْسِكِي عَنِ
 الصَّلَاةِ، فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِي»

“যদি হায়জে হয় তেন্তে অৱশ্যই কলা
 বৰণৰ হ'ব যটি চনি পোৱা যায়।
 এতকে, ছালাতৰ পৰা বৰিত থকা। তাৰ
 পছিত যতিয়া বলেগে তজে আহে ততিয়া
 অজু কৰা আৰু ছালাত আদায় কৰা”।

ইয়াৰ পৰা জনা যায় যে, মুস্তাহাজা নাৰী
তজেৰ নৰ্দ্দষ্টিট অৱস্থাক আলামত
হঁচাপে গণ্য কৰবি আৰু ইয়াৰ ভিত্তিতি
হায়জে আৰু ইস্তহোজাহ চহ্নিতি
কৰবি।

তৃতীয় অৱস্থা: মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ যদি
নৰ্দ্দষ্টিট অভ্যাস আৰু হায়জেক
ইস্তহোজাৰ পৰা পৃথক কৰাৰ বশিষে
আলামত নাথাকে, তেনেহে'লে তাই প্ৰতি
মাহত হায়জেৰ সাধাৰণ সংখ্যা ছয়
অথবা সাত দিন বৰিতালিবা কাৰণ,
এইটোৱে নাৰীসকলৰ ঋতুস্বাবৰ
সাধাৰণ নয়িম। নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে হামনাহ বনিত।
জাহাশ্বক কছৈলি:

«إنما هي ركضة من الشيطان، فتحيضي ستة أيام أو سبعة أيام، ثم اغتسلي، فإذا استتقت فصلي أربعة وعشرين أو ثلاثة وعشرين، وصومي وصلي، فإن ذلك يجزئك، وكذلك فافعلي كما تحيض النساء»

“এইটো চয়তানৰ আঘাত, তুমি ছয় অথবা সাত দিনি হায়জে গণনা কৰা, তাৰ পছিত গুছল কৰা, যতেয়া তুমি পাক হ’বা ততেয়া চব্বশি অথবা তহৈশ দিনি ছালাত আদায় কৰা, ছয়াম বখা আৰু ছালাত আদায় কৰা। কাৰণ, তোমাৰ বাবে এইটোৱে যথেষ্ট। সাধাৰণ নাৰীসকলে যনেকেই ঋতুমতী হয় তুমিও তনেকেই কৰা”।

পূৰ্বৰ আলোচনাৰ সাৰাংশ: যি মুস্তাহাজা নাৰীৰ অভ্যাস আছে, তাই

নজিৰ অভ্যাস মৌতাবকি হয়জে গণনা
 কৰবি। আৰু যাৰ অভ্যাস নাই, কনিত্তু
 তাইৰ হয়জেৰ তজেৰ নৰিদ্দষ্টিট
 আলামত আছে। তাই আলামত মৌতাবকি
 হয়জে গণনা কৰবি। আৰু যাৰ এই দুটাৰ
 পৰা এটাও নাই তাই প্ৰতিমাহত ছয়
 অথবা সাত দিনি হয়জে গণনা কৰবি।
 এই ব্যাখ্যা মৌতাবকি মুস্তাহাজা
 নাৰীৰ বাবে বৰ্ণতি নবী চাৰুল্লাহুল্লাহু
 আলাইহি অছাৰুল্লামৰ তনিটি হাদীছৰ
 মাজত সমন্বয় হয়।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
 বাহমিহুল্লাহে কছে: মুস্তাহাজাহ
 নাৰীৰ ছয়টা আলামত কোৱা হছে:

১. **অভ্যাস:** এইটোৱেই শক্তিশালী আৰু
 মজবুত আলামত। কাৰণ, তাইৰ

সুস্থাবস্থাত এই সময়তহে হায়জে আহে, সয়ে এইবোৰ তাইৰ হায়জেৰ নৰিধাৰতি দনিক্ষণৰ বাহৰিৰে আন একো নহয়।

২. **তজেৰ নৰিদ্দষ্টিত আলামত:** কাৰণ হায়জেৰ তজে কলা, ঘন আৰু দুৰ্গন্ধযুক্ত বছেই হয়, সাধাৰণতে ৰঙা নহয়।

৩. **স্বাভাৱিকি নাৰীসকলৰ সাধাৰণ অভ্যাস:** কাৰণ মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ ব্যতক্ৰম অভ্যাসক আন আন নাৰীৰ সাধাৰণ অভ্যাসৰ লগত তুলনা কৰাটোৱে যুক্তযুক্ত। মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ হায়জে চহ্নিতি কৰাৰ এই তনিটি আলামত ছুন্নতৰ দ্বাৰা প্ৰমাণতি। তাৰ পছিত তখেতে অন্যান্য আলামতসমূহ

উল্লেখ কৰিছে। অৱশ্যেত কৰ্ছৈ সঠিক
মত হৰ্ছৈ হাদীছৰ আলামত গ্ৰহণ কৰা
আৰু অন্যান্য আলামত ত্যাগ কৰা”।
সমাপ্ত.

২. মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ পৰতিৰ অৱস্থাত
কৰণীয়:

ক. পূৰ্বৰ বৰ্ণনা মৌতাবকি
মুস্তাহাজাহ নাৰীৰ হায়জে শষেত গুছল
কৰা ওৱাজবি।

খ. প্ৰত্যকে ছালাতৰ সময়ত
যৌনপিথৰ পৰা যি নৰ্গত হয় সযৌ দূৰ
কৰাৰ বাবে লজ্জাস্থান ধৌৱা। নৰ্গত
তজে যাত বাহৰিলৈ প্ৰবাহতি নহয় বা
নগিৰনিপৰে তাৰ বাবে যৌনপিথৰ
বহৰ্গমুখত তুলা বা এনে কোনৌ বস্তু

ব্যৱহাৰ কৰা আৰু সেইটো বান্ধি
 ৰাখি যাত খহি নপৰে। তাৰ পছিত
 প্ৰত্যকে ছালাতৰ সময়ত অজু কৰি।
 কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে মুস্তাহাজা নাৰীৰ ক্ৰমত
 কৰে:

«تدع الصلاة أيام أقرائها، ثم تغتسل وتتوضأ عند
 كل صلاة»

“মুস্তাহাজাহ নাৰী তাইৰ হায়জের
 দিনসমূহত ছালাত ত্যাগ কৰি, তাৰ
 পছিত গুছল কৰি আৰু প্ৰত্যকে
 ছালাতৰ বাবে অজু কৰি”।

নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
 আৰু কৰে:

«أنعت لك الكرسف تحشين به المكان»

“তুমি নিজৰ বাবে কুৰছুফ (সুতাৰ কাপোৰ) তৈয়াৰ কৰি লোৱা আৰু তাৰ দ্বাৰা স্থানটো তাকি ৰাখা”।

ডাক্তৰী গৱেষণাৰে তৈয়াৰী ন্যাপকনি ব্যৱহাৰ কৰাও বধৈ।

তৃতীয়: নফিাছ:

১. নফিাছৰ সংজ্ঞা আৰু সময়:

নৱজাত শিশু প্ৰসৱ হোৱাৰ সময়ত আৰু তাৰ পছিত ৰহেমে (মাতৃগৰ্ভ)ৰ পৰা যদি তেজে ওলায় সেইটোকো নফিাছ বোলে। এইবোৰ দৰাচলতে গৰ্ভকালীন সময়ত গৰ্ভশয়ত জমা হোৱা তেজে, শিশু প্ৰসৱ হ'লে অলপ অলপকৈ বাহৰি হৈ থাকে। প্ৰসৱৰ সংকতে আৰম্ভ হোৱাৰ পছিত যদি তেজে বাহৰি হয় সয়োও নফিাছ,

যদিও প্ৰসন্ন দৰেকিই হয়। ফকহিসকলে
 কছে, প্ৰসন্ন হোৱাৰ দুদিন বা তিনি
 দিন আগত হ'লে সো নফিছ অন্যথা
 নফিছ বুলা গণ্য নহয়। নফিছৰ তজে
 সাধাৰণতে প্ৰসন্নৰ লগত আৰম্ভ হয়।
 প্ৰসন্নৰ বাবে পৰিপূৰ্ণ শিশু ভূমিষ্ঠ
 হোৱা জৰুৰী, তাৰ পৰৱৰ্তী তজে নফিছ
 হিচাপে গণ্য হ'ব। মাকৰ পটেত
 সৰ্বনম্বিন একাশী (৮১) দিন সম্পন্ন
 হ'লে শিশুৰ শৰীৰৰ গঠন আকৃতি পূৰ্ণ
 হয়, যদি ইয়াৰ আগত বহেমৰ পৰা কৰি
 ওলায় আৰু লগতে তজেও ওলায়,
 তেনেহে'লে ই নফিছ হিচাপে গণ্য নহ'ব,
 ছালাত আৰু ছিয়াম যথাৰীতি আদায়
 কৰি, কাৰণ ই দূষতি তজে আৰু
 তজেক্ষৰণ হিচাপে নৰিগত, ইয়াৰ বধিান
 মুস্তাহাজা নাৰীৰ বধিান।

নফিাছৰ সৰ্ব্বাধিক সময় চল্লশি দিন,
 যাৰ সূচনা হয় প্ৰসৱৰ পৰা অথবা তাৰ
 দুদিন বা তিনিদিন আগৰ পৰা, যটিো
 আগতে আলোচনা কৰা হৈছে। উম্মে
 ছালামা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহাৰ পৰা
 বৰ্ণিত হাদীছত আহিছে:

«كانت النفساء تجلس على عهد رسول الله صلى
 الله عليه وسلم أربعين يوماً»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
 যুগত নফিাছ আক্ৰান্ত নাৰীসকলে
 চল্লশি দিন বৰিত লৈছিলি”।

নফিাছৰ সৰ্ব্বোচ্চ সময় চল্লশি দিন।
 এই বিষয়ে সকলো আহলে ইল্ম
 একমত। ইমাম তৰিমজী প্ৰমুখসকলে
 আলমিসকলৰ এই ঐক্যমত বৰ্ণনা

কৰছি। আৰু যদিও চল্লিশ দিনৰ
 আগতহে পৰতিৰ হয়, যেনে তাইৰ তজে
 বন্ধ হয়, তাই গুল কৰি আৰু ছালাত
 আদায় কৰি। নফিছৰ সৰ্ব্বনমিন
 কোনেও নৰিধাৰতি সময় নাই। কাৰণ
 ইয়াৰ নৰিদ্দিশ্টি সময় নবী চালালালাহু
 আলাইহি অছালালামৰ পৰা বৰ্ণতি
 হোৱা নাই। যদি চল্লিশ দিন পূৰ্ণ
 হোৱাৰ পছিতো তজে বন্ধ নহয়,
 তেনেহে'লে সেইটো যদি হায়জেৰ সময়
 হয় হায়জে গণ্য হ'ব, যদি হায়জেৰ সময়
 নহয় ইস্তহোজাহ বুলি গণ্য হ'ব, সেয়ে
 চল্লিশ দিন পাৰ হ'লে ইবাদত ত্যাগ
 নকৰি। যদি তজে বাহিৰ হোৱাৰ
 সময়কাল চল্লিশ দিনৰ বছেই হয়, কিন্তু
 বৰিতা লৈ তজে ওলায়, যাৰ লগত

হায়্‌জেৰ অভ্যাসৰ মলি নাই, তন্তে
এইটো ইখতলিফৰ বিষয়।

খ. নফিছ সংক্ৰান্ত বধিান:

তলত বৰ্ণনা কৰা অৱস্থাত নফিছৰ
বধিান হায়্‌জেৰ বধিানৰ দৰে:

১. নফিছ আক্ৰান্ত নাৰীৰ লগত
সহবাস কৰা হাৰাম। যনে হায়্‌জে
অৱস্থাত থকা নাৰীৰ লগত সহবাস কৰা
হাৰাম, কন্তু সহবাসৰ বাহিৰে
অন্যান্য পদ্ধতিত ভোগ কৰা বধৈ।

২. হায়্‌জে আক্ৰান্ত নাৰীৰ দৰে নফিছ
আক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বাবেও ছয়াম
ৰখা, ছালাত আদায় কৰা আৰু
বায়তুল্লাহৰ তাৱাফ কৰা হাৰাম।

৩. নফিছ আক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বাবে কোৰআন তলিৱাত আৰু স্পৰ্শ কৰা হাৰাম, কিন্তু পাহৰা যোৱাৰ আশংকা থাকিলে বধৈ। যনে, হায়জো নাৰীৰ বাবে বধৈ।

৪. হায়জো নাৰীৰ দৰে নফিছ আক্ৰান্ত নাৰীৰ বাবেও এৰা যোৱা ছয়াম কাজা কৰা ওৱাজবি।

৫ হায়জো নাৰীৰ দৰে নফিছ আক্ৰান্ত নাৰীৰ নফিছ শেষত গুছল কৰা ওৱাজবি।
প্ৰমাণ:

ক. উম্মে ছালামাহ ৰাদয়িাল্লাহু
‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তেওঁ কছে:

«كانت النفساء تجلس على عهد رسول الله صلى
الله عليه وسلم أربعين يوماً»

“নবী চাল্লালাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
যুগত নফিাছ আক্ৰান্ত নাৰীসকলে
চল্লশি দিনি বৰিতা লিছেলি”।

‘আল-মুনতাকা’ গ্ৰন্থত মাজদ ইবনে
তাইময়্যাহ বাহমিহুল্লাহে কছে:

“হাদীছৰ অৰ্থ হৈছে তেওঁলোকক
চল্লশি দিনি বৰিতা লোৱাৰ নৰ্দ্দশে
প্ৰদান কৰা হৈছেলি। এইটোৱেই চুড়ান্ত
অৰ্থ, তেওঁলোক সকলোৰে নফিাছ
চল্লশি দিনি পৰ্যন্ত থাকিলি এই
অৰ্থ কতেয়াও নহয়; বৰং এই অৰ্থ
কৰিলি বাস্তৱতাৰ ক্ৰমত হাদীছটো
মছা প্ৰমাণতি হ’ব, যহিত্তে কোনো
যুগতেই হায়জে বা নফিাছৰ সময়সীমা
সকলো নাৰীসকলৰ একেই হোৱাটো
সম্ভৱ নহয়”।

থ. উম্মে ছালামাহ ৰাদিয়াল্লাহু
‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তেওঁ কৈছে:

«كانت المرأة من نساء النبي تقعد في النفاس
أربعين ليلة لا يأمرها النبي بقضاء صلاة النفاس»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
কছুমান স্ত্ৰীৰ নফিছ হ’লে চল্লিশ
দিন বৰিত লৈছিল, তখেতে তেওঁক
নফিছৰ ছালাত কাজা কৰাৰ নৰ্দ্দশে
দিয়া নাছিল”।

চল্লিশ দিনৰ আগতহে যদি নফিছৰ
তজে বন্ধ হয়:

জ্ৰণাতব্য-১: যদি নফিছ আক্ৰান্ত
নাৰীৰ চল্লিশ দিনৰ আগতহে তজে বন্ধ
হয় আৰু তাই গুছল কৰি ছালাত আদায়
কৰে আৰু ছিয়াম ৰাখে, তাৰ পছিত

চল্লিশ দিন শেষে নহওঁতহে আকৌ তজে আহে, তনেহে'লে বশুদ্ধ মত অনুযায়ী এই সময়কৌ নফিছ বুলি গণ্য কৰবি আৰু বৰিত লিবা। মধ্যৰাত্ৰী সময়ত কৰা ইবাদত শুদ্ধ হ'ব, ইয়াৰ কাজা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

নফিছৰ তজেৰ কাৰণ সন্তান প্ৰসৱ, আৰু ইস্তহোজাৰ তজে বমোৰৰ দৰে সাময়িকি, আৰু হায়জেৰ তজে নাৰীৰ স্বভাৱজাত তজে:

জ্জ্ঞাতব্য-২: শ্বাইখ আব্দুৰ ৰহমান ইবনে ছা'দিয়ে কৈছে: পূৰ্বৰ আলোচনাৰ পৰা স্পষ্ট হ'ল যে, সন্তান প্ৰসৱৰ কাৰণে নফিছৰ তজে প্ৰবাহতি হয়। ইস্তহোজাৰ তজে বমোৰ-আজাৰ হলে প্ৰবাহতি হয় যতিৌ

সাময়িকি; আৰু হায়জেৰ তজে নাৰীৰ
নাৰীত্বৰ স্বভাৱজাত প্ৰকৃত তজে।
আল্লাহেই সৰ্বজ্ঞানী।

টবেলটে ব্যৱহাৰ কৰা: শাৰীৰিক ক্ষতি
নহ'লে হায়জে বন্ধকাৰী টবেলটে
ব্যৱহাৰ কৰা দোষণীয় নহয়। টবেলটে
ব্যৱহাৰৰ ফলত তজে বন্ধ হ'লে ছয়িম
ৰাখি, ছালাত আদায় কৰি আৰু তাৱাফ
কৰি পাৰি। এই সময়ত তাইৰ সকলো
ইবাদত সঠিক হ'ব, যনেকৈ অন্যান্য
পৱিত্ৰ নাৰীসকলৰ ইবাদত সঠিক।

গৰ্ভপাত কৰাৰ বধিান: হে মুছলমি
নাৰী, আল্লাহে তোমাৰ গৰ্ভত যা
সৃষ্টি কৰে সেই বিষয়ে তুমি
আমানতদাৰ। এতকে, তুমি আমানত

গোপন নকৰিবি। আল্লাহ তা‘আলাই
কৰ্ছে:

﴿وَلَا يَجِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ [البقرة: ٢٢٨]

“আৰু আল্লাহে তেওঁলোকৰ গৰ্ভত যা
সৃষ্টি কৰিছে, সেয়া গোপন কৰা
তেওঁলোকৰ বাবে বধৈ নহয়, যদি
তেওঁলোকে আল্লাহ আৰু শেষে দৰিসৰ
প্ৰতি বিশ্বাস ৰাখে”। [আল-বাকাৰা,
আয়াত: ২২৮]

গৰ্ভপাত ঘটোৱা বা যনেকেই হওক তাৰ
পৰা নষিকৃতি পাবলৈ বাহানা কৰি
নালাগে। কাৰণ, আল্লাহে তোমাৰ বাবে
ৰমজান মাহত পানাহাৰ বধৈ কৰিছে যদি
ছিয়াম পালন কৰা তোমাৰ বাবে

ক্ৰতকিৰ হয়। যদি গৰ্ভত থকা শিশুৰ
 বৃহৎ সঞ্চার কৰা হয় আৰু গৰ্ভপাত
 ঘটোৱাৰ ফলত মৃত্যুবৰণ কৰে,
 তেনেহে'লে এইটো অন্ধ্যায় হত্যাৰ
 অন্তৰ্ভুক্ত, যিটো আল্লাহে হাৰাম
 কৰিছে। গৰ্ভত থকা শিশুৰ হত্যাকাৰীক
 ক্ৰতপূৰণ দৰি লাগবি, যদিও ইয়াৰ
 পৰমাণ ব্যাখ্যা সাপেক্ষে নৰ্দ্ধাৰতি।
 কছিমান আহলে ইল্মে কৈছে, কাফফাৰা
 দিয়াটো ওৱাজবি। অৰ্থাৎ মুমনি দাসী
 মুক্ত কৰা, যদি মুমনি দাসী পোৱা
 নাযায় তেন্তে একলেঠোৰিয়ে দু'মাহ
 ছিয়াম পালন কৰা। আন কছিমান আহলে
 ইল্মে গৰ্ভৰ শিশু হত্যাক এক প্ৰকাৰ
 জীৱতি দাফন বুলি গণ্য কৰিছে। শ্বাইখ
 মুহাম্মাদ ইব্ৰাহীম বাহমিহুল্লাহে
 কৈছে: “গৰ্ভত থকা শিশু গৰ্ভপাত কৰা

হালাল নহয়, যদি তাৰ মৃত্যু নিশ্চিত
নহয়, মৃত্যু নিশ্চিত হ'লে গৰ্ভপাত
কৰাত কোনো অসুবিধা নাই”।

‘হাইআতু কবিাৰলি উলামা (বজিঞ
আলমিসকলৰ সংস্থা)ৰ

সভাত গৰ্ভপাত ঘটোৱাৰ ক্ষেত্ৰত
নিম্নৰূপ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হয়:

১. শ্বৰ'ঐ কাৰণৰ বাহিৰে গৰ্ভৰ
যিকোনো পৰ্যায়ৰ শিশু পলোই দিয়া
বধৈ নহয়।

২. গৰ্ভ যদি প্ৰথম পৰ্যায়ত থাকে,
যাৰ বয়স চল্লিশি দিন, আৰু গৰ্ভপাত
কৰাৰ কাৰণ যদি হয় সন্তান লালন-
পালন কৰাৰ কষ্ট অথবা সৰ্ব্বোত্তৰ ভৰণ-
পোষণ কৰাৰ দুশ্চিন্তা অথবা ভৱিষ্যৎ

গঢ়াৰ চন্নিতা অথবা সহিঁতৰ যা সন্তান
আছে সেইখনিকি যথেষ্ট বুলি ভবা,
তনেহে'লে বধৈ নহয়।

৩. ৰক্তপণ্ডি অথবা মাংসপণ্ডিত থকা
অৱস্থাত গৰ্ভপাত ঘটোৱা বধৈ নহয়,
কিন্তু যদি নিৰ্ভৰযোগ্য
চিকিৎসকসকলে কয় যে, গৰ্ভ থাকিলে
মাকৰ জীৱনৰ আশংকা আছে তনেহে'লে
বধৈ, কিন্তু এইটো অৱশ্যই গৰ্ভধাৰী
মাকক শংকামুক্ত কৰাৰ সকলো
প্ৰচেষ্টা প্ৰয়োগ কৰাৰ শেষত হ'ব
লাগবি।

৪. গৰ্ভ যদি তৃতীয় স্তৰ পাৰ কৰে আৰু
তাৰ চাৰি মাহ পূৰ্ণ হয়, তনেহে'লে
গৰ্ভপাত কৰা বধৈ নহয়, কিন্তু
বশিষেজ্ঞ নিৰ্ভৰযোগ্য

চকিত্ৰিসকলৰ এটা দলে যদি কয় যে,
 পটেত শিশু থাকিলে মাকৰ মৃত্যুৰ
 আশংকা আছে তেনেহে'লে বধৈ। নিশ্চয়
 এইটো হ'ব লাগিব শিশুৰ জীৱন ৰক্ষা
 কৰাৰ সকলো প্ৰচেষ্টা ব্যয় কৰাৰ
 শেষত। এই সুযোগ প্ৰদান কৰা হৈছে
 দুটা ক্ৰতৰি পৰা ডাঙৰ ক্ৰতীদূৰ কৰা
 আৰু দুটা কল্যাণৰ পৰা ডাঙৰ কল্যাণ
 অৰ্জন কৰাৰ সুবাৰ্থতা।

বজ্ৰিণ্ড আলমিসকলে সভাত এই
 সিদ্ধান্ত গ্ৰহণৰ শেষত আল্লাহৰ
 তাক্বৰা আৰু বিষয়টো গভীৰভাৱে
 পৰ্যবেক্ষণ কৰাৰ উপদশে দিছে।
 আল্লাহেই একমাত্ৰ তাওফিক
 দানকাৰী। আমাৰ প্ৰয়ি নবী মুহাম্মাদ,

তওঁৰ পৰিয়ালবৰ্গ আৰু ছাহাবীসকলৰ
ওপৰত আল্লাহে শান্তি বৰ্ষণ কৰক।

‘নাৰীসকলৰ স্বাভাৱিক ঋতু সংক্ৰান্ত
পুস্তকিত’: (পৃ. ৬০) শ্বাইখ মুহাম্মাদ
উছাইমীন ৰাহিমাহুল্লাহে কৈছে: “যদি
গৰ্ভত থকা শিশুৰ বৃহৎ অহাৰ পছিত
গৰ্ভপাত কৰি সন্তান নষ্ট কৰা হয়
তেনেহ’লে নসিন্দহে হাৰাম। কাৰণ
এইটো অন্য়ায়ভাৱে প্ৰাণ হত্যাৰ
অন্তৰ্ভুক্ত, নৰিদ্দোষ প্ৰাণক হত্যা
কৰা কোৰআন, ছুন্নাহ আৰু উম্মতৰ
ইজমা অনুযায়ী হাৰাম”।

ইবনুল জাওযী ৰাহিমাহুল্লাহে

“আহকামুন নছি”: (পৃ. ১০৮ আৰু ১০৯)
গৰ্ভন্থত কৈছে: “ববাহৰ উদ্দেশ্য
যতেনিয়া সন্তান অৰ্জন কৰা, আৰু

এইটোও সত্য যে সকলো বীৰ্যৰ পৰা
 সন্তান নহয়, এতকে স্ত্ৰীৰ গৰ্ভত
 সন্তান জন্মলৈ বৰিাহৰ উদ্দেশ্য
 অৰ্জন হ'ল, ইয়াৰ পছিত গৰ্ভপাত
 ঘটোৱা বৰিাহৰ হকিমতৰ পৰিপন্থী।
 গৰ্ভপাত যদি গৰ্ভৰ শিশুৰ বৃহ সঞ্চার
 কৰাৰ আগতে হয় তেন্তে ডাঙৰ পাপ,
 আৰু যদি বৃহ সঞ্চার কৰাৰ পছিত
 গৰ্ভপাত কৰা হয় সেইটো হ'ব মুমনি
 প্ৰাণক হত্যা কৰাৰ দৰে। আল্লাহ
 তা'আলাই কছে:

﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۙ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۙ﴾
 [التكوير: ৮, ৯]

“আৰু যতেনি জীৱতি দাফনকৃত কন্যাক
 সোধা হ'ব, কি অপৰাধত হত্যা কৰা

হুছেলি”। [আত-তাকব্বীৰ, [আয়াত: ৮-৯](#)]
সমাপ্ত

এতকে, হু মুছলমি নাৰী আল্লাহক ভয়
কৰা, যকিনোনো উদ্দেশ্য হওক এই
জাতীয় অপৰাধত অগ্ৰসৰ নহ’বা।
পথভ্ৰম্‌টসকলৰ প্ৰচাৰণা আৰু
পাপস্ৰ্ঠসকলৰ অনুসৰণ কৰা
প্ৰতাৰণাত পততি নহ’বা, সহিত্তৰ
কৰ্মৰ লগত বৰিকে আৰু দ্বীনৰ
কোনো সম্পৰ্ক নাই।

চতুৰ্থ পৰচ্ছদে পোচাক আৰু পৰ্দা
সংক্ৰান্ত বধিান

প্ৰথম: মুছলমি নাৰীৰ শ্বৰবঔ (চৰয়িতী
অনুমোদন) পোচাক:

১. মুছলমি নাৰীৰ পোচাক অতি প্ৰশস্ত হোৱা বাঞ্ছনীয়, যাতো তাইৰ গোটহে শৰীৰ পৰ-পুৰুষৰ পৰা আচ্ছাদতি (ঢাকা) থাকে, যহিত তাইৰ মাহৰাম নহয়। মাহৰামৰ সন্মুখত সেই পৰমািগহে খুলবি পাৰবি যমিান খনি খুলিৰখাৰ বীতি আছে, যনে তাইৰ চহোৰা বা মুখমণ্ডল, দুই হাতৰ কলিকুৰ্টি আৰু দুই ভৰি।

২. পোচাক তাইৰ চাৰণ্ডফালে আচ্ছাদনকাৰী হ'ব লাগবি। এনকুৱা স্পষ্ট (পাতল) নহয় যটিো শৰীৰ ছাল প্ৰকাশ কৰে।

৩. আৰু এনকুৱা সংকীৰ্ণও নহয় যটিো তাইৰ অঙৰ পৰমািগ স্পষ্ট

কৰে। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কৈছে:

«صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياط كأذناب البقر يضربون بها الناس، ونساء كاسيات عاريات، مائلات مميلات، رؤوسهن كأسنمة البخت المائلة، لا يدخلن الجنة، ولا يجدن ريحها، وإن ريحها ليوجد من مسيرة كذا وكذا»

“জাহান্নামৰ দুই প্ৰকাৰ মানুহ আছে যসিকলক মই এতয়ািও দখো নাই: এটা সম্প্ৰদায়, যহিঁতৰ লগত গৰুৰ লজেৰ দৰে চাবুক থাকবি, সেইটোৰে সহিঁতে মানুহক আঘাত কৰবি। আৰু বস্ত্ৰ পৰহিত উলঙ্গ নাৰী, নজিহেঁ ধাবতি হয় আৰু আনকো ধাবতি কৰে। উটৰ হালি পৰা কুঁজৰ দৰে সহিঁতৰ মূৰ। সহিঁতে জান্নাতত প্ৰৱশে নকৰবি আৰু তাৰ

সুগন্ধিও নাপাব, যদিও তাৰ সুগন্ধি
ইমান আৰু ইমান দূৰৰ পৰা পোৱা
যায়”।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়িয়াহ
বাহমিহুল্লাহে কৈছে: “বস্ত্ৰ পৰহিতা
উলঙ্গ নাৰী”ৰ ব্যাখ্যাত কোৱা হয়,
তাই এনকোৱা পোচাক পৰধান কৰবি
যতিো তাইৰ শৰীৰ প্ৰকাশ কৰবি। তাই
বস্ত্ৰ পৰহিতা হোৱা সত্ত্বেও
প্ৰকৃতপক্ষে উলঙ্গা যেনে, পাতল
কাপোৰ পৰধানকাৰী, যতিো তাইৰ
শৰীৰৰ ছাল প্ৰকাশ কৰে অথবা অতি
সংকীৰ্ণ কাপোৰ, যতিোৱে তাইৰ
শৰীৰৰ অঙ্গ প্ৰকাশ কৰে, যেনে
নতিম্ব বা কঁকালৰ তলদশে আৰু হাতৰ
বাহুৰ ভাঁজ ইত্যাদি নাৰীৰ পোচাক

হ'ব প্ৰশস্ত আৰু মোটা, যটিো তাইক
সম্পূৰ্ণৰূপে ঢাকালয় আৰু তাইৰ
শৰীৰৰ কোনো অংশ আৰু আকৃতি
প্ৰকাশ নকৰে"। সমাপ্ত

৪. পোচাকৰ ক্ষত্ৰত পুৰুষৰ
সামঞ্জস্য গ্ৰহণ নকৰা। নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে পুৰুষৰ
সামঞ্জস্য গ্ৰহণকাৰী নাৰীৰ ওপৰত
অভিশাপ কৰিছে। এইদৰে আৰু অভিশাপ
কৰিছে সেই নাৰীৰ প্ৰতি যিয়ে পুৰুষৰ
স্বভাৱ-প্ৰকৃতি গ্ৰহণ কৰে। পুৰুষৰ
লগত নাৰীৰ সামঞ্জস্য গ্ৰহণ কৰাৰ
অৰ্থ প্ৰত্যকে সমাজত যবোৰ
পোচাক পুৰুষসকলৰ বাবে বশিষে,
সেইবোৰ নাৰীসকলৰ পৰিধান কৰা
নষিধে।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়িয়াহ
 ৰাহ্মিাহুল্লাহে কহে: “পুৰুষ আৰু নাৰীৰ
 পোচাকৰ পাৰ্থক্য হৈছে, পুৰুষৰ
 পোচাক সেইটো যিটো পুৰুষৰ বাবে
 প্ৰযোজ্য আৰু নাৰীৰ পোচাক
 সেইটো যিটো নাৰীৰ বাবে প্ৰযোজ্য।
 এতকৈ পুৰুষৰ বাবে শোভনীয় পোচাক
 পুৰুষসকলে পৰিধান কৰি আৰু
 নাৰীসকলে বাবে শোভনীয় পোচাক
 নাৰীসকলে পৰিধান কৰি এইটোৱে
 চৰয়িতৰ নৰিদ্দশে। নাৰীসকলে প্ৰতি
 নৰিদ্দশে দিয়া হৈছে সহিত্তে আবৃত থাকি
 আৰু পৰ্দা কৰি, প্ৰকাশ্য ৰূপচৰ্চা
 আৰু সৌন্দৰ্য প্ৰকাশ কৰা সহিত্তৰ
 বাবে বধৈ নহয়। এই বাবেই আজান,
 তালবয়া, চাফা আৰু মাৰৱা পৰ্বত
 আৰোহণ কৰাৰ সময়ত সহিত্তৰ বাবে

উচ্চস্বৰে আজকাৰ পাঠ কৰাৰ নৰ্দ্দশে
 নাই। ইহৰামত সহিত্তে ইমানখনি
 কাপোৰ নুখুলি যিমানখনি পুৰুষে খুলে।
 কাৰণ পুৰুষসকলক নৰ্দ্দশে কৰা হৈছে
 মূৰ খোলা ৰাখিবলৈ, সাধাৰণ কাপোৰ
 পৰাধান নকৰিবলৈ, সাধাৰণ কাপোৰ
 বলোতে শৰীৰৰ মাপত তয়োৰী
 পোচাকক বুজায়, যেনে পাঞ্জাবী,
 পায়জামা, কোৰ্ট আৰু মৌজা...লগতে
 আৰু কছেঃ নাৰীসকলক কোনো
 পোচাকৰ পৰা নষিধে কৰা হোৱা নাই।
 কাৰণ তাইক আদশে কৰা হৈছে আবৃত
 থাকিবলৈ আৰু পৰ্দা কৰিবলৈ, ইয়াৰ
 খলিফ কৰা তাইৰ পক্ষ্যে বধৈ নহয়।
 কনিত্তু তাইক (ইহৰাম অৱস্থাত) নকোব
 আৰু হাত মৌজা পনিধাৰ পৰা নষিধে
 কৰা হৈছে। কাৰণ, এইবোৰ শৰীৰৰ মাপ

অনুযায়ী তয়োৰী, যটিো তাইৰ
 প্ৰয়োজন নাই... তাৰ পছিত তখেতে
 কছে: নাৰী এইবোৰ নপিনিধি নিজ
 চহেৰো পুৰুষৰ পৰা পৰ্দা
 কৰবি... অৱশ্যেত কছে: পুৰুষ আৰু
 নাৰীৰ পোচাকত পাৰ্থক্য থকা
 বাঞ্ছনীয়, যাৰ দ্বাৰা পুৰুষসকল
 নাৰীসকলৰ পৰা পৃথকভাৱে চহ্নিতি হয়।
 নাৰীসকলৰ পোচাকত যদি পৰ্দাৰ
 বশিয়টো গুৰুত্ব পায় তনেহে'লে পৰ্দাৰ
 আচল উদ্দেশ্য অৰ্জন হ'ব। নাৰীৰ
 পোচাক যদি পুৰুষসকলৰ সাধাৰণ
 পোচাক হয়, তনেহে'লে সেইটোৰ পৰা
 নাৰীসকলক নষিধে কৰা হ'ব... তাৰ
 পছিত তখেতে কছে: যদি পোচাকত
 পৰ্দা কম হয় আৰু পুৰুষৰ লগত
 সামঞ্জস্য থাকে, তনেহে'লে দুটা

ববিচেনাত ইয়াৰ পৰা নাৰীসকলক
নষিধে কৰা হ'ব"। সমাপ্ত।

৫. নাৰী ঘৰৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত
দৃষ্টি আকৰ্ষণকাৰী সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ
নকৰবি, অন্যথা (নষিদিধ) সৌন্দৰ্য
প্ৰকাশকাৰী নাৰীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত
হ'ব।

দ্বিতীয়: পৰ্দাৰ অৰ্থ, ইয়াৰ দলীল-
প্ৰমাণ আৰু উপকাৰতা:

পৰ্দাৰ অৰ্থ হৈছে নাৰীয়ে নিজ শৰীৰক
পৰ-পুৰুষৰ পৰা ঢাকি ৰখা, এনকোৱা
ব্যক্তিৰ পৰা যিকল তাইৰ মাহৰাম
নহয়। আল্লাহ তা'আলাই কৈছে:

﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبَنَّ
بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا

لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
 أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ) [النور: ٣١]

“আবু যখিনি সাধাৰণত প্ৰকাশ পায়
 তাৰ বাহিৰে সহিতৰ সৌন্দৰ্য সহিতে
 প্ৰকাশ নকৰবি। সহিতে যনে সহিতৰ
 ওড়নাৰ দ্বাৰা বক্ষদশেক আবৃত কৰি
 ৰাখে। আবু সহিতে নজিৰ স্বামী, পতি,
 শশুৰ, নজিৰ সন্তান, বা স্বামীৰ সন্তান
 আবু নজি ভাতৃৰ বাহিৰে সৌন্দৰ্য
 প্ৰকাশ নকৰবি”। [আন-নূৰ, আয়াত:
 ৩১]

তওঁ আন ঠাইত কৈছে:

(وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَعًا فَسَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ)
 [الاحزاب: ৫৩]

“আৰু যতেয়া তোমালোকো সহিতৰ
ওচৰত কৰিা বচিাৰবিা, ততেয়া হজিাবৰ
আঁৰত থাকি সহিতৰ ওচৰত বচিাৰবিা”।

[আল-আহযাব, **আয়াত: ৫৩**]

আয়াতত ব্যৱহাৰ হোৱা হজিাবৰ দ্বাৰা
দৰোল অথবা দুৱাৰ অথবা পোচাক
বুজোৱা হৈছে। আয়াতটো যদও নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
স্বত্বীসকলক উদ্দেশ্য কৰি নাযলি
হৈছে; কিন্তু ইয়াত সকলো মুমনি
নাৰীয়েই অন্তৰ্ভুক্ত; যহিতে ইয়াত
আল্লাহে ইয়াৰ কাৰণটোও বৰ্ণনা
কৰিছে:

[الاحزاب: ৫৩] ﴿ذَلِكَمُ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾

“এইটোৰে তোমালোকৰ আৰু সহিতৰ
অন্তৰৰ বাবে অধিক পৰতিষ্ঠতা”। [
আল-আহযাব, [আয়াত: ৫৩](#)]

আৰু অন্তৰৰ পৰতিষ্ঠতা সকলোৰে
প্ৰয়োজন, সেয়ে এই হুকুম সকলোৰে
বাবে সমান। আল্লাহ তা‘আলাই আৰু
কছে:

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيهِنَّ﴾ [الاحزاب: ৫৭]

“হে নবী, তুমি তোমাৰ স্ত্ৰী, কন্যা
আৰু মুমিনা নাৰীসকলক কঁদে দিয়া,
‘সহিত যেনে সহিতৰ জলিবাবৰ কছ
অংশ নজিৰ ওপৰত ওলোমাই ৰাখে’। [
আল-আহযাব, [আয়াত: ৫৯](#)]

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
 বাহমিহুল্লাহে কহে: “জলিবাব অৰ্থ
 হৈছে অৱগুণ্ঠন বা বোৰকা। ইবনে
 মাছ‘উদে এইটোক চাদৰ বুলি কহে।
 আবু সাধাৰণতে ইয়াক কোৱা হয়:
 ইয়াৰ। ডাঙৰ ইয়াৰ যটি মূৰ আবু
 গোটহে শৰীৰ ঢাকি ৰাখে। আবু
 উবায়দাহ প্ৰমুখে কহে: ইয়াৰ মূৰৰ
 ওপৰৰ পৰা তলৰ ফালে ওলোমাই ৰখা
 হয়, যাৰ ফলত চুকুৰ বাহৰি আন একো
 দখো নাযায়। নকিবাব ইয়াৰহে এটা
 প্ৰকাৰ। সমাপ্ত।

মাহৰামৰ বাহৰি পৰ-পুৰুষৰ পৰা
 নাৰীসকলে চহোৱা ঢাকি ৰখাৰ হাদীছ।
 আইশ্বা ৰাদয়্যাল্লাহু ‘আনহাই কহে:

«كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله
صلى الله عليه وسلم محرمات، فإذا حاذوا بنا
سدلت إحدانا جلبابها من رأسها على وجهها، فإذا
جاوزنا كشفناه»

“আমি নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ লগত ইহৰাম অৱস্থাত
আছিলো, আৰোহীসকল আমাৰ
ওচৰদে অতিক্ৰম কৰছিলি। যতেয়া
তওঁলোক আমাৰ ওচৰ হ'ছিলি, আমি
প্ৰত্যেকেই জলিবাব মুৰৰ ওপৰৰ পৰা
মুখমণ্ডলত ওলোমাই দিছিলো,
আকৌ যতেয়া তওঁলোক আমাক পাৰ
কৰছিলি ততেয়া আমি মুখমণ্ডল
প্ৰকাশ কৰিছো।”

মাহৰামৰ বাহৰি অন্য়ান্য় পুৰুষসকলৰ
পৰা নাৰীসকলে চহোৰা তাকি ৰখাৰ

দলীল কোৰআন আৰু ছুন্নাহত বহুতো
 আছে, সয়ে মুছলমি ভনী হিচাপে মই
 তোমাক কহেঁবাটাও কতিব অধ্যয়নৰ
 উপদশে দিওঁ: শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে
 তাইময়িযাহ ৰচতি *حجاب المرأة ولباسها في الصلاة*
 শ্বাইখ আব্দুল আজীজ ইবনে
 আব্দুল্লাহ ইবনে বাজ ৰচতি *حكم السفر*
 আহাম্মদ ইবনে আব্দুল্লাহ
 তুওৱাইজৰি ৰচতি *الصائم المشهور على*
 আব্দুল মুহাম্মাদ
 ইবনে ছলহে আল-উছাইমনি ৰচতি *رسالة*
 কতিবসমূহ পঢ়বিলৈ পৰামৰ্শ
 দলিে।। এই কতিবসমূহত যি আছে
 সেইখনিয়িে যথেষ্ট।

হে মুছলমি ভনী, যসিকল আলমিে কহেঁ,
 মুখমণ্ডল খুলি ৰখা বধৈ, যদতি সহিতৰ

কথা দুৰ্বল, তথাপিও তেওঁলোক
 নৰিপত্নীৰ চৰ্ত আৰোপ কৰিছে। আৰু
 ফতিনাৰ কোনো নৰিপত্নী নাই,
 বিশেষকৈ এই যুগত, য'ত নাৰী আৰু
 পুৰুষৰ মাজত দ্বীন সুৰক্ষাৰ প্ৰবেশ
 কৰি গৈছে, কৰি গৈছে লাজ-হায়া।

আনহাতে ফতিনাৰ ফালে আহ্বানকাৰীৰ
 সংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে, লগতে নাৰীয়েও
 চহোৰাত বিভিন্নভাৱে সৌন্দৰ্য গ্ৰহণ
 কৰে, যাটীয়া প্ৰকৃততে ফতিনাৰ ফালে
 আহ্বান কৰে।

হে মুছলিমি ভনী, তুমি ইয়াৰ পৰা বৰিত
 থকা, ফতিনাৰ পৰা সুৰক্ষাদানকাৰী
 হ'জিব ব্যৱহাৰ কৰা। আগৰ যুগৰ আৰু
 এই যুগৰ কোনো আলমি বৰ্তমান
 যুগত নাৰীসকলে যে ফতিনাত পততি

হুঁছে ইয়াৰ বধৈতা দিয়া নাই। আৰু
 মুছলমি নাৰীসকলে মানুহক দেখুৱাবলৈ
 যাঁ পৰ্দা পৰাধান কৰে সেইটোও
 কোনো আলমি অনুমোদন দিয়া নাই।
 আন কছিমান নাৰী, যসিকলে পৰ্দাৰ
 ক্ৰমত নফিক্ব কৰে যতেয়া পৰ্দাৰ
 সমাজত থাকে ততেয়া পৰ্দা কৰে
 আকৌ পৰ্দাহীন পৰাধিত গ'লে পৰ্দা
 ত্যাগ কৰে। আকৌ কছিমান নাৰী
 ৰাজহুৱা স্থানত পৰ্দা কৰে; কিন্তু
 যতেয়া কোনো মাৰ্কটে অথবা
 হস্পিতালত যায় অথবা কোনো
 অলংকাৰ তয়োৰকাৰীৰ লগত কথা কয়
 অথবা কোনো দৰ্জৰি লগত কথা কয়,
 ততেয়া তাই চহোৰা আৰু বাহু খুলে যনে
 স্বামী অথবা কোনো মাহৰামৰ লগত
 কথা পাতি আছে। এই জাতীয় কৰ্মত

লিপ্ত নাৰীসকলে আল্লাহক ভয় কৰা
 উচতি। আকৌ বাহৰিৰ পৰা অহা
 কছিমানে নাৰীক আমি দেখিবলৈ পাওঁ
 প্লেনে যতেয়া দেশেৰ মাটতি ল্যান্ড কৰে
 ততেয়া সহিত হজিব পৰধান কৰে,
 এনে লাগে যনে হজিব পৰধান কৰা এটা
 দশীয় কালচাৰ, শ্বৰয়ী কোনো বিষয়
 নহয়।

হে মুছলমি নাৰী, ব্যাধতি আক্ৰান্ত
 অন্তৰ আৰু কুকুৰ শ্বৰ্গৌৰ মানুহৰ
 বিষাক্ত দৃষ্টিৰ পৰা পৰ্দাই তোমাক
 সুৰক্ষা দৰি। সহিত তোমাৰ পৰা নৰিশ
 হ'বা। এতকে, তুমি পৰ্দাক জৰুৰী কৰি
 লোৱা আৰু ইয়াক মজবুতকৈ ধাৰণ
 কৰা। তুমি অপ্ৰচাৰৰ চকাৰ নহ'বা,
 যসিকলে পৰ্দাৰ বৰিদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা

কৰছি। অথবা নাৰীক তাইৰ মৰ্যদাৰ
আসনৰ পৰা বচ্ৰিত কৰছি, কাৰণ
সহিত তোমাৰ অনষ্টি বচিাৰে।
আল্লাহ তা‘আলাই কছে:

﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا
عَظِيمًا﴾ [النساء: ٢٧]

“আৰু সহিত প্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰে
সহিত বচিাৰে যে, তোমাৰ লোক
প্ৰলভাৰে (সত্ৰৰ পৰা) বচ্ৰিত
হোৱা”। [আন-নাছা, আয়াত: ২৭]

পঞ্চম পৰচ্ৰিদে নাৰীসকলৰ ছালাত
সংক্ৰান্ত বশিষে বধিান

হে মুছলমি নাৰী, ছালাতৰ সকলো চৰ্ত,
বুকন আৰু ওৱাজবিসহ উত্তম সময়ত
ছালাত আদায় কৰা। আল্লাহ তা‘আলাই

মুমিনসকলৰ মাতৃসকলক (নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
স্ত্ৰীসকলক) উদ্দেশ্য কৰা কৈছে:

﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ﴾ [الاحزاب: ৩৩]

“আৰু তোমালোকো ছালাত কায়মে কৰা,
যাকাত প্ৰদান কৰা আৰু আল্লাহ আৰু
তওঁৰ ৰাছুলৰ আনুগত্য কৰা”। [আল-
আহযাব, আয়াত: ৩৩]

এই নব্বিশে সকলো মুছলিমি নাৰীৰ
বাবে সমানভাৱে প্ৰযোজ্য কাৰণ,
ছালাত ইছলামৰ দ্বিতীয় বুকন, ইছলামৰ
প্ৰধান স্তম্ভ। ছালাত ত্যাগ কৰা
কুফৰী, যাতিো মানুহক ইছলামৰ পৰা
বহিষ্কাৰ কৰা দিয়ি। যাৰ ছালাত নাই সি

নাৰীয়েই হওক বা পুৰুষে হওক দ্বীন
আৰু ইছলামত তাৰ কোনো অংশ নাই।
শ্বৰৰ ঈ কাৰণবহীন ছালাত বলিম্ব কৰা
ছালাত বনিষ্ট কৰাৰ অন্তৰ্ভুক্ত।
আল্লাহ তা'আলাই কৰ্ছে:

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهْوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝٥٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
شَيْئًا﴾ [مريم: ٥٩، ٦٠]

“সহিতৰ পছিত আহলি। এনে এক অসৎ
বংশধৰ যসিকলে ছালাত বনিষ্ট কৰলি।
আৰু কুপ্ৰবৃত্তিৰ অনুসৰণ কৰলি।
এতকে অতশীঘ্ৰে সহিত জাহান্নামৰ
শাস্তি প্ৰত্যক্ষ কৰবি, কনিতু
সহৈসকল লোকৰ বাহৰি। যসিকলে
তওবা কৰছি, ঈমান এনছি। আৰু

সংকৰ্ম কৰছি, তেঁওঁলোকহে
জান্নাতত প্ৰৱশে কৰবি আৰু
তেঁওঁলোকৰ প্ৰতি কোনো যুলুম কৰা
নহ'ব"। [মাৰয়াম, আয়াত: ৫৯-৬০]

হাফজি ইবনে কাছীৰ ৰাহিমাহুল্লাহে
মুফাচ্ছৰিসকলৰ এটা জামা'আতৰ পৰা
বৰ্ণনা কৰছি: ছালাত বনিষ্ট কৰাৰ
অৰ্থ, ছালাতৰ সময় নষ্ট কৰা, যেনে
সময়ৰ শেষত ছালাত আদায় কৰা।
আয়াতত থকা 'গাঈ' শব্দৰ অৰ্থ
কৰছি লোকচান আৰু ক্ৰতগ্ৰিস্ততা।
আকৌ কোনোবাই ইয়াৰ ব্যাখ্যা
কৰছি: জাহান্নামৰ এটা ঠাই।

নাৰীৰ ছালাতৰ কচ্ছুমান বধিান পুৰুষৰ
ছালাতৰ পৰা ভিন্, যটিো তলত দাঙি
ধৰা হ'ল:

১. নাৰীসকলৰ ছালাতত আজান আৰু ইকামত নাই:

আজানৰ বাবে উচ্চস্বৰ জৰুৰী,
নাৰীসকলৰ বাবে উচ্চস্বৰ কৰা বধৈ
নহয় সয়ে তেওঁলোকৰ আজান আৰু
ইকামত বধৈ নাই। তেওঁলোকে আজান
আৰু ইকামত দলিঙে বশিদ্ধ নহ'বা

‘মুগনা (নামক কতিপ)ত’: (২/৬৮)

(ইবনে কুদামাই কছে: “আমাৰি আজানো
এই বিষয়ে কাৰো দ্বমিত আছে বুলি”।

২. ছালাতৰ সময়ত নাৰীৰ মুখমণ্ডলৰ
বাহৰিগে গোটহৈ শৰীৰ ঢাকৰিখা:

ছালাতত নাৰীৰ চহোৰাৰ বাহৰিগে গোটহৈ
শৰীৰ ছতৰ, কনিতু হাত আৰু ভৰি
বিসিয়ে দ্বমিত আছে যদি পৰ-পুৰুষে

তাইক নদেখে। গায়ৰ মাহৰাম বা পৰ-
 পুৰুষৰ দখোৰ সম্ভাৱনা থাকিলে চহোৰা,
 হাত আৰু ভৰা টাকৰি ৰখা ওৱাজবি।
 যনেকৈ ছালাতৰ বাহৰিতো এইবোৰ
 অঙ্গ পুৰুষৰ পৰা পৰ্দা কৰা ওৱাজবি।
 এতকে, ছালাতৰ সময়ত মূৰ, গলধন
 আৰু গোটেই শৰীৰ সম্পূৰ্ণ ভৰসিহ
 টাকৰি ৰখা জৰুৰী। নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে কৰ্ছে:

« لا يقبل الله صلاة حائض - يعني: من بلغت
 الحيض - إلا بخمار »

“হায়জো (ঋতুমতী) নাৰীৰ ছালাত
 উড়নাবহীন গ্ৰহণ কৰা নহয়”। অৰ্থাৎ
 ঋতু আৰম্ভ হোৱা এনে প্ৰাপ্তবয়স্কা
 নাৰীৰ ছালাত। উড়নাৰ দ্বাৰা উদ্দেশ্য
 মূৰ আৰু গলধন আচ্ছাদনকাৰী

কাপোৰ। উম্মে ছালামাহ বাদয়ি়াল্লাহু
 ‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তখেতে নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামক
 সুধলি, নাৰীয়ে চোলা আৰু উড়না
 পৰাধান কৰি ছালাত আদায় কৰবি পাৰে
 নকৈ যদি তলত কোনো কাপোৰ
 পৰাধান নকৰে? তখেতে ক’লে:

«إذا كان الدرع سابغا يغطي ظهور قدميها»

“যদি চোলা পৰ্যাপ্ত হয় যতিো তাইৰ
 ভৰি ঢাকিলয়”। তনেতে উড়না আৰু
 চোলাৰে ছালাত আদায় কৰা বশিদ্ধ।

এই দুটা হাদীছে প্ৰমাণ কৰে যে,
 ছালাতত নাৰীৰ মূৰ আৰু গলধন ঢাকি
 বখা জৰুৰী, যনেকেই আইশ্বা
 বাদয়ি়াল্লাহু আনহাৰ বৰ্ণতি হাদীছৰ

দ্বাৰা ইয়াৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়। তাইৰ
 ভৰি বহুৰিংশ পৰ্যন্ত শৰীৰৰ অংশও
 ঢাকি ৰখা জৰুৰী, যিটো উম্মে ছালামাৰ
 হাদীছত বৰ্ণিত হৈছে। যদি পৰ-পুৰুষে
 নদেখে তেন্তে চহোৰা উন্মুক্ত ৰখা
 বধৈ, এই বিষয়ে সকলো আহলে ইল্ম
 একমত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
 ৰাহিমাহুল্লাহে কৈছে: “কাৰণ নাৰীয়ে
 অকলশৰীয়া ছালাত আদায় কৰিলে উড়না
 ব্যৱহাৰ কৰাৰ নৰিদ্দশে দিয়া হৈছে,
 ছালাতৰ বাহিৰে অন্যান্য সময়ত নজি
 ঘৰতে মূৰ উন্মুক্ত ৰখা বধৈ। এতকে,
 ছালাতত পোচাক গ্ৰহণ কৰা আল্লাহৰ
 হুক। কোনো ব্যক্তিৰ পক্ষত
 উল্গাৰস্থাত কা'বা তাওৱাফ কৰা

বধৈ নহয়, যদিও সেইটোৱো ৰাতৰি
 অন্ধকাৰত অকলশৰীয়াভাৱে হয়।
 এইদৰে অকলশৰীয়া হলেও উলঙুগ
 অৱস্থাত ছালাত আদায় কৰা ঠিক
 নহয়... তাৰ পছিত তওঁ কছে: ছালাতত
 ছতৰ ঢাকি ৰখাৰ বিষয়টোৱো দৃষ্টিৰ
 লগত সম্পৃক্ত নহয়, দৃষ্টিৰো ধ কৰাৰ
 লগতো নহয়, আৰু দৃষ্টি আকৰ্ষণ
 কৰাৰ লগতো নহয়”। সমাপ্ত।

‘মুগনা’ কতিবত: (২/৩২৮) ইবনে
 কুদামাই কছে: “স্বাধীন নাৰীৰ গোটেই
 শৰীৰ ছালাতত ঢাকি ৰখা জৰুৰী, যদি
 ইয়াৰ কোনো অংশ খুলি যায় তেন্তে
 ছালাত শুদ্ধ নহ’ব, কিন্তু কম হ’লে
 সমস্যা নহয়। এই কথাই কছে ইমাম
 মালিকি, আওয়া’ঈ আৰু শ্বাফে’ঈ।

৩. বুকু আৰু ছাজদাত নাৰীয়ে শৰীৰ
গুচাই ৰাখবি :

‘মুগনতি’: (২/২৫৮) ইবনু কুদামাই
কছে: “বুকু আৰু ছাজদাত নাৰীয়ে তাইৰ
শৰীৰ গুচাই ৰাখবি, এটা অংগৰ পৰা
আনটো অংগ পৃথক নাৰাখবি, আসন
কৰাি বহবি অথবা তাৰাৰুক বা
ইফতৰিশ্ব (বাও ভৰাি পাৰািসে.ঁ ভৰাি
থয়িকঠৈ ৰখা)ৰ পৰবিৰ্ততে তাইৰ দুই ভৰাি
সে.ঁ ফালৰে বাহৰি কৰবি, কাৰণ
এইটো তাইৰ বাবে অধিক
আচ্ছাদনকাৰী”।

নব্বী ৰাহিমাহুল্লাহে ‘আল-মাজমু’:
(৩/৪৫৫) গ্ৰন্থত কছে: “শ্বাফে
ৰাহিমাহুল্লাহ আল-মুখতাছাৰ গ্ৰন্থত
কছে: ছালাতৰ কৰ্মসমূহত নাৰী আৰু

পুৰুষৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই,
কিন্তু নাৰীৰ এটা অংগ আন এটা অংগৰ
লগত মলাই ৰখা মুস্তাহাব। অথবা
ছাজদাত তাইৰ পটে উৰুৰ লগত মলাই
ৰাখি যনেকেই অধিক পৰ্দা হয়,
এইটোৱেই মই তাইৰ বাবে পছন্দ
কৰোঁ বুকু অৱস্থাত আৰু পূৰ্ণ
ছালাতত”। সমাপ্ত।

(বিশুদ্ধ কথাটো হৈছে ‘নাৰী আৰু
পুৰুষৰ ছালাতত কোনো পাৰ্থক্য
নাই’। চাওক ইবনে উছামীন
বাহমিহুল্লাহৰ ‘আশ্ব-শ্বাৰহুল মুমতী’
৩/৩০৩-৩০৪. আলবানী
বাহমিহুল্লাহৰ ‘ছফিাতু ছালাতনি নাৰী’
পৃঃ ১৮৯) (অনুবাদক)

৪. নাৰীৰ ইমামততি নাৰীসকলৰ জামা‘আত কৰা:

নাৰীসকলৰ জামা‘আত সহিতৰ কাৰণে
ইমামততি বধৈ নৱে অবধৈ এই বসিয়ৱে
দ্বমিত আছে, কছিমান আলমিৱে বধৈ বুলা
কছে, আকৌ কছিমান আলমিৱে অবধৈ
বুলা কছে। অধিকাংশ আলমিৰ মতে এনে
কৰাত কোনেো সমস্যা নাই। কাৰণ,
নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
উম্মে অৰাকাক তাইৰ ঘৰৰ
লোকসকলক ইমামতী কৰাৰ নৰ্দ্দশে
দছিলি। কোনেোবাই কছে, নাৰীৰ
ইমামতী মুস্তাহাব বা পছন্দনীয় নহয়,
আকৌ কোনেোবাই কছে মাকৰূহ।
কনেোবাই কছে নাৰীসকলৰ ইমামতী
নফল ছালাতত বধৈ, কনিতু ফৰজ

ছালাতত বধৈ নহয়। সহিতৰ জামাত কৰা মুস্তাহাব এইটোৱেই হয়তো বশিুদ্ধ মত।

আৰু পৰ-পুৰুষে নুশুনলি নাবীয়ে উচ্চস্বৰে কৰিআত কৰবি পাৰে।

৫. নাবীসকলৰ বাবে মছজদিত ছালাত আদায়ৰ কাৰণে ঘৰৰ পৰা ওলোৱা বধৈ:

মছজদিত পুৰুষসকলৰ জামাতাত ছালাত আদায়ৰ বাবে নাবীসকলৰ ঘৰৰ পৰা বাহৰি হোৱা বধৈ, কনিতু সহিতৰ ছালাত ঘৰত আদায় কৰাটোহে উত্তম। ইমাম মুছলমি তেওঁৰ ছহীহ গ্ৰন্থত বৰ্ণনা কৰছে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«لا تمنعوا إماء الله مساجد الله»

“তোমালোকো আল্লাহৰ বান্দাসিকলক
আল্লাহৰ মছজদিৰ পৰা নষিধে
নকৰবি”।

আন এটা হাদীছত তখেতে কছে:

«لا تمنعوا النساء أن يخرجن إلى المساجد،
وبيوتهن خير لهن»

“নাৰীসকলক মছজদিত যাবলৈ
তোমালোকো নষিধে নকৰবি, কিন্তু
সহিতৰ বাবে সহিতৰ ঘৰেই উত্তম”।

উল্লেখ্য য়ে, পৰ্দাৰ বাবে নাৰীসকলৰ
ঘৰতে অৱস্থান আৰু তাতই ছালাত
আদায় কৰা সহিতৰ বাবে উত্তম।

ছালাতৰ বাবে মছজদিত যোৱাৰ সময়ত
নমিনোক্ত আদবসমূহ মানবি লাগবি:

• নাৰীয়ে কাপোৰ আৰু পৰিপূৰ্ণ পৰ্দাৰ দ্বাৰা আচ্ছাদতি থাকৰি লাগৰি, আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহাই কছৈ:

«كان النساء يصلين مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم ينصرفن متلفعات بمروطهن ما يعرفن من الغلس»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ লগত নাৰীসকলেও ছালাত আদায় কৰছিলি, তাৰ পছিত সহিত্তে সহিত্তৰ চাদৰৰে আচ্ছাদতি হৈ উভতছিলি, অন্ধকাৰৰ বাবে সহিত্তক চনি পোৱা নগছৈলি”।

• সুগন্ধি ব্যৱহাৰ নকৰৰি: নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছৈ:

«لا تمنعوا إماء الله مساجد الله، وليخرجن تفلات»

“আল্লাহৰ বান্দাসিকলক আল্লাহৰ
মছজদিত যাবলৈ নষিধে নকৰবি, আৰু
অৱশ্যই সহিত্তে সুগন্ধি ত্যাগ কৰা
বাহৰি হোৱা উচতি”।

আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা
বৰ্ণতি, তেওঁ কৈছে, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লাম কৈছে:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بِخُورٍ فَلَا تَشْهَدُنَا مَعَنَا الْعِشَاءَ
الْآخِرَةَ»

“যি নাৰীয়ে সুগন্ধি স্পৰ্শ কৰিছে, তাই
যনে আমাৰ লগত ইশ্বা (ছালাত)ত
উপস্থিতি নহয়”।

ইমাম মুছলিমি ৰাহিমাহুল্লাহে বৰ্ণনা
কৰিছে, ইবনে মাছ‘উদৰ স্ত্ৰী জয়নাবে

কছে, বাছুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে আমাক কছে:

«إذا شهدت إحداكن المسجد فلا تمس طيبا»

“তোমালোকৰ কোনোবাই যতেয়া
মছজদিত উপস্থতি হয়, সি যনে সুগন্ধি
স্পৰ্শ নকৰে”।

ইমাম শ্বাওকানী বাহমিহুল্লাহে

‘নাইলুল আওতাৰ’: (৩/১৪০ আৰু ১৪১)

গ্ৰন্থত কছে: এইবোৰ দলীলে প্ৰমাণ
কৰে, নাৰীসকলৰ মছজদিত যোৱা বধৈ

যদি ইয়াৰ লগত ফতিনা আৰু ফতিনাক

জাগ্ৰতকাৰী বস্তু নাথাকে, যনে

সুগন্ধি জাতীয় বস্তু ইত্যাদি তওঁ আৰু

কছে: হাদীছে প্ৰমাণ কৰে যে, পুৰুষে

নাৰীসকলক ততেয়া অনুমতি দিবি

যতেয়া সহিতৰ বাহৰি হোৱাত ফতিনাৰ
আশংকা নাথাকে। যনে সুগন্ধি অথবা
অলঙ্কাৰ অথবা যকিনোনো সৌন্দৰ্য
অৱস্থাত অনুমতি নিদিৰি”। সমাপ্ত।

• নাৰীসকলে সৌন্দৰ্যমূলক কাপোৰ
আৰু অলঙ্কাৰৰ দ্বাৰা সুসজ্জতি হৈ
নুলাব: আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহাই
কছে:

«لَوْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى مِنْ
النِّسَاءِ مَا رَأَيْنَا، لَمَنَعَهُنَّ مِنَ الْمَسَاجِدِ، كَمَا مَنَعَتْ
بَنُو إِسْرَائِيلَ نِسَاءَهُنَّ»

“এতিয়া নাৰীসকলে যাি অৱস্থা
অৱলম্বন কৰছে যটিো আমাি দেখি
আছো। এয়া যদি ৰাছুলুল্লাহ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
দখেলিহেঁতেনে তনেহে’লে নশ্চয়

সহিতক মছজদিত আহবিলনৈ নষিধে
কৰলিহেঁতেনে। যনেকেই বনু ইছৰাঈলে
সহিতৰ নাৰীসকলক নষিধে কৰছিলি”।

ইমাম শ্বাওকানী বাহমিহুল্লাহে
‘নাইলুল আওতাৰ’ গ্ৰন্থত আইশ্বা
বাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহাৰ কথা (এতিয়া
নাৰীসকলে যাি অৱস্থা অৱলম্বন
কৰিছে যটিো আমাি দেখি আছোো এয়া
যদি ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে দেখিহেঁতেনে) প্ৰসঙ্গত
কছে: ইয়াৰ অৰ্থ হছে, সুন্দৰ
পোচাক, সুগন্ধাি, সৌন্দৰ্য চৰ্চা আৰু
বপেৰ্দা। প্ৰকৃততে নবীৰ যুগত
নাৰীসকলে উড়না, কাপোৰ আৰু মোটা
চাদৰ পৰাধান কৰি ওলাইছিলি”।

ইমাম ইবনুল জাওযী ৰাহিমাহুল্লাহে
 কহে: “নাৰীসকলৰ উচতি যথাসম্ভৱ
 ঘৰৰ পৰা বাহৰি নোহোৱা, যদিও তাই
 নিজৰ বিষয়ে নৰিাপদ হয়, কিন্তু মানুহে
 তাৰ পৰা নৰিাপদ নহয়। যদি বাহৰি
 হোৱাৰ একান্ত প্ৰয়োজন হয়,
 তেনেহে’লে স্বামীৰ অনুমতি লৈ
 অপৰিচ্ছন্ন পোচাক পৰিধান কৰি
 বাহৰি হোৱা উচতি। আৰু মানুহ নথকা
 ঠাইৰে খোজ কাঢ়ি, প্ৰধান পথ আৰু
 বজাৰৰ মাজৰে নাযাব, কণ্ঠস্বৰ যাত
 কোনোৱে নুশুনে সতৰ্ক থাকি, বাটৰ
 কাষৰে খোজ কাঢ়ি, বাটৰ মাজৰে
 নহয়”। সমাপ্ত।

৬. শাৰীত নাৰীৰ অৱস্থান আৰু
 অন্যান্য মাছালা :

• নাৰী এজনী হ'লে পুৰুষসকলৰ পছিফালে অকলেই শাৰীত থয়ি হ'বা কাৰণ, আনাছ বাদয়ি়াল্লাহু 'আনহুৰ পৰা বৰ্ণতি, ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে তেওঁলোকক লগত লৈ ছালাত আদায় কৰিলে, তেওঁ কছে যে, মই আৰু এজন ইয়াতীম তখেতেৰ পছিত থয়ি হ'লো, আৰু বৃদ্ধা মহল্লাজনী আমাৰ পছিফালে থয়ি দলি'।

তেওঁৰ পৰা আৰু বৰ্ণতি আছে, আমাৰ ঘৰত মই আৰু ইয়াতীম নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ পছিত ছালাত পঢ়িছো, আৰু মোৰ মা উম্মে ছুলাইম আমাৰ পছিফালে আছিলি'।

যদি উপস্থিতি নাৰীসকলৰ সংখ্যা বৰ্ছে হয়, তেনেহ'লে সহিত পুৰুষসকলৰ

পছিত এটা বা একাধিক শাৰীত থয়ি দৰি। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে শশ্বিসকলৰ সন্মুখত পুৰুষসকলক থয়ি কৰাইছিলি, শশ্বিসকল পুৰুষকলৰ পছিফালে থয়ি দছিলি, আবু নাৰীসকলে থয়ি দছিলি শশ্বিসকলৰ পছিফালে। এই বিষয়ে হাদীছ ইমাম আহমদে বৰ্ণনা কৰছি। আবু হুৰাইৰাহ বাদয়্যাল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা বৰ্ণতি, বাছুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«خير صفوف الرجال أولها، وشرها آخرها،
وخير صفوف النساء آخرها، وشرها أولها»

“পুৰুষসকলৰ বাবে সৰ্ব্বোত্তম শাৰী প্ৰথম শাৰী, ফতিনামূলক শাৰী শেষৰ শাৰী, আবু নাৰীসকলৰ বাবে

সর্বোত্তম শাৰী শেষৰ শাৰী,
ফতিনামূলক শাৰী প্ৰথম শাৰী”।

এই হাদীছ দুটাই প্ৰমাণ কৰে যে,
নাৰীসকল পুৰুষসকলৰ পছিফালে
শাৰীবদ্ধভাৱে থয়ি হ’ব, সহিতৰ পছিত
বচ্ছিন্নভাৱে ছালাত নপঢ়বি, ফৰজ
ছালাতহে হওক অথবা তাৰাৰীহৰ
ছালাত।

• ইমামে ছালাতত ভুল কৰিলে নাৰীসকলে
তওঁক সতৰ্ক কৰবি সোঁ হাতৰে বাওঁ
হাতত আঘাত কৰি (শব্দ কৰি)। কাৰণ,
নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
কৈছে:

«إذا نابكم في الصلاة شيء فليسبح الرجال،
وليصفق النساء»

“যতেয়া ছালাতত তোমালোকৰ কোনো সমস্যা হয়, ততেয়া পুৰুষসকলে যনে তাছবীহ কয় আৰু নাৰীসকলে যনে তাছফীক কৰে (সেওঁ হাতক বাওঁ হাতৰ ওপৰত আঘাত কৰাকৈ তাছফীক বোলে)। ছালাতত কোনো সমস্যা হ’লে নাৰীসকলৰ বাবে তাছফীক কৰা বধৈ। সমস্যাৰ এটা উদাহৰণ যনে: ইমামে ভুল কৰা, কাৰণ নাৰীৰ শব্দ পুৰুষৰ বাবে ফতিনাৰ কাৰণ হ’ব পাৰে, সয়ে নাৰীসকলক হাতত তাছফীক কৰাৰ নৰ্দ্দশে দিয়া হৈছে, কথা কোৱাৰ নহয়।

- ইমামে ছালাম ফৰিালৈ নাৰীসকলে দ্ৰুত মছজিদ ত্যাগ কৰবি, পুৰুষসকল বহি থাকবি, যাতৈ পুৰুষসকলে সহিতক লগ

নাপায়। কাৰণ, উম্মে ছালামাই বৰ্ণনা কৰিছে ,

«أَنَّ النِّسَاءَ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنَّ إِذَا سَلَّمْنَ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ، قُمنَ وَتَبَّتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ صَلَّى مِنْ الرِّجَالِ مَا شَاءَ اللَّهُ، فَإِذَا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ الرِّجَالُ».

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ যুগত ফৰজৰ ছালামৰ শেষত
 নাৰীসকলে থয়ি দছিলি আবু ৰাছুলুল্লাহ
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম আবু
 যাসিকল পুৰুষে তখেতেৰ লগত ছালাত
 আদায় কৰিছে তেওঁলোকে বহি
 থাকছিলি, মা শ্বা আল্লাহ। যতেয়া
 ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি

অছাল্লাম উঠছিলি ততেয়া সহিতও
উঠছিলি। ”

ইমাম যুহৰী বাহমিহুল্লাহে কহে:
“আল্লাহেই ভাল জানে, কনিতু আৰ্মা
ভাৰেঁ ইয়াৰ কাৰণ নাৰীসকলে যাত
ঘৰত গুচি যাবলৈ সক্ষম হয়”।

আৰু ইমাম শ্বাওকানীয়ে তখেতেৰ
নাইলুল আওত্বাৰ গ্ৰন্থত (২/৩২৬)
কহে, এই হাদীছৰ দ্বাৰা বুজা যায় যে,
ইমামৰ বাবে মুস্তাহাব হৈছে
মুক্তাৰীসকলৰ অৱস্থাৰ খয়াল কৰা,
অন্যায় বা হাৰামত পততি হোৱাৰ
সম্ভাৱনা থাকিলে তাৰ পৰা সাৱধানতা
অবলম্বন কৰা, সন্দেহমূলক কৰি
ঘটাৰ সম্ভাৱনা থাকিলে তাৰ পৰা দূৰত
থকা, ঘৰ তো দূৰৰ কথা বাট-পথতো

নাৰী-পুৰুষৰ একত্ৰতা হোৱাৰ
বশিয়টো অপছন্দনীয় হ'চাপে বৰিচেনা
কৰা।

ইমাম নাৱাৰীয়ে তখেতেৰ আল-মাজমূ'
গ্ৰন্থত (৩/৪৫৫) ক'ছে, আৰু
মহলিাসকলে জামাতত ছালাত আদায়ৰ
ক্ৰমত কহেটামান বশিয়ত
পুৰুষসকলতকৈ ভিন্:

এক. পুৰুষসকলৰ দৰে জামাতত ছালাত
আদায় কৰা সহিতৰ বাবে গুৰুত্বপূৰ্ণ
নহয়।

দুই. মহলিাসকলৰ ইমাম সহিতৰ মাজত
বৰাবৰ থিয় হ'ব (সন্মুখত নহয়)

তিনি। মহিলা যদি এজনী হয় তেন্তে তাই পুৰুষৰ পছিত থয়ি হ'ব, পুৰুষৰ কাষত নহয়, যটিো পুৰুষৰ বধিানতকৈ ভিন্।

চাৰি। যতেয়া মহিলাসকলে পুৰুষসকলৰ লগত ছালাত আদায় কৰবি ততেয়া সহিতৰ শেষে শাৰী প্ৰথম শাৰীতকৈ উত্তমা'... সমাপ্ত।

এইবোৰৰ পৰা জনা গ'ল যে, নাৰী-পুৰুষৰ ইখতলাত বা একত্ৰতি হোৱা হাবাম।

৭. ঈদৰ ছালাতত নাৰীসকলৰ বাহৰি হোৱাৰ বধিান:

উম্মে 'আতয়্য়াহ ৰাদয়্যাল্লাহু
'আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তখেতে কছে:

«أمرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم أن
 نخرجهن في الفطر والأضحى: العواتق،
 والحیض، وذوات الخدور، فأما الحيض فيعتزلن
 الصلاة - وفي لفظ: المصلى - ويشهدن الخير،
 ودعوة المسلمين»

“ৰাছুলুল্লাহ চালাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে আমাক নৰ্দিশে কৰছি যে,
 আমি যাতো ঈদুল ফতিৰ আৰু ঈদুল
 আযহাত ঋতুমতী, যুৱতী আৰু
 অববাহিতা নাৰীসকলক ওলাই আনো,
 কিন্তু ঋতুমতী নাৰীসকলে ছালাতৰ পৰা
 বৰিত থাকবি, আন এটা বৰ্ণনাত আছে:
 মুছল্লীসকলৰ পৰা দূৰত থাকবি লগতে
 কল্যাণ আৰু মুছলমিসকলৰ দুআত অংশ
 গ্ৰহণ কৰবি”।

শ্বাওকানী বাহমিহুল্লাহে কহে: “এই হাদীছ আৰু এই ধৰণৰ অন্যান্য হাদীছে স্পষ্টভাৱে প্ৰমাণ কৰে যে, দুই ঈদৰ দিনা নাৰীসকলৰ ঈদগাহত যোৱাটো চৰয়িতৰ বধিান, ইয়াত কুমাৰী, বধিৰা, যুৱতী, বৃদ্ধা, ঋতুমতীৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য নাই, কিন্তু যদি ইদত পালন কৰা অৱস্থাত থাকে অথবা তাইৰ বাহিৰ হ’লে ফতিনাৰ আশংকা থাকে অথবা আন কোনো সমস্যা হ’লে সেয়া সুকীয়া কথা”। সমাপ্ত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইমিয়াই ‘মাজমু‘ ফাতাৱা’: (৬/৪৫৮ আৰু ৪৫৯)ত কহে: “মুমনি নাৰীসকলক কোৱা হৈছে যে, জামা‘আত আৰু জুমুআত উপস্থিতি হোৱাতকৈ ঘৰত ছালাত আদায় কৰাটো

সহিতৰ বাবে অধিক উত্তম কনিতু ঈদৰ
ছালাতৰ বাহৰি। কয়িনো ঈদত
উপস্থতি হ'বলৈ সহিতক আদশে কৰা
হৈছে, আল্লাহই ভাল জানে: এয়া
কহেবাটাও কাৰণত হ'ব পাৰে।

এক. ঈদ বছৰত মাত্ৰ দুবাৰ, সয়ে
সহিতৰ উপস্থতি গ্ৰহণযোগ্য,
আনহাতে জুমু'আ আৰু জামা'আত তনে
নহয়।

দুই. ঈদৰ ছালাতৰ কোনো বকিল্প
নাই, আনহাতে জুমু'আ আৰু জামা'আতৰ
বকিল্প আছে, কাৰণ ঘৰত জোহৰ
আদায় কৰাটোৰে নাৰীৰ বাবে জুমু'আ
আদায় কৰা সদৃশ।

তিনি ঈদৰ ছালাতৰ বাবে বাহৰি হোৱা
দৰাচলতে আল্লাহৰ যকিৰিৰ বাবে
ময়দানত বাহৰি হোৱা, যটি
কহেবাটাও দশিত হজ্জৰ লগত মলি
আছে। এই বাবেই হাজীসকলৰ লগত মলি
বাখি হজ্জৰ সময়ত ডাঙৰ ঈদ হয়।
সমাপ্ত

শ্বাফে'ঈসকলৰ মতে: সাধাৰণ
নাৰীসকলে ঈদত যাব, বশিষে মৰ্ঘদাৰ
অধিকাৰী নাৰীসকলে যাব নোৱাৰে।

ইমাম নাৱাৰীয়ে 'আল-মাজমু': (৫/১৩)
গ্ৰন্থত কছে: শ্বাফে'ঈ আৰু তেওঁৰ
আচহাবে কছে: সাধাৰণ নাৰীসকলৰ
ঈদৰ ছালাতত উপস্থিতি হোৱা
মুস্তাহাব, সম্ভ্ৰান্ত আৰু বশিষে
মৰ্ঘদাৰ অধিকাৰী নাৰীসকলৰ ছালাতত

বাহৰি হোৱা মাকৰূহ... তাৰ পছিত
 কছে: কনিত্তু সহিত যদি যায় তনেতে
 নমিন্‌মানৰ কাপোৰ পৰাধান কৰা বাহৰি
 হ'ব, আবদেনময়ী কাপোৰ পৰাধান কৰা
 নোলাব, সহিতৰ বাবে পানীৰ দ্বাৰা
 পৰাচ্ছন্ন হোৱা মুস্তাহাব, কনিত্তু
 সুগন্ধি ব্যৱহাৰ কৰা মাকৰূহ। এই
 বধিান বৃদ্ধা আৰু সহিতৰ দৰে
 নাৰীসকলৰ বাবে যসিকলে ববিাহৰ ইচ্ছা
 নাই, কনিত্তু যুৱতী, সুন্দৰী আৰু ববিাহৰ
 ইচ্ছা থকা নাৰীসকলৰ উপস্থিতি হোৱা
 মাকৰূহ। কাৰণ, এই ক্ষতেৰত সহিতৰ
 বাবে আৰু সহিতৰ দ্বাৰা আন আন
 লোকৰ ফতিনাৰ আশংকা থাকে। যদি
 কোৱা হয়, এই বধিান উল্লেখি উম্মে
 আতয়িযাৰ হাদীছৰ বপিৰীত, তনেতে
 আমা কম: আইশ্বা ৰাদয়িাল্লাহু

‘আনহাৰ পৰা ছহীহ বুখাৰী আৰু মুছলমিত আহছে, তখেতে কহে:

“নাৰীসকলে যাি অৱস্থা অবলম্বন কৰছে সেয়া যদি নিবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে দেখেহেঁতেনে তেন্তে নিশ্চয় সহিতক নিষিধে কৰেহেঁতেনে, যনেকেই বানী ইছৰাঈলৰ নাৰীসকলক নিষিধে কৰা হৈছে।”

দ্বিতীয়তঃ প্ৰথম যুগৰ তুলনাত বৰ্তমান যুগত ফতিনাৰ উপকৰণ বহুত বছে। (আল্লাহ তা‘আলাই সৰ্বজ্ঞানী)। সমাপ্ত

মই কওঁ: আমাৰ যুগৰ ফতিনা আৰু বছে মাৰাত্মক।

ইমাম ইবনুল জাওয়যীয়ে ‘আহকামুন নছা’: (পৃ. ৩৮) গ্ৰন্থত কহে: আমা

বৰ্ণনা কৰিছোঁ য়ে, নাৰীসকলৰ বাহৰি
 হোৱা বধৈ; কনিত্তু যদি সিহঁতৰ নজিৰে
 অথবা সিহঁতৰ দ্বাৰা আনৰ ফতিনাৰ
 আশংকা হয় তেনেহে'লে বাহৰি
 নোহোৱাই উত্তমা কাৰণ, প্ৰথম
 যুগৰ নাৰীসকলে যনেকেই লালতি-পালতি
 হৈছে তনেকেই এই যুগৰ নাৰীসকলে
 হোৱা নাই, পুৰুষসকলৰো সৈ একেই
 অৱস্থা"। সমাপ্ত। অৱ্থাৎ তেওঁলোক
 বৰ মজবুত তাক্ৰৱাৰ ওপৰত
 প্ৰতিষ্ঠিত আছিল।

হে মুছলমি নাৰী, এইবোৰ উদ্ধৃতিৰ
 পৰা বুজা গ'ল য়ে, ঈদৰ ছালাতৰ বাবে
 তোমাৰ বাহৰি হোৱা চৰয়িতৰ দৃষ্টি
 বধৈ, কনিত্তু চৰ্ত হৈছে পৰ্দা আৰু
 সম্ভ্ৰমক সংৰক্ষণ কৰি আৰু

আল্লাহৰ নকৈট্য লাভ, মুছলমিসকলৰ
 দুআত অংশ গ্ৰহণ আৰু ইছলামৰ
 নদিৰ্শনক উচ্চ কৰাৰ ইচ্ছাত বাহৰি
 হোৱা বধৈ, ইয়াৰ উদ্দেশ্য কতেয়াও
 সৌন্দৰ্য চৰ্চা আৰু ফতিনাৰ মুখামুখী
 হোৱা নহয়।

ষষ্ঠ পৰিচ্ছদে জানাযা সংক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বশিষে বধান

আল্লাহ তা‘আলাই প্ৰত্যকে জীৱৰ
 বাবহে মৃত্যুক অৱধাৰতি কৰি দিছে।
 স্থায়িত্ব কৰেলমাত্ৰ আল্লাহৰ বাবহে
 সংৰক্ষতি। তেওঁ কৰে:

﴿وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝۲۷﴾

[الرحمن: ২৭]

“আবু বাকৰি থাকিব কৰেল মহামহমি
আবু মহানুভৱ তোমাৰ প্ৰতাপালকৰ
চহোৰা”। [আব-ৰহমান, [আয়াত: ২৭](#)]

আদম সন্তানৰ জানাযাৰ লগত কছিমান
বধিান আছে, যবিনোৰ বাস্তবায়ন কৰা
জীৱতিসকলৰ ওপৰত জৰুৰী। তাৰে পৰা
ইয়াত আমা কৰেল নাৰীসকলৰ লগত
বশিষে জৰুৰী কছিমান বধিান উল্লেখ
কৰমি ইন শ্বা আল্লাহ।

১. মৃত নাৰীক গুছল দিয়াৰ দায়িত্ব
যকিনোনো নাৰীৰে গ্ৰহণ কৰা ওৰাজবি:

মৃত নাৰীক গুছল নাৰীয়েই দবি, পুৰুষৰ
বাবে তাইক গুছল দিয়া বধৈ নহয়
স্বামীৰ বাহৰি, স্বামীৰ বাবে স্ত্ৰীক
গুছল দিয়া বধৈ। এইদৰে পুৰুষক গুছল

কৰোৱাৰ দায়িত্ব পুৰুষে গ্ৰহণ কৰবি,
 নাৰীৰ বাবে তাক গুছল দিয়া বধৈ নহয়
 স্ত্ৰীৰ বাহিৰে, স্ত্ৰীৰ বাবে নজি
 স্বামীক গুছল দিয়া বধৈ। কাৰণ, আলী
 ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুয়ে নজি স্ত্ৰী
 ফাতমা বনিত। মুহাম্মাদ চালাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামক গুছল দিছে,
 এইদৰে আছমা বনিত। উমাইছ নজি
 স্বামী আবু বকৰ ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুক
 গুছল দিছে।

২. নাৰীসকলক পাঁচখন বগা কাপোৰত
 কাফন দিয়া মুস্তাহাব:

ইয়াৰ, যটিৰে নম্বনাংশ আবৃত কৰা
 হয়। উড়না হ’ব মূৰৰ ওপৰত। কামচি
 হ’ব তাইৰ শৰীৰত। আৰু দুটা লফিফাৰে
 তাইৰ গোটহে শৰীৰক ঢাকি দিয়া হ’ব।

কাৰণ, লায়লা ছাকাফয়িযাই বৰ্ণনা
কৰিছে:

«كنت فيمن غسل أم كلثوم بنت رسول الله صلى
الله عليه وسلم عند وفاتها، وكان أول ما أعطانا
رسول الله الحقى، ثم الدرع، ثم الخمار، ثم
الملحفة، ثم أدرجت بعد ذلك في الثوب الآخر»

“উম্মে কুলছুম বনিতে ৰাছুলুল্লাহ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম
মৃত্যুবৰণ কৰাৰ পছিত যসিকলে
তখেতেক গুছল দছি, তেওঁলোকৰ
মাজত ময়ো আছলিো। ৰাছুলুল্লাহ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
আমাক প্ৰথম যটিো দছিলি, সয়ো
আছিলি ইযাৰ, তাৰ পছিত কামচি, তাৰ
পছিত উড়না, তাৰ পছিত লফিফা, তাৰ

পছিত এইবোৰক আন এটা কাপোৰে
আচ্ছাদতি কৰি দিছোঁ”।

(এই হাদীছটো দুৰ্বলা কাৰণ, ইবনে
হাজাৰে কৈছে: ইয়াত নুহ বনি হাকীম
আচ-ছাকাফী নামৰ বৰ্ণনাকাৰীজন
মজহুল। আৰু কছুমান কাৰণ আছে
যিবোৰ ইমাম যাইলায়ীয়ে বৰ্ণনা
কৰিছে, চাওক- নাছবুৰ ৰা-য়াহ:
২/২৫৮) সয়ে ইমাম নাছৰিদ্দনি
আলবানীয়ে কৈছে: পুৰুষ মহলাৰ
কাফনত কোনো পাৰ্থক্য নাই।
চাওক, আহকামুল জানাইয অবদিউহা
লিলিবানী মছলা নং ৪৩) (অনুবাদক (

ইমাম শ্বওকানী ৰাহমিাহুল্লাহে কৈছে:
হাদীছে প্ৰমাণ কৰে যে, নাৰীৰ কাফনৰ

বাবৰে বধিান হুছে ইযাৰ, কামচি, উড়না, চাদৰ আৰু লফিাফা”। সমাপ্ত।

৩. মৃত নাৰীৰ চুলৰি বসিয়ৱে কৰণীয়:

নাৰীৰ চুলি তিনিটি বণে গাঁথা পছিফালৱে ওলোমাই ৰাখবি। কাৰণ, উম্মে
‘আতয্য়িাহ নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ জয়িকৰ গুছলৰ বৰ্ণনা দৰি
কছে:

«فضفرنا شعرها ثلاثة قرون، وألقيناه خلفها»

“আমা তখেতেৰ চুলৰি তিনিটি বণে গাঁথা
পছিফালে ওলোমাই দছিলিো”।

৪. নাৰীসকলৰ বাবে জানাযাৰ অনুসৰণ
কৰাৰ বধিান:

উম্মে ‘আতয়্বিযাহ ৰাদয়্বিাল্লাহু
‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি, তেওঁ কহে :

«نهينا عن اتباع الجنائز، ولم يعزم علينا»

“আমাক জানাযাৰ অনুসৰণ কৰিবলৈ
নষিধে কৰা হৈছে কনিত্তু কঠোৰভাৱে
নষিধে কৰা নাই”।

হাদীছৰ বাহ্যকি ভাষাই নাৰীসকলৰ
বাবে জানাযাৰ অনুসৰণ কৰা হাৰাম
বুজায়। আৰু উম্মে ‘আতয়্বিযাৰ উক্ৰ্তা
যে, “আমাক কঠোৰভাৱে নষিধে কৰা
নাই” এই সম্পৰ্কে শ্বাইখুল ইছলাম
ইবনে তাইময়্বিযাহ ৰাহমিাহুল্লাহে কহে:
“তেওঁৰ কথাত বুজা যায় তেওঁৰ উদ্দেশ্য
হৈছে, নষিধে কৰাৰ বিষয়টো তাগদি
কৰা নাই”। এই কথা জানাযাৰ অনুসৰণ

কৰা হাৰাম হোৱাৰ পৰিপন্থী নহয়।
হ'ব পাৰে তেওঁ ধাৰণা কৰছে এই
নষিধোজ্জ্ৰা হাৰাম নহয়। এইটো তেওঁৰ
ধাৰণা, আৰু কাৰো ধাৰণা দলীল নহয়,
নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
কথাহে দলীল”।

৫. নাৰীসকলৰ বাবে কবৰ জয়াৰত কৰা
হাৰাম :

আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা
বৰ্ণিত:

«أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لعن زوارات
القبور»

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কবৰ জয়াৰতকাৰীণী

নাৰীসকলৰ ওপৰত লা'নত (অভিশাপ) কৰাছৈ”।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্য়াহ বাহমিহুল্লাহে কৈছে: “যদি নাৰীক জয়াৰত কৰাৰ সুযোগ দিয়া হয়, তাই অস্থৰিতা, বলিাপ আৰু মাতম আৰম্ভ কৰবি, কাৰণ নাৰীসকলৰ মাজত দুৰ্বলতা আছে, অধিক অস্থৰিতা আৰু ধৰ্মেহীনতা। দ্বিতীয়তে এইবোৰ কাম মৃত ব্যক্তিৰ বাবে কষ্টৰ কাৰণ হ’ব। তৃতীয়তে নাৰীৰ চহোৰা আৰু আওয়াজৰ দ্বাৰা পুৰুষসকল ফতিনাত পততি হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে। আন এটা হাদীছত আহিছে:

«فإنكن تفتن الحي وتؤذنين الميت»

“কাৰণ তোমালোকো জীৱিতিকলক
ফতিনাত আবদ্ধ কৰা আৰু মৃতসকলক
কষ্ট দিয়া”।

এতকো নাৰীসকলৰ বাবে কবৰ জিয়াৰত
ফতিনাৰ কাৰণ, যতিো সহিতৰ আৰু
পুৰুষসকলৰ মাজত কিছুমান হাৰাম
বশিয়ক জন্ম দিয়ে। ইয়াত জিয়াৰত
কৰাৰ হকিমতো সুনশিচতি নহয়, কাৰণ
জিয়াৰতৰ এনে কোনো সীমা নৰ্ধাৰণ
কৰা সম্ভৱ নহয় যতিো এইবোৰ
অপৰাধ জন্ম নদিবি। আকো এটা
জিয়াৰতক আন এটা জিয়াৰতৰ পৰা
পৃথক কৰাও সম্ভৱ নহয় যে, এটাক
জায়যে বুলি কোৱা যাব। চৰয়িতৰ এটা
নীতি হৈছে যদি কোনো বধিানৰ
হকিমত গোপন হয় অথবা সচৰাচৰ

নহয়, তেনেহে'লে তাৰ সম্ভাৰ্য
 হকিমতৰ লগত বধিান সম্পৃক্ত হয়।
 এতকে, হাৰাম কামৰ পথ বন্ধ কৰাৰ
 স্বাৰ্থত জয়াৰত নষিদিধ কৰাটোৱে
 শ্ৰয়ে। যনেকেই, গোপন সৌন্দৰ্যৰ
 ফালে দৃষ্টি দিয়া হাৰাম। কয়িনো,
 এইটো ফতিনাৰ কাৰণ। এইদৰে
 অপৰচিতি নাৰীৰ লগত একান্ত মলিন
 আৰু তাইৰ ফালে দৃষ্টি ইত্যাদিও
 হাৰাম। নাৰীৰ জয়াৰতত এনে একো
 উপকৰণ নাই যটিৱে এইবোৰ ফাছাদ
 মোকাবলি কৰাত সক্ষম। কাৰণ,
 জয়াৰতত মৃত ব্যক্তিৰ বাবে দুআৰ
 বাহৰি একো নাই, এতকে এইটো
 ঘৰত বহয়িহে সম্ভৱ"। সমাপ্ত।

৬. মাতম বা বলিাপ কৰা হাৰাম:

মাতম হ্ছে। মৃত ব্য়ক্ৰতৰি ওপৰত
 অস্থৰিতা প্ৰকাশ কৰা উচ্চস্বৰে
 বলিাপ কৰা, কাপোৰ ছিঙি পলোৱা,
 গালত আঘাত কৰা, মূৰ খুৰোৱা,
 মুখমণ্ডল কলা কৰা আৰু খামুচা,
 ধ্বংসক আহ্বান কৰা ইত্যাদি,
 যাটোৱে আল্লাহৰ সন্ধানত আৰু
 তাকদীৰৰ ওপৰত অসন্তুষ্টি আৰু
 অধৰ্বেযতা প্ৰমাণ কৰে। এইবোৰ
 আচৰণ হাৰাম আৰু কৰা গুনাহ। ছহীহ
 বুখাৰী আৰু মুছলমিত আছে, বাছুলুল্লাহ
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কহে:

«ليس منا من لطم الخدود، وشق الجيوب، ودعا
 بدعوى الجاهلية»

“যিয়ে গালত আঘাত কৰে, কাপোৰ ছিঙি আৰু অজ্ঞতা পৰাভাষাত চক্ৰিঁৰে সি আমাৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়”।

ছহীহ বুখাৰী আৰু মুছলমিত আৰু আছে:

«أنه صلى الله عليه وسلم بريء من الصالحة والحالقة والشاقة»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম ছা-লকিবাহ, হা-লকিবাহ আৰু শ্বা-ক্বাহৰ পৰা বমিক্ত”।

ছা-লকিবাহ: সেই নাৰী, যিয়ে মুছবিতৰ সময়ত উচ্চস্বৰে চক্ৰিঁৰে। হা-লকিবাহ: সেই নাৰী, যিয়ে মুছবিতৰ সময়ত চুলি ছিঙি পলোয়। শ্বা-ক্বাহ: সেই নাৰী, যিয়ে মুছবিতৰ সময়ত কাপোৰ ছিঙি পলোয়। ছহীহ মুছলমিত বৰ্ণতি আছে ,

«أنه صلى الله عليه وسلم لعن النائحة
والمستمعة»

“নবী চাল্লালাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
মাতমকাৰী আবু মাতম শ্বৰণকাৰীক
অভিশাপ কৰছি”। অৰ্থাৎ যিয়ে নজি
ইচ্ছাত মাতম শূনে আবু ইয়াক পছন্দ
কৰে।

হে মুছলমি নাৰী, মুছবিতৰ সময়ত
এইবোৰ হাৰাম কামৰ পৰা বৰিত থকা
একান্ত জৰুৰী, তুমি ধৰ্ষেয় ধাৰণ কৰা
আৰু ছোৱাবৰ আশা কৰা, যাতো মুছবিত
তোমাৰ পাপ কামৰ কাফফাৰা আৰু
নকো বৃদ্ধিৰ কাৰণ হয়। আল্লাহ
তা‘আলাই কছে:

﴿وَلَنْبَلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ١٥٥﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
 رُجِعُونَ ۝ ١٥٦ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ
 وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ [البقرة:
 ١٥٥، ١٥٧]

“আৰু আমি নিশ্চয় তোমালোকক
 পৰীক্ষা কৰিমি ভয়, ভোক আৰু জান-
 মাল আৰু ফল-মূলৰ ক্ষতিৰ দ্বাৰা।
 আৰু তুমি ধৰ্মশীলসকলক সুসংবাদ
 দিয়া। যিসকলক বিপদ-আপদ আক্ৰান্ত
 কৰিলে কয়, নিশ্চয় আমি আল্লাহৰ
 বাবে আৰু নিশ্চয় আমি তেওঁৰ ফালহে
 প্ৰত্যাবৰ্তনকাৰী। তেওঁলোকৰ বাবেই
 আছে তেওঁলোকৰ প্ৰতিপালকৰ পৰা
 মাগফৰাত আৰু বহমত আৰু
 তেওঁলোকহে হৃদীয়াত প্ৰাপ্ত”। [আল-
 বাকাৰা, আয়াত: ১৫৫-১৫৭]

হয়, তোমাৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰা বধৈ
যদি বিলাপ, আৰু হাৰাম কৰ্ম লগতে
আল্লাহৰ ফয়চালা আৰু কুদৰতৰ
ওপৰত অসন্তুষ্টী প্ৰকাশ নহয়।
কাৰণ, ক্ৰন্দন কৰা মৃত ব্যক্তিৰ
প্ৰতি বহমত আৰু অন্তৰত নম্ৰতাৰ
আলামত। দ্বিতীয়তে ইয়াক প্ৰতীত
কৰাও সম্ভৱ নহয়, গতিকে ক্ৰন্দন
কৰা বধৈ, বৰং মুস্তাহাব। আল্লাহেই
সহায়কাৰী।

সপ্তম পৰিচ্ছেদে ছিয়াম সংক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ বধিান

ৰমজান মাহৰ ছিয়াম প্ৰত্যকে মুছলমি
নাৰী আৰু পুৰুষৰ ওপৰত ফৰজ। ছিয়াম
ইছলামৰ এটা বুকন আৰু মহান এটা
স্বতম্ভ। আল্লাহ তা‘আলাই কৰ্ছে:

﴿يَأْيُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ
عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝۱۸۳﴾ [البقرة:
[۱۸۳

“হে ঈমান্দাৰসকল! তোমালোকৰ
ওপৰত ছিয়াম ফৰজ কৰা হৈছে, যেনেকৈ
ফৰজ কৰা হৈছিলি তোমালোকৰ
পূৰ্বৱৰ্তীসকলৰ ওপৰত, যাতো
তোমালোকে তাক্ৰা অবলম্বন
কৰা”। [আল-বাকাৰা, [আয়াত: ১৮৩](#)]

ইয়াত **كُتِبَ** শব্দৰ অৰ্থঃ ফৰজ কৰা
হৈছে। কশিোৰীৰ মাজত প্ৰাপ্তবয়স্ক
হোৱাৰ কোনো এটা নদিৰ্শন স্পষ্ট
হ’লহে ফৰজ বধিান পালন কৰাৰ বয়সত
উপনীত হয়, ততেয়াৰ পৰা তাই ফৰজ
ছিয়াম ৰখা আৰম্ভ কৰবি। প্ৰাপবয়স্ক
হোৱাৰ এটা নদিৰ্শন হৈছে ঋতু বা

হায়জে। ঋতু কতেয়াবা ন বছৰত
আৰম্ভ হয়; কনিতু কছিমান কশিোৰীয়ে
বধিান নজনাব বাবে ছয়িম নাৰাখে,
ধাৰণা কৰে তাই সৰু। পৰিয়ালতে তাইক
ছয়িম বখাৰ নৰিদ্দশে নকৰে, ইছলামৰ
এটা বুকুনৰ ক্ৰতেৰত এইটো ডাঙৰ
গাফলতী এনকুৱা যাৰ ক্ৰতেৰত হৈছে
তাইক নশ্চয় ঋতু তথা হায়জেৰ
আৰম্ভণি পৰা ছয়িম কাজা কৰবি
লাগবি, যদও দীৰ্ঘ সময় হয়, কাৰণ
তাইৰ জম্মাত ছয়িম বাকি আছে।

কাৰ ওপৰত ৰমজান ওৱাজবি?

ৰমজান মাহ প্ৰৱশে কৰলি
প্ৰাপ্তবয়স্ক, সুস্থ আৰু নবাসস্থলত
অৱস্থানকাৰী প্ৰত্যকে মুছলমি নাৰী
আৰু পুৰুষৰ ওপৰত ছয়িম বখা ওৱাজবি

হয়। কোনোৱে যদি ৰমজানৰ মাজত অসুস্থ হয় অথবা মুছাফৰি হয়, তেওঁ পানাহাৰ কৰবি আৰু সংখ্যা মোতাবকি বলেগে সময়ত কাজা কৰবি। আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

(فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ) [البقرة: ১৮৫]

“এতকে তোমালাকৰ মাজত যদি মাহটোত উপনীত হ’ব তাৰ বাবে ছিয়াম পালন কৰা উচিত; আৰু যদি অসুস্থ হ’ব অথবা ভ্ৰমনত থাকবি সি অন্যান্য দৰিসত সংখ্যা পূৰণ কৰবি”। [আল-বাকাৰা, আয়াত: ১৮৫]

এইদৰে যদি ৰমজানত উপনীত হয় এনে অৱস্থাত যদি অতি বৃদ্ধ, ছিয়াম

ৰাখিবলৈ সক্ষম নহয় অথবা
স্থায়ীভাৱে অসুস্থ যদিও কতেয়াও
ঠিক হোৱাৰ সম্ভাৱনা নাই, নাৰীয়ে
হওক অথবা পুৰুষ পানাহাৰ কৰি আৰু
প্ৰত্যেকে দিনৰ পৰিষ্কাৰত এজন
মছিকীনক আধা ছা দশীয় খাদ্য দৰি।
আল্লাহ তা‘আলাই কৰে:

(وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ) [البقرة:
[১৮৬

“আৰু যিসকলৰ বাবে ই কষ্টকৰ হ’ব,
তেওঁলোকৰ কৰ্তব্য ফদিয়া -এজন
দৰিদ্ৰক খাদ্য প্ৰদান কৰা”। [আল-
বাকাৰা, আয়াত: ১৮৪]

আব্দুল্লাহ ইবনে আব্বাছে কৰে, এই
বধিান এনে বৃদ্ধলোকৰ বাবে যাৰ সুস্থ

হোৱাৰ কোনো সম্ভাৱনা নাই। এই কথা ইমাম বুখাৰীয়ে বৰ্ণনা কৰিছে। এইদৰে যাি ব্যক্তিৰ বমোৰৰ পৰা সুস্থ হোৱাৰ সম্ভাৱনা নাই সত্তি বৃদ্ধৰ দৰহে, তেওঁলোকৰ বাবে কাজা নাই যহিতে তেওঁলোকৰ পক্ষৰে কাজা সম্ভৱ নহয়।

বশিষে কচ্ছুমান অপাৰগতাৰ কাৰণে
ৰমজানত নাৰীৰ পানাহাৰ কৰা বধৈ:

নাৰীৰ কচ্ছুমান অপাৰগতা আছে,
যবিোৰ কাৰণত ৰমজানত পানাহাৰ কৰা
তাইৰ বাবে বধৈ, কনিত্তু এৰা দিয়া
ছিয়ামসমূহ পছিত কাজা কৰবি লাগবি।

নাৰীৰ অপাৰগতাসমূহ নম্বিনৰূপ:

১. **হায়জে আৰু নফিছ:** হায়জে আৰু নফিছৰ সময়ত ছিয়াম বখা হাৰাম, পছিত সেইটো কাজা কৰা ওৰাজবি। কাৰণ, আইশ্বা ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহাৰ পৰা বুখাৰী আৰু মুছলমি বৰ্ণনা কৰিছে:

«كنا نؤمر بقضاء الصوم، ولا نؤمر بقضاء الصلاة»

“আমাক ছিয়ামৰ কাজা কৰাৰ নৰ্দ্দশে দিয়া হৈছিল, কিন্তু ছালাত কাজা আদায় কৰাৰ নৰ্দ্দশে দিয়া নাছিল”।

ইয়াৰ কাৰণ, এবাৰ নাৰী এজনীয়ে আইশ্বা ৰাদয়ি়াল্লাহু আনহাক প্ৰশ্ন কৰিলি: ঋতুমতী নাৰীসকলে ছিয়াম কাজা কৰবি, কিন্তু ছালাত কাজা

নকৰবি, ইয়াৰ কাৰণ কি? উত্তৰত
তখেতে ক’লে: এইবোৰ বিষয় অহী
নৰ্ভৰ, সয়ে এইবোৰ বিষয়ত অহীৰ
অনুসৰণ কৰাটোৱেই মূল কথা।

ঋতু অৱস্থাত ছিয়াম ত্যাগ কৰাৰ
হকিমত :

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
বাহমিহুল্লাহে কৈছে, ‘মাজমুউল
ফাতাৱা’: (২৫/২৫১)ত কৈছে: “ঋতু
অৱস্থাত যাি তজে নৰ্ভগত হয় সেইটো
এক প্ৰকাৰ ৰক্তক্ষৰণ, যািটো তাইৰ
স্বাভাৱিক সুস্থতাৰ বৰ্ণিত। ঋতুমতী
নাৰী স্বাভাৱিক অৱস্থাত ছিয়াম
ৰাখিবলৈ সক্ষম যতেনিয়া তাইৰ তজে
নৰ্ভগত নহয়। এতকে, ঋতুমতী নাৰী
যদি স্বাভাৱিক অৱস্থাত ছিয়াম ৰাখে

যতেয়া তাইৰ শৰীৰ পৰা শক্‌তশিালী
 উপাদান (তজে) বাহৰি হোৱা বন্ধ থাকে
 ততেয়া তাইৰ ছয়ামটো স্বাভাৱকি
 হয়। আনহাতে যদি ঋতু অৱস্থাত ছয়াম
 ৰাখে যতেয়া তাইৰ শৰীৰ পৰা নৰিযাস
 তজে ওলায়, যটিো শৰীৰক ক্ষয় আৰু
 দুৰ্বল কৰে, ততেয়া তাইৰ চয়ামও হ'ব
 অস্বাভাৱকি (দুৰ্বল)। এই বাবহে
 নাৰীসকলক ঋতু শেষে হোৱাৰ পছিত
 ছয়াম কাজা কৰাৰ নৰিদশে প্ৰদান কৰা
 হৈছে। সমাপ্ত।

২. গৰ্ভ আৰু দুগ্ধপান: গৰ্ভ আৰু
 দুগ্ধপান কৰোৱা অৱস্থাত ছয়াম
 ৰাখিলে যদি নাৰী অথবা সন্তান অথবা
 সহিত উভয়ে ক্ষতগ্ৰস্ত হয়,
 তেনেহে'লে গৰ্ভ আৰু দুগ্ধপান কৰোৱা

অৱস্থাত পানাহাৰ কৰবি। এতকে যাঁ
 ক্ৰতৰি আশংকাত পানাহাৰ কৰছি
 সেইটো যদি শিশুৰ লগত সংশ্লিষ্ট হয়,
 মাকৰ লগত সম্পূৰ্ণ নহয়, তেনেহে'লে
 পানাহাৰ কৰা দনিৰ কাজা কৰবি আৰু
 প্ৰত্যেকে দনিৰ বনিমিয়ত এজন
 মছিকনিক খাদ্য দৰি। আৰু যদি ক্ৰতৰি
 নাৰীৰ লগত সংশ্লিষ্ট হয়, তেনেহে'লে
 কৰেল তাইৰ কাজা কৰলিহে যথেষ্ট
 হ'ব। কাৰণ, গৰ্ভৱতী আৰু
 দুগ্ধদানকাৰী উভয় আল্লাহৰ বাণীৰ
 অন্তৰ্ভুক্ত। আল্লাহ তা'আলাই কছে:

(وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيفُونَهِ فِدْيَةٌ طَعَامِ مِسْكِينٍ) [البقرة:

[১৮৬

“আৰু যসিকলৰ বাবে ই কষ্টকৰ হ'ব,
 সহিতৰ কৰ্তব্য ফদিয়া -এজন

দৰদিৰক খাদ্য প্ৰদান কৰা”। [আল-
বাকাৰা, আয়াত: ১৮৪]

হাফজি ইবনে কাছৰি বাহমিহুল্লাহে
নজি তাফছীৰ: (১/৩৭৯) গ্ৰন্থত কৈছে:
“আয়াতৰ অৰ্থত গৰ্ভৱতী আৰু
দুগ্ধদানকাৰী উভয়ে অন্তৰ্ভুক্ত আছে,
যদি সিহঁতে নজিৰ প্ৰাণ অথবা সন্তানৰ
ওপৰত আশংকা কৰে”। সমাপ্ত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
বাহমিহুল্লাহে কৈছে: যদি গৰ্ভৱতী
তাইৰ শিশুৰ ওপৰত আশংকা কৰে,
তেনেহে’লে পানাহাৰ কৰবি আৰু
প্ৰত্যকে দিনৰ কাজা কৰবি লগতে
প্ৰত্যকে দিনৰ পৰবিৰ্তে মছিকীনক
এক ৰতি’ল বুটী দিবি”। সমাপ্ত।

বশিষে জ্ৰণাতব্য:

১. মুস্তাহাজাহ নাৰী: যি নাৰীৰ কোনো কাৰণত তজে নৰিগত হয় যটিো হায়জে নহয়, যটিোৰ আলোচনা আমি আগতে কৰছো, তাইৰ ওপৰত ছিয়াম বখা জৰুৰী। ইস্তহোজাৰ কাৰণে পানাহাৰ কৰা তাইৰ বাবে বধৈ নহয়।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়িয়াছ বাহমিহুল্লাহে খাতুমতী নাৰীৰ পানাহাৰ কৰাৰ আলোচনাৰ শেষত কছে:
ইস্তহোজা ইয়াৰ বপিৰীত, কাৰণ ইস্তহোজা দীৰ্ঘ সময় থাকে, ইয়াৰ এনে কোনো সময় নাই য'ত তাইক ছিয়ামৰ নৰিদশে দিয়া হ'ব। আকৌ ইস্তহোজাৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰো উপায় নাই।
ইস্তহোজাৰ তজে হছে সামান্য বৰ্মা

দৰে, আঘাতৰ কাৰণে বা মলদ্বাৰৰে
 তজেক্ষৰণ আৰু বয়ো সপোন ইত্যাদিৰ
 দৰে, যাৰ কোনো নৰ্দ্দষ্টি সময় নাই,
 ইয়াৰ পৰা নৰ্দ্দষ্টি থকাও অসম্ভৱ।
 এতকে, এইবোৰ হায়জেৰ তজেৰ দৰে
 ছিয়াম পালনত বাঁধা নহয়”। সমাপ্ত।

২. ঋতুমতী, গৰ্ভৱতী আৰু
 দুগ্ধদানকাৰী নাৰী যদি পানাহাৰ কৰে,
 তেনেহে’লে সহিতৰ ওপৰত ফৰজ হৈছে,
 যদি বমজানত পানাহাৰ কৰিছে তাৰ পিছৰ
 পৰা অহা বমজানৰ আগতে কাজা কৰা,
 সোনকালে কাজা কৰা মুস্তাহাব। যদি
 পৰমািণ তাইৰ ওপৰত কাজা ফৰজ,
 পৰৱৰ্তী বমজান অহাৰ সেই কেইটা দিন
 যদি বাকি থাকে, তেনেহে’লে এই
 দিনসমূহত তাইৰ কাজা কৰা ফৰজ,

যাতো পছিব ঝমজানৰ কাজা থকা
 অৱস্থাত তাইৰ ওপৰত নতুন ঝমজান
 আগমন নকৰে। যদি পছিব ঝমজানৰ
 কাজা নকৰে, এনে অৱস্থাত পৰৱৰ্তী
 ঝমজান আহি যায়, বলিম্ব কৰাৰ
 কোনো কাৰণো নাই, তেনেহে'লে তাইৰ
 ওপৰত কাজা কৰাৰ লগতে প্ৰত্যেকে
 দিনৰ বনিমিয়ত মছিকীনক খাদ্য দিয়া
 ফৰজ, আৰু যদি ইয়াৰ আঁৰত কোনো
 চৰয়িত সঙ্গত কাৰণ থাকে তেনেহে'লে
 কেৱল কাজা কৰা ওৱাজবি। এইদৰে যাৰ
 ওপৰত কাজা আছিল বমোৰ অথবা
 ভ্ৰমণৰ কাৰণে, তাৰ বাবেও এই একেই
 হুকুম, ঋতুমতী নাৰীৰ দৰেই উপৰোক্ত
 ব্যাখ্যা মোতাবকি।

৩. স্বামীৰ উপস্থতি থকা অৱস্থাত নাৰীৰ বাবে নফল ছয়াম ৰখা জায়যে নহয়। কাৰণ, ইমাম বুখাৰী আৰু মুছলমি আৰু হুৰাইৰা ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা বৰ্ণনা কৰিছে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

« لا يحل لامرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه »

“স্বামীৰ উপস্থতিত তেওঁৰ অনুমতবিহীন কোনো নাৰীৰ পক্ষত ছয়াম ৰখা জায়যে নহয়”। আহমদ আৰু আবু দাউদৰ কছুমান বৰ্ণনাত আছে, ‘কিন্তু ৰমজানৰ বাহিৰে’।

নশ্চয় যদি স্বামী নফল ছয়াম ৰখাৰ অনুমতি দিয়ে অথবা তাইৰ স্বামী

উপস্থতি নাথাকে অথবা তাইৰ
 স্বামীয়েই নাই, তাইৰ বাবে নফল ছয়িম
 বখা মুস্তাহাব। বিশেষভাৱে যা
 দনিসমূহত ছয়িম বখা মুস্তাহাব, যনে
 সোমবাৰ, বৃহস্পতৰিাৰ আৰু প্ৰত্যকে
 চন্দ্ৰ মাহৰ (১৩,১৪,১৫ তাৰখিৰ)
 তিনিটা ছয়িম, শ্বাওৱাল মাহৰ ছয়টা
 ছয়িম, জলি হজ্জা মাহৰ প্ৰথম দহ
 দিনৰ ছয়িম, আৰাফাৰ দিনৰ ছয়িম
 আৰু আশুৰাৰ দিনৰ ছয়িম বখা আগত
 বা পছিত এদনি মলাই (৯,১০ বা ১০-
 ১১) ।

কিন্তু ৰমজানৰ কাজা আদায়
 নকৰালকৈ নফল ছয়িম পালন কৰা
 যথাযথ নহয়। আল্লাহেই সৰ্বজ্ঞানী।

৪. ঋতুমতী নাৰী যদি ষমজান মাহত
 দনিৰ মধ্যৰাৰ্তী সময়ত পাক হয়,
 তেনেহে'লে সেই অৱশ্যিট দনিটো বৰিত
 থাকবি কনিতু পৰাৰ্তীত এই
 দনিটোৰও কাজা কৰবি। সময়ৰ প্ৰতি
 সন্মান ৰাখি অৱশ্যিট দনিটো তাইৰ
 বৰিত থকা আৱশ্যক।

অষ্টম পৰাৰ্তীত হজ্জ আৰু ওমৰাত নাৰীৰ বশিষে বধিান

প্ৰতি বছৰ আল্লাহৰ সন্মানতি ঘৰ
 বায়তুল্লাৰ হজ্জ কৰা গোটহে উম্মতৰ
 ওপৰত ওৱাজবি কফিয়া, অৰ্থাৎ
 সকলোৰে ওপৰত ওৱাজবি, কনিতু কিছু
 সংখ্যক লোকে আদায় কৰিলে
 বাকসিকলৰ পৰা আদায় হৈ যায়।
 যিবোৰ মুছলিমৰ মাজত হজ্জৰ

সকলো চৰ্ত পোৱা যায়, সহিতৰ
 ওপৰত জীৱনত এবাৰ হজ্জ কৰা ফৰজ,
 আৰু অতিৰিক্ত হজ্জ নফল। হজ্জ
 ইছলামৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ বুকন। নাৰীৰ
 বাবে হজ্জ জহাদ সমতুল্য। আইশ্বা
 বাদিয়াল্লাহু ‘আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি,
 তখেতে কহে:

«يا رسول الله، هل على النساء جهاد؟ قال: نعم،
 عليهن جهاد لا قتال فيه: الحج والعمرة»

“হে আল্লাহৰ ৰাছুল, নাৰীসকলৰ
 ওপৰত জহাদ আছেনে? তখেতে ক’লে:
 হয়, সহিতৰ ওপৰত এনে জহাদ আছে
 য’ত কাজিয়া নাই: (অৰ্থাৎ) হজ্জ আৰু
 ওমৰাহ”।

আইশ্বা ৰাদয়িালাহু ‘আনহাৰ পৰা
ইমাম বুখাৰীয়ে আৰু বৰ্ণনা কৰিছে,
তখেতে কৈছে:

«يا رسول الله، نرى الجهاد أفضل العمل، أفلا
نجاهد؟ قال: لكن أفضل الجهاد حج مبرور»

“হে আল্লাহৰ ৰাছুল, আমি জিহাদক
সৰ্ব্বোত্তম আমল বুলি ভাবোঁ, আমি
জিহাদ নকৰিমনে? তখেতে ক’লে:

তোমাৰ বাবে সৰ্ব্বোত্তম জিহাদ
হৈছে মাবৰুৰ হজ্জ”।

হজ্জ সংক্রান্ত নাৰীৰ বশিষে বধিান

১. মুহৰমি:

হজ্জত নাৰী-পুৰুষ সকলোৰে বাবে
কছুমান সাধাৰণ বধিান আছে, যেনে,

ইছলাম, ববিকে, স্বাধীনতা,
প্ৰাপ্তবয়স্ক আৰু অৰ্থনৈতিক
সামৰ্থ্য।

কিন্তু নাৰীৰ বাবে অতিৰিক্ত চৰ্ত
হৈছে মাহৰাম থকা, যাৰ লগত সি হিজ্জৰ
ছফৰ কৰবি। মাহৰাম যেনে, স্বামী
অথবা তজেৰ সম্পৰ্কৰ কাৰণে নাৰীৰ
ওপৰত চৰি দনিৰ বাবে হাৰাম এনে
পুৰুষ, যেনে: পতি, সন্তান আৰু ভাই-
ককাই। অথবা তজে-সম্পৰ্কৰ বাহিৰৰ
মাহৰাম, যেনে মাকৰ দুগ্ধ পান কৰা
ভাই অথবা মাকৰ (পূৰ্ববৰ্তী বা
পৰবৰ্তী) স্বামী অথবা স্বামীৰ (আন
স্ত্ৰীৰ) ল'ৰা।

মাহৰাম চৰ্ত হোৱাৰ দলীল: ইবনে
আব্বাছ ৰাদিয়াল্লাহু 'আনহুমাই বৰ্ণনা

কৰছি, তেওঁ নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামক খুৎবাত কওঁতে শুনছি:

« لا يخلون رجل بامرأة إلا ومعها ذو محرم، ولا
تسافر المرأة إلا مع ذي محرم، **فقام رجل فقال: يا**
رسول الله إن امرأتي خرجت حاجة، وإني اكتتبت
في غزوة كذا وكذا، قال: فانطلق فحج مع
امرأتك»

“মাহৰামৰ বাহৰি কোনো নাৰীয়ে আন
পুৰুষৰ লগত অকলশৰীয়াকৈ অৱস্থান
নকৰবি, আৰু মাহৰামৰ বাহৰি নাৰীয়ে
ভ্ৰমণ নকৰবি। ব্যক্তি এজন থৈ হৈ
ক’লে, হে আল্লাহৰ ৰাছুল, মোৰ স্ত্ৰী
হজ্জৰ উদ্দেশ্যে বাহৰি হৈছে, **আৰু**
ময়ো অমুক অমুক যুদ্ধত নাম
লখিৱাইছো। তথেষ্টে ক’লে: যোৱা,
তোমাৰ স্ত্ৰীৰ লগত হজ্জ কৰাগৈ”।

ইবনে ওমৰ ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুমাৰ
পৰা বৰ্ণিত, ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

« لا تسافر المرأة ثلاثا، إلا معها ذو محرم »

“কোনো নাৰী মাহৰামবহীন তিনি দিনি
ভ্ৰমণ নকৰবি”।

এই ধৰণৰ অৰ্থ প্ৰদানকাৰী বহু হাদীছ
আছে, যবিতোৰে নাৰীক হজ্জ আৰু
অন্যান্য প্ৰয়োজনত অকলশীয়াকৈ
ভ্ৰমণ কৰাত নিষিদ্ধ কৰে। কাৰণ, নাৰী
দুৰ্বল, ভ্ৰমণত তাই এনে সমস্যা আৰু
কষ্টৰ সন্মুখীন হয়, যটিত পুৰুষৰ
বাহিৰে আন কোনেও সমাধান কৰিবলৈ
সক্ষম নহয়। দ্বিতীয়তে নাৰী ফাছিকি
পুৰুষসকলৰ লোভ-লালসাৰ বস্তু,

এতকে তাইৰ বাবে অৱশ্য মাহৰাম থকা
জৰুৰী, যদিও তাইক সুৰক্ষা দৰি আৰু
সহিতৰ কষ্টৰ পৰা তাইক নৰিাপদ
ৰাখৰি।

নাৰীৰ হজ্জৰ সময়ত যদিও মাহৰাম
থাকৰি তেওঁৰ অৱশ্যই প্ৰাপ্তবয়স্ক,
মুছলমি আৰু বৰিকিবান হোৱা জৰুৰী।
কাৰণ, মাহৰাম হচিপে কাফৰি
বশ্বিাসযোগ্য নহয়, যদিও তাইৰ
মাহৰাম নাথাকে, তেন্তে কাৰোবাক
প্ৰতিনিধি কৰৰি লাগৰি, যদিও তাইৰ হৈ
হজ্জ কৰৰি।

২. স্ত্ৰীৰ হজ্জ যদিও নফল হয় তেন্তে
স্বামীৰ অনুমতি প্ৰয়োজন:

স্ত্ৰী নফল হজ্জ কৰি বচাৰিলে
 স্বামীৰ অনুমতি প্ৰয়োজন। কাৰণ,
 স্ত্ৰী নফল হজ্জত বাহিৰ হ'লে তাইৰ
 ওপৰত থকা স্বামীৰ হুক আছে
 সেইটো বনিষ্ট হয়। ইবনে কুদামাহ
 বাহমিহুল্লাহে 'আল-মুগনি': (৩/২৪০)
 গ্ৰন্থত কৈছে: "স্ত্ৰীক নফল হজ্জৰ
 পৰা নিষেধ কৰাৰ অধিকাৰ স্বামীৰ
 আছে। ইবনুল মুনযৰি কৈছে: যিকল
 আলমিৰ ইল্ম মোৰ ওচৰত আছে,
 তেওঁলোক সকলোৰে একমত যে
 স্ত্ৰীক নফল হজ্জৰ পৰা বাৰণ কৰাৰ
 ইখতিয়াৰ (অধিকাৰ) স্বামীৰ আছে,
 ইয়াৰ কাৰণ স্বামীৰ হুক তাইৰ ওপৰত
 ওৰাজি, এতকে নফল ইবাদতৰ বাবে
 ওৰাজি নষ্ট কৰাৰ সুযোগ স্ত্ৰীৰ

নাই, যেনে মনবি আৰু দাসৰ পৰস্পৰ
হক বা অধিকাৰ”। সমাপ্ত।

৩. নাৰীয়ে আনৰ প্ৰতিনিধি হৈ হজ্জ
আৰু ওমৰাহ কৰবি পাৰে:

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
বাহমিহুল্লাহে ‘মাজমুউল ফাতাৱা’:
(২৬/১৩)ত কছে: “আলমিসকল এই
কথাত একমত য়ে, নাৰীৰ বাবে বধৈ আন
নাৰীৰ ফালৰ পৰা হজ্জ কৰা, তাইৰ
ছোৱালীয়ে হওক অথবা আন
কোনোবাই হওক। এইদৰে চাৰি ইমাম
আৰু জমহুৰ আলমিসকলৰ মতে পুৰুষৰ
ফালৰ পৰাও নাৰীৰ হজ্জ কৰা বধৈ,
যেনে নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে খাছআময়্যাহ নাৰীক তাইৰ

পতিৰ ফালৰ পৰা হজ্জ কৰাৰ নৰ্দ্দশে দাছিলি, যতেয়া তাই সুধাছিলি:

«يا رسول الله إن فريضة الله في الحج على عباده أدركت أبي وهو شيخ كبير، فأمرها النبي صلى الله عليه وسلم أن تحج عن أبيها، مع أن إحرام الرجل أكمل من إحرامها».

“হে আল্লাহৰ ৰাছুল, বান্দাৰ ওপৰত আল্লাহৰ ফৰজ বধান হজ্জ মোৰ পতিৰ ওপৰত বাৰ্ধক্য অৱস্থাত আৰ্হি পাইছে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে ততেয়া তাইক তাইৰ পতিৰ ফালৰ পৰা হজ্জ কৰাৰ নৰ্দ্দশে দাছিলি, যদাও নাৰীৰ তুলনাত পুৰুষৰ ইহৰাম অধিক পৰাপূৰ্ণ”। সমাপ্ত।

৪. হজ্জ ভ্ৰমণত নাৰীৰ ঋতু বা নফিাছ হ’লে ভ্ৰমণ অব্যাহত ৰাখবি:

ইহুৰামৰ সময়ত যদি নাৰীৰ ঋতু বা
 নফিাছ হয়, অন্যান্য পৰত্ৰিৰ নাৰীৰ দৰে
 সও ইহুৰাম বান্ধবি। কাৰণ, ইহুৰামৰ
 বাবে পৰত্ৰিতা চৰ্ত নহয়। ইবনে
 কুদামাহ ৰাহমিাহুল্লাহে ‘আল-মুগনি’:
 (৩/২৯৩ ও ২৯৪) গ্ৰন্থত কহে:
 ইহুৰামৰ সময়ত নাৰীৰ গুছল কৰাৰ
 বধিান আছে, যনেকেই পুৰুষৰ আছে।
 ইহুৰাম হজ্জৰ অংশ, সয়ে হায়জে আৰু
 নফিাছ আক্ৰান্ত নাৰীসকলৰ ক্ৰত্ৰত
 গুছল বছে গুৰুত্ৰপূৰ্ণ, যহিতে সইতৰ
 বধিয়ে হাদীছ আছে, জাবৰি ৰাদয়িাল্লাহু
 ‘আনহুয়ে কহে:

«حتى أتينا ذا الحليفة فولدت أسماء بنت عميس
 محمد بن أبي بكر، فأرسلت إلى رسول الله صلى
 الله عليه وسلم كيف أصنع؟ قال: اغتسلي،
 واستتفري بثوب، وأحرمي»

“আমা যতেয়া যুল হুলাইফা আহা পালো
 ততেয়া আছমা বনিতা উমাইছ মুহাম্মাদ
 ইবনে আবু বকৰক প্ৰসন্ন কৰলি।
 তখেতে নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
 অছাল্লামৰ ওচৰত এই বিষয়ে সবশিষে
 জানবিলৈ খবৰ প্ৰবেণ কৰলি য়ে,
 এতয়া কি কৰবি? তখেতে উত্তৰত
 ক’লে: গুছল কৰা, কাপোৰ এটা
 মৰেয়াই লোৱা আবু ইছ্বাম বান্ধা”।

ইবনে আব্বাছ ৰাদয়িাল্লাহু ‘আনহুমাৰ
 পৰা বৰ্ণতি, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
 অছাল্লামে কৈছে:

«النفساء والحائض إذا أتيا على الوقت يحرمان
 ويقضيان المناسك كلها غير الطواف بالبيت»

“নফিছ আৰু ঋতুমতী নাৰী মকীতত উপস্থতি হৈ ইহৰাম বান্ধবি আৰু হজ্জৰ সকলো ইবাদত আঞ্জাম দৰি কৰেল তাওৱাফৰ বাহৰি”।

নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে আইশ্বা ৰাদয়িাল্লাহু আনহাক হায়জে অৱস্থাত হজ্জৰ তালবয়াৰ বাবে গুছল কৰাৰ নৰিদ্শে দৰ্ছিলি”। সমাপ্ত।

ঋতুমতী আৰু নফিছৰ নাৰীৰ ইহৰামৰ আগত গুছল কৰাৰ হকিমত হৈছে। পৱিত্ৰতা অৰ্জন কৰা, দুৰ্গন্ধ দূৰ কৰা, যাতনে মানুহ একত্ৰতি হ’লে তাইৰ পৰা কষ্ট নাপায়। যদি ইহৰাম অৱস্থাত সহিতৰ হায়জে আৰু নফিছ আৰম্ভ হয়, তথাপিও গুছল কৰবি নাপাকী লাঘৰ কৰাৰ বাবে, সহিতৰ ইহৰামৰ কোনো

সমস্যা নহ'বা ইহৰাম অৱস্থাত থাকবি
আৰু গুছল কৰবি। তাৰ পছিত 'আৰাফাৰ
দনি অহাৰ পছিতো যদি পৱতিৰ নহয়,
তেনেহে'লে যদি ওমৰাৰ শেষত হজ্জ
কৰাৰ নিয়তৰে ইহৰাম বান্ধি থাকে,
তেন্তে এতিয়া হজ্জৰ ইহৰাম বান্ধবি
আৰু হজ্জক ওমৰাৰ লগত মলাই
ঋতুমতী আৰু নফিছ আক্ৰান্ত উভয়ে
কৰাৰনি হৈ যাব অৰ্থাৎ কৰাৰনি হজ্জ
আদায়কাৰী হ'বা।

ইয়াৰ প্ৰমাণ: আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু
'আনহা ঋতুমতী হৈছিল, ইয়াৰ আগতে
তখেতে ওমৰাৰ নিয়তৰে ইহৰাম
বান্ধিছিল, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
অছাল্লামে তখেতেৰ ওচৰত আহি
দখেলি য়ে, তখেতে কান্দি আছে,

তথেকে সুধলি: তুমি কিয়ি কান্দা
আছা, তোমাৰ খাতু আৰম্ভ হৈছে নকো?
উত্তৰত ক'লে: হয়, তথেকে
চাল্লালাহু আলাইহি অছাল্লামে ক'লে:
এইটো এনকোৱা এটা বস্তু, যিটো
আল্লাহে আদমৰ জীয়েকসকলৰ ওপৰত
অৱধাৰতি কৰি দিছে। হাজীসকলে
যনেকৈ কৰবি তুমিও তনেকে কৰা,
কলে তাৱাফ নকৰবি”।

জাবৰি ৰাদয়ি়ালাহু ‘আনহুৰ পৰা
বৰ্ণতি হাদীছত আহিছে:

«ثم دخل النبي صلى الله عليه وسلم على عائشة
فوجدتها تبكي، فقال: ما شأنك؟ قالت: شأني أني
قد حضت، وقد حل الناس ولم أحلل ولم أطف
بالبيت، والناس يذهبون إلى الحج الآن، فقال: إن
هذا أمر قد كتبه الله على بنات آدم، فاغتسلي، ثم

أهلي ففعلت ووقفت المواقف كلها، حتى إذا
 طهرت طافت بالكعبة وبالصفا والمروة، ثم قال:
 قد حلت من حجك وعمرتك جميعاً»

“তাৰ পছিত নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে আইশ্বাৰ ওচৰত আহি
 দখেলি তেওঁ কান্দাি আছো। তখেতে
 ক’লে: কি হৈছে তোমাৰ? ক’লে: মোৰ
 অৱস্থা, মই ঋতুমতী হৈছো, অথচ
 সকলো মানুহে হালাল হৈছে, মই
 এতয়ালৈ হালাল হ’ব পৰা নাই আৰু
 তাৰাফো কৰা নাই, আৰু এতয়া
 সকলোৰে হজ্জলৈ গৈ আছে। তখেতে
 ক’লে: এইটো এনকোৱা বস্তু, যটিো
 আল্লাহে আদমৰ জীয়েকসকলৰ ওপৰত
 অৱধাৰতি কৰাি দিছে। এতকে, তুমি গুছল
 কৰা, তাৰ পছিত তালবয়িাহ পাঠ কৰা।
 তেওঁ সেইটোক কৰিলি আৰু হজ্জৰ

প্ৰত্যেক স্থানত অৱস্থান কৰিলে,
 যতেয়া পৱতিৰ হ'ল ততেয়া কা'বা আৰু
 চাফা-মাৰৱা প্ৰদক্ষণি কৰিলে। তাৰ
 পছিত নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে তওঁক ক'লে: তুমি তোমাৰ
 হজ্জ আৰু ওমৰাহ উভয়ৰ পৰা পৱতিৰ
 হছো"।

আল্লামা ইবনুল কাইয়্যমি 'তাহযীবুছ
 ছুনান': (২/৩০৩) গ্ৰন্থত কছে: ছহীহ
 আৰু স্পষ্ট অৰ্থ প্ৰদানকাৰী হাদীছৰ
 পৰা প্ৰমাণতি য়ে, আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু
 'আনহা প্ৰথম ওমৰাৰ ইহ্বাম
 বান্ধছিলি, তাৰ পছিত যতেয়া তওঁ
 ঋতুমতী হছেলি নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে তওঁক হজ্জৰ
 ইহ্বাম বান্ধবিলৈ নৰ্দ্দশে দছিলি,

এনকেই তেওঁ ক্বাৰনি হই গছৈলি,
 (অৰ্থাৎ ক্বাৰনি হজ্জ আদায়কাৰী)।
 এই বাবেই নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামে তেওঁক কছৈলি: “হজ্জ আৰু
 ওমৰাৰ বাবে তোমাৰ কা’বা তাৱাফ
 আৰু চাফা-মাৰৱা প্ৰদক্ষিণ কৰাই
 যথেষ্ট”। (হজ্জ আৰু ওমৰাৰ বাবে
 বলেগে বলেগে তাৱাফ কৰবি নালাগবি,
 এবাৰ কৰলিহে যথেষ্ট)। সমাপ্ত।

৫. ইহ্ৰামৰ সময়ত নাৰীৰ কৰণীয়:

ইহ্ৰামৰ সময়ত পুৰুষসকলে যাি কৰবি
 নাৰীসকলেও সেইটোক কৰবি, যেনে
 গুছল কৰা, চুলি (বভিন্ স্থানৰ চুলি
 যািটোক চাফা কৰাৰ নৰ্দ্দশে দিয়া হৈছে)
 আৰু নখ চুৰ্তি কৰা লগতে দুৰ্গন্ধ দূৰ
 কৰা পৰচ্ছিন্ন হোৱা, যাতো ইহ্ৰামত

প্ৰৱশে কৰাৰ পছিত এইবোৰৰ
 প্ৰয়োজন নহয়। কাৰণ, ইহৰামত
 এইবোৰ নষিদ্ধ। যদি ইহৰামৰ সময়ত
 এই ধৰণৰ পৰচিছন্নতাৰ প্ৰয়োজন
 নহয়, তেনেহে'লে সেইটো জৰুৰী নহয়।
 কাৰণ, এইবোৰ ইহৰামৰ বশেষিত্য
 নহয়। শৰীৰত সুগন্ধি ব্যৱহাৰ কৰা
 বধৈ, যদি ইয়াৰ সুভাস আৰু সুগন্ধি
 প্ৰকট নহয়। আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু
 'আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি,

«كنا نخرج مع رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فنضمد جباهنا بالمسك عند الإحرام، فإذا عرقت
 إحدانا سال على وجهها، فيراها النبي فلا ينهانا»

“আমাি ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ লগত বাহৰি হোৱাৰ সময়ত
 আমাৰ কপালত মছিকৰ প্ৰলপে

দাছিলিো, যতেয়া আমাৰ মাজৰ
কোনোবাই ঘামা গছৈলি, মছিক তাইৰ
মুখমণ্ডলত নগিৰা পৰছিলি, নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
সহেটো দখেছিলি, কন্িতু আমাক নষিধে
কৰা নাছিলি”।

শ্বাওকানী ৰাহমিাহুল্লাহে ‘নাওলুল
আওতাৰ’: (৫/১২) গ্ৰন্থত কছে: নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
মৌনতাই বধৈতা প্ৰমাণ কৰে। কাৰণ,
তওঁ নাজায়যে কাম দখে মৌনতা
অবলম্বন কৰা নাছিলি”। সমাপ্ত।

৬. ইহৰামৰ নয়িত কৰাৰ সময়ত
বোৰকা আৰু নকিব খুলবি:

যদি নাৰী ইহ্ৰামৰ আগত বোৰকা আৰু
 নকাৰ পৰহিতি থাকে তেনেহে'লে
 ইহ্ৰামৰ সময়ত সেইটো খুলা পলোব।
 বোৰকা আৰু নকাৰ নাৰীৰ চহোৰাৰ
 এক প্ৰকাৰ পৰ্দা, য'ত চকুৰ সন্মুখত
 দুটা ছদ্ম থাকে, যটিবোৰে নাৰীয়ে দেখে।
 নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
 কৈছে :

« لا تنتقب المحرمة »

“মুহৰমি নাৰীয়ে নকাৰ নপিন্ধবি”।

বোৰকা নকাৰতকৈ অধিক
 আচ্ছাদনকাৰী। এইদৰে যদি ইহ্ৰামৰ
 আগত হাত মৌজা পৰহিতি থাকে
 তেন্তে সেইটোও খুলা পলোব। নকাৰ
 এৰি নাৰীয়ে নিজ চহোৰা উড়না বা

কাপোৰৰে ঢাকি ৰাখিব যদি পৰ-পুৰুষে
 দেখে। এইদৰে হাতমোজাৰ বাহৰি
 পুৰুষৰ দৃষ্টিৰ পৰা হাত ঢাকি ৰাখিব,
 যনে হাতৰ ওপৰত উড়না বা চাদৰ আদি
 ৰাখিব। কাৰণ, চহোৰা আৰু হাত ছতৰৰ
 অন্তৰ্ভুক্ত, যতিো ইহৰামৰ ভতিৰত
 আৰু বাহৰিত পৰ-পুৰুষৰ পৰা ঢাকি ৰখা
 ওৱাজবি।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়ি়াহ
 ৰাহিমাহুল্লাহে কছে: “নাৰীৰ গোটহে
 শৰীৰ ছতৰ, সয়ে ইহৰাম অৱস্থাত
 শৰীৰ আচ্ছাদনকাৰী কাপোৰ পৰাধান
 কৰা তাইৰ বাবে বধৈ, আৰু বধৈ পালক
 বা বাহনৰ ছাঁ গ্ৰহণ কৰা, কনিত্তু নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে নাৰীক
 নকিব আৰু মোজা পৰাধান কৰবিলৈ

নষিধে কৰছি। যদি নাৰী এনে বস্তুৰ
 দ্বাৰা চহোৰা আবৃত কৰে, যটিো তাইৰ
 চহোৰাক স্পৰ্শ নকৰে তেনেহে'লে
 এইটো সকলোৰে ওচৰত বধৈ, যদি
 স্পৰ্শ কৰে তথাপিও বশিদ্ধ মতে
 ছহীহ। কিন্তু নাৰীয়ে নিজ চহোৰাৰ পৰা
 নকাৰ বা আচ্ছাদনৰ কাপোৰ পৃথক
 ৰখাৰ বাবে কোনো বস্তুৰ সহায়
 গ্ৰহণ নকৰবি, যেনে কাঠ, হাত বা এই
 ধৰণৰ বস্তুৰ দ্বাৰা পৃথক নাৰাখবি।
 কাৰণ, নবী চাল্লালাহু আলাইহি
 অছাল্লামে পৰ্দাৰ ক্ষত্ৰেত হাত আৰু
 চহোৰাক একেই গণ্য কৰছি। নাৰীৰ
 হাত আৰু চহোৰা পুৰুষৰ শৰীৰৰ দৰে,
 মূৰৰ দৰে নহয় যটিো সদায় খোলা ৰখা
 জৰুৰী। নবী চাল্লালাহু আলাইহি
 অছাল্লামেৰ স্ত্ৰীসকল তেওঁলোকৰ

চহোৰাৰ ওপৰত মূৰৰ কাপোৰ পলোই
চহেৰো তাকছিলি, চহোৰাই ইয়াক স্পৰ্শ
কৰিছে নে বচ্ছিন্দি আছে ভ্ৰুক্ৰমণে
নকৰিছিলি। ‘নাৰীৰ ইহৰাম তাইৰ
চহোৰাত’ এই কথা নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামৰ পৰা প্ৰমাণিত
নাই। এইটো কোনোবা ছালাফৰ
কথা”। সমাপ্ত।

আল্লামা ইবনুল কাইয়্যমি
ৰাহিমাহুল্লাহে ‘তাহযীবুছ ছুনান’:
(২/৩৫০) গ্ৰন্থত কছে: নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ পৰা
এটা আখৰো বৰ্ণিত নাই, যতিবোৰে
প্ৰমাণ কৰে যে, ইহৰামৰ সময়ত নাৰীৰ
চহোৰা খুলি ৰখা ফৰজ, কেৱল চহোৰাত
নকিব ব্যৱহাৰ কৰাৰ নিষিধোজ্ঞাৰ

বাহৰি... তাৰ পছিত তওঁ কছে:

আছমাৰ পৰা বৰ্ণতি, ইহৰাম অৱস্থাত
তওঁ নজি চহোৰা ঢাকি ৰাখছিলি।

আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহাই কছে:

«كان الركبان يمرون بنا ونحن مع رسول الله
صلى الله عليه وسلم محرمات، فإذا حاذوا بنا
سدلت إحدانا جلبابها من رأسها على وجهها؛ فإذا
جاوزنا كشفناه»

“আমা যতেয়া নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামৰ লগত ইহৰাম
অৱস্থাত আছিলি, আৰোহীসকলে
আমাৰ ওচৰদে অতক্ৰম কৰছিলি,
যতেয়া সহিত আমালোকৰ ওচৰ আহি
পাইছিলি আমি প্ৰত্যেকেই নজি চাদৰ
মূৰৰ ওপৰৰ পৰা চহোৰাৰ ওপৰত
ওলোমাই দছিলি, আৰু যতেয়া সহিত

পাৰ হুঁইলি আমি ইয়াক চহোৰাৰ পৰা
গুচাই দিছিলিো”। সমাপ্ত।

হে মুহৰমি অৱস্থাত থকা মুছলমি নাৰী!
তুমি জানি থোৱা য়ে, এনে কাপোৰে
চহোৰা ঢাকি ৰখা নষিধে, যাটিো কৰেল
শৰীৰ ঢাকি ৰখাৰ বাবে চলিাই কৰা
তয়োৰ কৰা হয়, যনে. নকিাব আৰু হাত-
মোজা। ইয়াৰ বাহিৰে তোমাৰ চহোৰা
আৰু হাত উড়না, কাপোৰ আৰু এই
ধৰণৰ বস্তুৰ দ্বাৰা পৰ-পুৰুষৰ পৰা
ঢাকি ৰখা ওৱাজবি। কাপোৰ যাত
চহোৰা স্পৰ্শ নকৰে তাৰ বাবে মুখৰ
ওপৰত (খাঁচী জাতীয়) কোনো বস্তু
ৰখাৰ ভিত্তি নাই, খড়ী, পাগড়ী, এনে
ধৰণৰ যিকোনো বস্তু ৰখাৰ কোনো
ভিত্তি নাই।

৭. ইহৰাম অৱস্থাত নাৰীৰ পোচাক:

নাৰীসকলৰ বাবে ইহৰাম অৱস্থাত
 যাবতীয় মহিলাৰ পোচাক পৰাধান কৰা
 বধৈ, যাতো সৌন্দৰ্য চৰ্চা আৰু পুৰুষৰ
 পোচাকৰ লগত সামঞ্জস্য নাথাকে।
 এনে সংকীৰ্ণ হ'ব নালাগে যটিো তাইৰ
 শৰীৰৰ পৰিমাণ প্ৰকট কৰে আৰু ইমান
 পাতল হ'ব নালাগে যটিো তাইৰ ভতিৰ
 অংশ প্ৰকাশ কৰে। আকৌ ইমান চুৰ্চী
 হ'ব নালাগে, যটিো তাইৰ ভৰি আৰু
 হাতৰ বাবে যথেষ্ট নহয়, বৰং পৰ্যাপ্ত,
 মোটা আৰু প্ৰশস্ত হোৱাটো
 বাঞ্ছনীয়।

ইবনুল মুনযৰি কৈছে: আহলে

ইল্‌মসকলে একমত য়ে, মুহৰমি নাৰীৰ
 বাবে চোলা, চাদৰ, পায়জামা, উড়না

আৰু ভৰিৰ মৌজা পৰাধান কৰা
বধৈ। সমাপ্ত।

নাৰীৰ বাবে নৰ্দ্দষ্টিট ৰঙৰ কাপোৰ
পৰাধান কৰা জৰুৰী নহয়। যেনে
সহৈজীয়া ৰঙ, বৰং নাৰীসকলৰ লগত
সম্পৃক্ত ৰঙা, সহৈজীয়া আৰু কলা যাি
ৰঙৰ ইচ্ছা সহৈ ৰঙৰ কাপোৰ পৰাধান
কৰা বধৈ, যতেয়া ইচ্ছা ৰঙ পৰবিৰ্তন
কৰবিলৈ বাধা নাই।

৮. ইহৰামৰ পছিত নজি়ে শূনা পোৱাকৈ
নাৰীৰ তালবয়া পাঠ কৰা ছুন্নত:

ইবনু আব্দুল বাৰ্ৰে কহৈছে: আহলে
ইল্‌মসকল একমত য়ে, নাৰীৰ ক্ৰ্মতেৰত
ছুন্নত হৈছে তালবয়াৰ সময়ত আৰাজ
উচ্চ নকৰা, কৰেল নজি়ে শূনাকৈ পাঠ

কৰবি। ফতিনাৰ আশংকাৰ কাৰণে তাইৰ
 আৰাজ উচ্চ কৰা মাকৰূহ। এই বাবেই
 সহিতৰ বাবে আজান আৰু ইকামত
 ছুন্নত নহয়, এইদৰে ছালাতৰ মাজত
 সতৰ্ক কৰাৰ বাবে সহিতে কৰে
 তাছফকি বা হাতৰে আৰাজ কৰবি,
 মুখেৰে তাছবীহ নক'ব (যনেকে
 পুৰুষসকলে কয়)। সমাপ্ত।

৯. তাৰাফৰ সময়ত নাৰীৰ পৰপূৰ্ণ
 পৰ্দা কৰা ওৰাজবি:

তাৰাফৰ সময়ত নাৰীয়ে পৰপূৰ্ণ পৰ্দা
 কৰবি, আৰাজ কম কৰবি আৰু চকু
 অৱনত ৰাখি, পুৰুষসকলৰ লগত ভৰি
 নকৰবি, বিশেষকৈ হাজৰে আছৱাদ আৰু
 বুকনে যামানীৰ ওচৰত। নাৰীৰ বাবে
 পুৰুষৰ ভৰি ঠলোকা'বাৰ ওচৰত তাৰাফ

কৰাতকৈ সহিঁতৰ ভৰি এৰা মাতাফৰ
 শেষে প্ৰান্তত তাৰাফ কৰা উত্তমা
 কাৰণ, ভৰি ঠলো য়োৱা হাৰাম ইয়াত
 ফতিনা হোৱাৰ আশংকা থাকে। হয়, যদি
 সহজ হয় কা'বাৰ ওচৰদেী তাৰাফ কৰা
 আৰু হাজৰে আছৰাদ চুমা দিয়া তনেতে
 এই দুটা ছুন্নত পালন কৰবি লাগে,
 কনিতু ছুন্নতৰ বাবে হাৰামত লপিত
 হোৱাটো অনুচতি। এনে অৱস্থাত
 হাজৰে আছৰাদৰ বৰাবৰ হ'লে কৰেল
 হাতৰে ইংগতি কৰা ছুন্নত।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে 'আল-
 মাজমু': (৮/৩৭) গ্ৰন্থত কছে: মো'ৰ
 সঙ্গীসকলে কছে: নাৰীসকলৰ বাবে
 ৰাত অথবা আন কোনো সময়ত খালী
 মাতাফৰ বাহৰি হাজৰে আছৰাদ চুমা

খোঁৱা অথবা স্পৰ্শ কৰা মুস্তাহাব
নহয়। কাৰণ, ইয়াত সহিঁতৰ আৰু আনৰ
ফতিনাৰ আশংকা আছে। সমাপ্ত।

ইবনে কুদামাহ বাহমিহুল্লাহে ‘মুগনি’:
(৩/৩৩১) গ্ৰন্থত কৈছে: নাৰীৰ বাবে
ৰাতি তাৱাফ কৰা মুস্তাহাব। কাৰণ,
এইটো তাইৰ পৰ্দাৰ সহায়ক আৰু এনে
সময়ত ভৰিও কম হয়। এনে সময়ত
কা’বাৰ ওচৰত যোঁৱা আৰু হাজৰে
আছৰাদ চুমা খোঁৱা তাইৰ পক্ষ
সম্ভৱ। সমাপ্ত।

১০. নাৰীৰ তাৱাফ আৰু ছা‘ঈ গোটেই
খনি খোঁজ কাঢ়ি লাগবি:

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’ (৩/৩৯৪)
গ্ৰন্থত কৈছে: নাৰীৰ তাৱাফ আৰু ছা‘ঈ

গোটেইখনিখোজ কাঢ়ি কৰবি। ইবনুল
 মুনযৰিৰে কছে: আহলে-ইল্‌ম সকলোৱে
 একমত য়ে, নাৰীসকলৰ বাবে কা'বাৰ
 তাৱাফ আৰু চাফা-মাৰৱা ছা'গৈত ৰমল
 আৰু ইজতবি নাই। কাৰণ, ইয়াৰ
 উদ্দেশ্য শক্তি আৰু বীৰত্ব প্ৰকাশ
 কৰা, যটিো নাৰীসকলৰ ক্ষত্ৰত
 প্ৰযোজ্য নহয়। বছেভাগ নাৰীৰ
 ক্ষত্ৰত পৰ্দা ৰক্ষা কৰা মূল বিষয়,
 ৰমল আৰু ইজতবি কৰাত পৰ্দা বগ্নি
 হোৱাৰ সমূহ সম্ভাৱনা আছে। সমাপ্ত।

১১. ঋতুমতী নাৰীৰ পৰত্ৰিৰ হোৱাৰ
 আগ পৰ্যন্ত কৰণীয় আৰু বৰ্জনীয়:

ঋতুমতী নাৰী হজ্জৰ সকলো কাম
 পালন কৰবি, যনে ইহৰাম, আৰাফাতত
 অৱস্থান কৰা, মুজদালফাত ৰাতি

অতবাহতি কৰা, শলি গুটিনিক্ষিপে
কৰা, কনিতু পৰত্ৰিৰ হোৱাৰ আগ
পৰ্যন্ত কা'বাৰ তাৱাফ নকৰবি। কাৰণ,
আইশ্বা ৰাদয়িাল্লাহু 'আনহা ঋতুমতী
হোৱাত নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
অছাল্লামে তখেতেক কৰ্ছেলি:

«افعلي ما يفعل الحاج، غير أن لا تطوفي بالبيت
حتى تطهري»

“হাজীসকলে যাকিৰে তুমতি তাকহে
কৰা, কনিতু পৰত্ৰিৰ হোৱাৰ আগ
পৰ্যন্ত কা'বা তাৱাফ নকৰবি”।

মুছলমিৰ বৰ্ণনাত আহিছে:

«فاقضي ما يقضي الحاج، غير أن لا تطوفي
بالبيت حتى تغتسلي»

“হাজীসকলে যাঁ কৰে তুমতি তাকহে
কৰা, কনিতু গুছল কৰাৰ আগ পৰ্যন্ত
তাৱাফ নকৰবি”।

শ্বাওকানী ৰাহমিাহুল্লাহে ‘নাইলুল
আওতাৰ’: (৫/৪৯) গ্ৰন্থত কছে:
হাদীছ স্পষ্ট য়ে, ঋতুমতী নাৰীয়ে তজে
বন্ধ হোৱা আৰু গুছল কৰাৰ আগ
পৰ্যন্ত তাৱাফ নকৰবি, আৰু
নষিধোজ্জাৰ দাবী হছে বাতলি হোৱা,
অৰ্থাৎ ঋতুমতী নাৰীৰ তাৱাফ বাতলি
হ’ব, শুদ্ধ নহ’ব। এইটোৱে জমহূৰ
উলামৰ মত। সমাপ্ত।

ঋতুমতী নাৰী চাফা-মাৰৱাৰ ছা‘ঔ
নকৰবি। কাৰণ ছা‘ঔ কৰবি লাগে
তাৱাফৰ পছিত, তাৱাফবহীন ছা‘ঔ শুদ্ধ

নহয়। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে তাৰাফৰ পছিত ছা'ঔ কৰছি।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে 'আল-
মাজমু': (৮/৮২) গ্ৰন্থত কছে: যদি
কোনো ব্যক্তি তাৰাফৰ আগতে ছা'ঔ
কৰে আমাৰ মতে তাৰ ছা'ঔ শুদ্ধ নহ'ব
-এইটোৱেই কছে জমহুৰ আলমিসকল।
আমাি আগতে কছেো য়ে, মাওৱাৰদীয়
এই মাছ'আলাত ইজমা' বৰ্ণনা কৰছি।
এইটোৱে মালিকি, আবু হানফিা আৰু
আহমদ ৰাহিমাহুমালাহ প্ৰমুখ
ইমামসকলৰ মাজহাব। ইবনুল মুনযৰি
আতা আৰু কছিমান আহলে হাদীছৰ
উক্তি বৰ্ণনা কৰছি: ছা'ঔ বশিদ্ধ
হ'ব। আমাৰ সঙ্গীসকলে আতা আৰু
দাউদৰ পৰা এই মত বৰ্ণনা কৰছি।

আমাৰ প্ৰমাণ, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে তাৰাফৰ পছিত
ছা'ঔ কৰছি আৰু তখেতে কছৈ:

«لتأخذوا عني مناسكم»

“তোমালোক মোৰ পৰা
তোমালোকৰ হজ্জৰ নিয়ম-কানুন
জানলিওৱা”।

আনহাতে ইবনে শ্বাৰীক ছাহাবীৰ
হাদীছ, য'ত তওঁ কছৈ:

«خرجت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم
حاجا، فكان الناس يأتونه، فمن قائل: يا رسول الله
سعيت قبل أن أطوف أو أخرجت شيئا، أو قدمت
شيئا، فكان يقول: لا حرج إلا على رجل اقترض
من عرض رجل مسلم وهو ظالم، فذلك الذي هلك
وخرج»

“মই নবী চাল্লালাল্লাহু আলাইহা
 অছাল্লামৰ লগত হজ্জৰ বাবে
 ওলাইছিলো। ততেয়া মানুহে তখেতেৰ
 ওচৰত আহছিলি আৰু কহিলি: হে
 আল্লাহৰ ৰাছুল, মই তাৰাফৰ আগতে
 ছা‘ঔ কৰছিো অথবা মই কবি পছিত
 কৰছিো অথবা মই কবি আগত
 কৰছিো, আৰু তখেতে উত্তৰ দছিলি:
 একো সমস্যা নাই, কনিতু সেই
 ব্যক্তিৰ বিষয়ে এই কথা কোৱা নাই,
 যিয়ে অন্যায়ভাৱে কোনো মুছলমি
 ব্যক্তিৰ সম্পদ ঋণ লৈছে, সি ধ্বংস
 আৰু সমস্যাত পৰছিো”।

হাদীছটোক আৰু দাউদে ছহীহ ছনদৰে
 বৰ্ণনা কৰছিো হাদীছৰ সকলো বারী
 (বৰ্ণনাকাৰী) ছহীহ গ্ৰন্থৰ বারী,

কিন্তু উছামাহ ইবনে শ্বাৰীক ছাহাবীৰ বাহৰি। এই হাদীছৰ যাি অৰ্থ খাত্তাবী প্ৰমুখে বৰ্ণনা কৰিছে সেইটোৱে যথাযথ, অৰ্থাৎ তাৰাফৰ আগতে ছা'ঈ কৰিছে। (অৰ্থাৎ), তাৰাফে কুদুমৰ পছিত আৰু তাৰাফে ইফাজাৰ আগত। সমাপ্ত।

আমালাকৰ শ্বাইখ মুহাম্মাদ আমীন শ্বানকতি ৰাহিমাহুল্লাহ তখেতেৰ তাফছীৰ 'আজরাউল বায়ান': (৫/২৫২) গ্ৰন্থত কছে: জানি থোৱা য়ে, জমহুৰ আলমিসকলৰ মতে তাৰাফবহীন ছা'ঈ শুদ্ধ নহয়, তাৰাফৰ আগতে ছা'ঈ কৰিলে জমহুৰ আলমিসকলৰ মতে বশিদ্ধ নহ'ব, জমহুৰ আলমিসকলৰ অন্ততম হছে চাৰি ইমাম। মাৰাৰদা

আবু অন্‌যান্‌য আহল-ইল্‌ম এই
 ক্‌ষত্‌ৰত উম্মতৰ ইজমা বৰ্ণনা
 কৰাছি। তাৰ পছিত তেওঁ ইমাম নাৱাৰীৰ
 উক্তি বৰ্ণনা কৰাছি, যতি। আমা
 অলপ আগতে বৰ্ণনা কৰাছি।।
 শ্বাৰীকৰ হাদীছ সম্পৰ্কে আলোচনা
 কৰা: তাৰ পছিত তেওঁ কৈছে, “তাৱাফৰ
 আগত” অৰ্থাৎ তাৱাফে ইফাজাৰ আগত
 ছা‘ঈ কৰাছি।, যতি। হজ্‌জৰ এটা
 বুকন। আবু এই কথা ইয়াৰ বপিৰীত
 নহয় যে, তাৱাফে কুদুমৰ পছিত ছা‘ঈ
 কৰাছি। যতি। বুকন নহয়”। সমাপ্ত।

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনা: (৫/২৪৫)
 গ্ৰন্থত কৈছে: ছা‘ঈ তাৱাফৰ অনুগামী,
 তাৱাফবহীন ছা‘ঈ শুদ্ধ নহয়, তাৱাফৰ
 আগত ছা‘ঈ কৰিলি শুদ্ধ নহ’বা এই

কথাই কছে। ইমাম মালিকি, শ্বাফে'ঈ
আবু ইমাম আবু হানফি। আতা
বাহমিহুল্লাহে কছে: যথেষ্ট হ'ব
(সঠিকি হ'ব)। আহমদ বাহমিহুল্লাহৰ
পৰা বৰ্ণতি, ভুলতে তাৰাফৰ আগত
ছা'ঈ কৰিলে যথেষ্ট হ'ব, ইচ্ছাকৃতভাৱে
কৰিলে শুদ্ধ নহ'ব। কাৰণ, নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামক ভুল
আবু অজ্জতাত হজ্জ-কৰ্ম অগা-
পছিকৈ কৰা সম্পৰ্কে প্ৰশ্ন কৰাত,
তখেতে কছিলি: একো সমস্যা নাই।
প্ৰথম কথাৰ দলীল হছে, নবী
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম
তাৰাফৰ পছিত ছা'ঈ কৰছি। আবু কছে:

«لتأخذوا عني مناسككم»

“তোমালাকোকে মোৰ পৰা
তোমালাকোৰ হজ্জৰ নিয়ম-কানুন
জানালোৱা”। সমাপ্ত।

উক্ত আলোচনাৰ পৰা জনা গ’ল যে,
যসিকলে কয় যে, তাৰাফৰ আগতে ছা’ঐ
বশিদ্ধ, হাদীছত সহিতৰ কথাৰ সমৰ্থন
নাই। কাৰণ, হাদীছৰ অৰ্থ যকিনোনো
দুটাৰ এটা :

(ক) তাৰাফে ইফাজাৰ আগতে ছা’ঐ
কৰছিনো, অৰ্থাৎ তাৰাফে কুদুমৰ পছিত,
এতকে তাৰ ছা’ঐ তাৰাফৰ পছিত
সংঘটিতি হছে।

(খ) হাদীছটো হজ্জৰ বধিান সম্পৰ্কে
অজ্ঞ বা ভুলতে হজ্জ কৰ্ম অগা-
পছিকৈ সম্পাদনকাৰী হাজী সম্পৰ্কে

বৰ্ণতি, ইচ্ছাকৃতভাৱে অগা-পছিকাবী
 সম্পৰ্কে নহয়। এই বিষয়টো অলপ
 বসিতাৰতি আলোচনা কৰলিো। কাৰণ,
 বৰ্তমান এনে কিছুমান লোকৰ
 আৱৰ্ভিভাব ঘটছে, যসিকলে সাধাৰণ
 অৱস্থাতো তাৱাফৰ আগতে ছা'ঔ কৰা
 বধৈ বুলি ফতোৱা প্ৰদান কৰে।
 'আল্লাহইে সহায়কা'

জ্ঞাতব্য:

যদা নাৰীয়ে তাৱাফ কৰে আৰু তাৱাফৰ
 শেষত দখে যে, তাইৰ ঋতু আৰম্ভ
 হৈছে, তেনেহে'লে তাই এই অৱস্থাত
 ছা'ঔ কৰবি। কাৰণ ছা'ঔৰ বাবে
 পৱতিৰতা চৰ্ত নহয়। ইবনু কুদামাহ
 'আল-মুগনি': (৫/২৪৬) গ্ৰন্থত কৈছে:
 অধিকাংশ আহলে ইল্মে কৈছে, চাফা

আবু মাৰৱাৰ মাজত ছা'ঔ কৰাৰ বাবে
 পৱতিৰতা চৰ্ত নহয়, যনে আতা,
 মালিকি, শ্বাফে'ঔ, আবু ছউৰ আবু
 আছহাবে ৰায়... **তাৰ পছিত তখেতে**
কছে: ইমাম আবু দাউদে কছে: মই
 আহমদক কওঁতে শুনছিো: যদি নাৰী
 কা'বা তাৱাফ কৰে তাৰ পছিত ঋতুমতী
 হয়, তনেহে'লে তাই চাফা আবু মাৰৱাৰ
 মাজত ছা'ঔ কৰবি, তাৰ পছিত ঘৰলৈ
 উভতবি। আইশ্বা আবু উম্মে ছালামাৰ
 পৰা বৰ্ণতি, **তওঁলোকে উভয়ে কছে:**
 নাৰী যদি কা'বা তাৱাফ আবু দুই
 ৰাকা'আত ছালাত আদায় কৰে, তাৰ
 পছিত ঋতুমতী হয়, তনেহে'লে তাই যনে
 চাফা আবু মাৰৱাৰ ছা'ঔ কৰে। আচৰামে
 হাদীছটো বৰ্ণনা কৰছিো সমাপ্ত।

১২. নাৰীসকলৰ বাবে জোন অদৃশ্য হোৱাৰ পছিত দুৰ্বলসকলৰ লগত মুজদালাফি ত্যাগ কৰা বধৈ:

নাৰীসকলে ভৰি হোৱাৰ আশংকাত মনিত উপস্থতি হোৱাৰ সময়তে জামৰাহ আকাবাত শলিগুৰ্ণি নকি্ষপে কৰবি। ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’: (৫/২৮৬) গ্ৰন্থত কছে: নাৰী আৰু দুৰ্বলসকলক আগতে মনিত পঠিয়াই দিয়া দোষণীয় নহয়। আব্দুৰ ৰহমান ইবনে ‘আউফ আৰু ‘আইশ্বা দুৰ্বলসকলক আগতে পঠিয়াই দছিলি। এই কথাই কছে: ‘আতা, ছউৰ, শ্বাফে‘ঈ, আৰু ছউৰ আৰু আছহাবে ৰায়। এই মাছ‘আলাত আমি কোনো দ্বমিত পোৱা নাই। দ্বতীয়তে এনে

কৰাত সহিতৰ ওপৰত সহানুভূতি হয়,
সহিত্তে ভৰিৰ কষ্টৰ পৰা আঁতৰত
থাকৰি আৰু নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ কৰ্মৰ আনুগত্য হ'ব।
সমাপ্ত।

ইমাম শ্বাওকানী ৰাহিমাহুল্লাহে
'নাইলুল আওতাৰ': (৫/৭০) গ্ৰন্থত
কছে: দলীলৰ দাবী হছে, যসিকলৰ
বাবে অৱকাশ নাই সহিতৰ শলিগুৰ্টি
নক্সিপে কৰাৰ সময় সূৰ্য উদয়
হোৱাৰ পছিত, আৰু যসিকলৰ বাবে
অৱকাশ আছে যেনে নাৰী আৰু অন্যান্য
দুৰ্বল, সহিতৰ বাবে সূৰ্য উদয় হোৱাৰ
আগতে শলিগুৰ্টি নক্সিপে কৰা বধে"।
সমাপ্ত।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহমিাহুল্লাহে ‘আল-মাজমু’: (৮/১২৫) গ্ৰন্থত কৰ্ছে:
 শ্বাফে‘ঈ আৰু তেওঁ সঙ্গীসকলে কৰ্ছে:
 নাৰী আৰু অন্যান্য দুৰ্বলসকলেৰ বাবে
 অৰ্ধ ৰাতৰি পছিত আৰু সুৰ্য উদয়
 হোৱাৰ আগতে মনাত পঠাই দিয়া
 ছুন্নত, যাতো সহিতো ভৰি হোৱাৰ
 আগতেই শলিগুটি নক্ৰিপে কৰবিলৈ
 সক্ষম হয়। তাৰ পছিত তেওঁ এই কথাৰ
 স্বপক্ষে একাধিক হাদীছ উল্লেখ
 কৰ্ছি।

১৩. নাৰীয়ে হজ্জ আৰু ওমৰাত এক
 আঙুলি পৰমাণ মূৰৰ চুলি চুৰ্টি কৰবি:

হজ্জ আৰু ওমৰাত নাৰীৰ বাবে মূৰ
 খুৰোৱা জায়যে নহয়, তাই আঙুলিৰ
 অগ্ৰভাগ পৰমাণ চুলি চুৰ্টি কৰবি।

অগ্ৰভাগৰ দ্বাৰা উদ্দেশ্য কৰা হৈছে
আঙুলিৰ এক তৃতীয়াংশ।

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’: (৫/৩১০)
গ্ৰন্থত কৈছে: নাৰীৰ বধিান হৈছে চুলি
চুৰ্তি কৰা, খুৰোৱা নহয়, ইয়াত কাৰো
দ্বমিত নাই। ইবনুল মুনযৰি কৈছে: এই
মাছ‘আলাত আহলে-ইল্‌মসকল ঐক্‌যমত
পোষণ কৰিছে। কাৰণ নাৰীসকলৰ
ক্‌ষত্ৰত মূৰ খুৰোৱা এক প্ৰকাৰ
বক্ৰ্তা। ইবনে আব্বাছৰ পৰা বৰ্ণতি,
ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহা
অছাল্‌লামে কৈছে:

«ليس على النساء حلق، إنما على النساء
التقصير»

“নাৰীসকলৰ বাবে মূৰ খুৰোৱা নহয়,
সহিতৰ বাবে চুলি চুৰ্টি কৰা”।

আলী ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা
বৰ্ণিত, তখেতে কহে:

«نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تحلق
المرأة رأسها»

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে নাৰীক মূৰ খুৰাবলৈ নিষিধে
কৰিছে”।

ইমাম আহমদে কহিলি: প্ৰত্যকে ফালৰ
পৰা আঙুলি পৰমািণ চুলি চুৰ্টি কৰবি।
এই কথাই কহে ইবনে ‘ওমৰ, শ্বাফে‘ঈ,
ইছহাক আৰু আবু ছউৰ। আবু দাউদে
কহে: মই আহমদক কওঁতে শুনছিো,
যতেয়া তওঁক এনে এজনী নাৰী

সম্পৰ্কে প্ৰশ্ন কৰা হ'ছেলি, যিয়ে
 গোটেই মূৰৰ পৰা চুলি চুৰ্টি কৰে। তেওঁ
 ক'ছেলি: হয়, চুলিবিৰে মূৰৰ সন্মুখত
 আনি একত্ৰিত কৰি চাৰিওফালৰ পৰা
 আঙুলিৰ অগ্ৰভাগ পৰমািণ কাটবি"।
 সমাপ্ত।

ইমাম নাৱাৰী 'আল-মাজমু': (৮/১৫০,
 ১৫৪) গ্ৰন্থত ক'ছে: সকলো আলমি
 এই কথাত একমত য়ে, নাৰীক মূৰ
 খুৰাবলৈ নৰিদ্শে প্ৰদান কৰা নাযাব;
 বৰং তাইৰ কাম হ'ছে মূৰৰ চুলি চুৰ্টি
 কৰা... মূৰ খুৰোৱা সহিতৰ বাবে
 বদি'আত আবু বক্ৰিত।

১৪. ঋতুমতী নাৰী জামৰাহ আকাবাত
 শলিগুৰ্টি নক্ৰিপে কৰাৰ পছিত মূৰৰ চুলি
 চুৰ্টি কৰলি। ইহৰামৰ পৰা হালাল হ'ব:

জামৰাহ আকাবাত শলিগুৰ্টি নকি্ষপে
আৰু চুলা চুৰ্টি কৰাৰ পছিত ইহৰাম
অৱস্থাত নাৰীৰ বাবে যাঁ কৰা হাৰাম
আছিল সেইবোৰ হালাল হৈ যাব, কনিত্তু
তাই স্বামীৰ বাবে হালাল নহ'ব। গতকি
তাইৰ বাবে উচতি স্বামীক সহবাসৰ
সুযোগ নদিয়াটো, তাৰাফে ইফাজাহ
আদায় নকৰালকৈ। যদি এই সময়ত
স্বামী তাইৰ লগত সহবাস কৰে, স্ত্ৰীৰ
ওপৰত ফদিয়া ওৱাজবি হ'ব, অৰ্থাৎ
এটা ছাগলী যবহে কৰা মক্কাৰ
মছিকীনসকলৰ মাজত বণ্টন কৰবি।
কাৰণ, ই প্ৰথম হালালৰ পছিত সংঘটি
হৈছে, (যাটো দ্বিতীয় হালালৰ পছিত
আছিল)।

১৫. তাৰাফে ইফাজাৰ পছিত ঋতুমতী হ'লে বদিয়াী তাৰাফ বহতি হয়:

নাৰী যদি তাৰাফে ইফাজাৰ পছিত ঋতুমতী হয়, তেনেহে'লে যতেয়া ইচ্ছা ততেয়াই ঘৰলৈ উভতবি পাৰে, কাৰণ তাইৰ বাবে বদিয়াী তাৰাফ বহতি। আইশ্বা বাদয়িালাহু 'আনহাই কছে:

«حاضت صفية بنت حيي بعدما أفاضت، قالت: فذكرت ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم، فقال: أحابستنا هي؟ قلت: يا رسول الله إنها قد أفاضت وطافت بالبيت، ثم حاضت بعد الإفاضة، قال: فلتنفر إذن»

“ছাফয়ি়াহ বনিতে হুয়াই তাৰাফে ইফাজাৰ পছিত ঋতুমতী হ'লে, তওঁ ক'লে: মই বাছুল্লাহ চালালাহু আলাইহি অছালামক বশিয়টে।

জনালো, তখেতে শূনক'লে: তাই
আমাক বখাখিব নকো? মই ক'লো: হে
আল্লাহৰ ৰাছুল, তাই তাৰাফে ইফাজাহ
কৰাছি. তাৰ পছিত ঋতুমতী হছে,
তখেতে ক'লে: তনেহে'লে যাবলৈ
কোৱা”।

ইবনে আব্বাছ ৰাদয়ি়া়ি়া়ি়াহু ‘আনহুৰ
পৰা বৰ্ণতি, তওঁ কছে:

«أمر الناس أن يكون آخر عهدهم بالبيت إلا أنه
خفف عن المرأة الحائض»

“মানুহক নৰ্দিশে প্ৰদান কৰা হ'ল
যাত. সহিতৰ সৰ্বশেষে কাম হয় বদায়ী
তাৰাফ, কনিতু এই বধিান ঋতুমতী
নাৰীৰ বাবে শথিলি কৰা হছে.”।

তওঁৰে পৰা আৰু বৰ্ণতি হছে:

«أن النبي صلى الله عليه وسلم رخص للحائض
أن تصدر قبل أن تطوف بالبيت إذا كانت قد
طافت في الإفاضة»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
খাতুমতী নাৰীক অরকাশ দছিযে য়ে,
বদিয়াী তারাফ নকৰা তাই ঘৰলৈ
উভতবি, যদি তারাফে ইফাজাহ সম্পন্ন
কৰছি”।

ইমাম নারাবী বাহমিহুল্লাহ ‘আল-
মাজমু’: (৮/২৮১) গ্ৰন্থত কছে: ইবনুল
মুনযৰি কছে: সাধাৰণ আহলে
ইল্মসকলে এই কথাই কছে, যনে
মালিকি, আওয়া‘ঈ, ছউৰী, আহমদ,
ইছহাক, আবু ছউৰ আবু আবু হানফিা
প্ৰমুখ। সমাপ্ত।

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’: (৩/৪৬১)

গ্ৰন্থত কছে: এইটো সমকালীন সকলো ফকহিসকলৰ অভিমত। তেওঁ আৰু কছে: নফিছ আক্বান্ত নাৰীসকলৰ বধিান ঋতুমতী নাৰীসকলৰ দৰহে। কাৰণ, কোনো বধিান বহতি আৰু ওৱাজবি হোৱাৰ ক্ৰমত্ৰত হয়যেৰ নাৰী নফিছৰ নাৰীৰ দৰহে। সমাপ্ত।

১৬. নাৰীৰ বাবে মছজদিয়ে নবৰী জয়িৰত কৰা মুস্তাহাব:

ছালাত আদায় আৰু দুআ কৰাৰ উদ্দেশ্যে নাৰীৰ মছজদিয়ে নবৰী জয়িৰত কৰা মুস্তাহাব, কিন্তু নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ কবৰ জয়িৰত কৰা তাইৰ পক্ষয়ে জায়যে নহয়।

কাৰণ, কবৰ জিয়াৰতৰ পৰা নাৰীক
নষিধে কৰা হৈছে।

শ্বাইখ মুহাম্মাদ ইবনে ইব্বাহীমে
তখেতেৰ ফতোৱা সমগ্ৰত: (৩/২৩৯)
কৈছে: নাৰীসকলক নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামৰ কবৰ জিয়াৰতৰ
পৰা বাৰণ কৰাটোৱে বশিদ্ধ মত। দুটা
কাৰণত :

প্ৰথম: নষিধোজ্জ্ঞাৰ দলীল ব্যাপক,
দলীল ব্যাপক হ'লে বিনা দলীলত
কোনো এটাক খাছ (নৰিদ্দয়িত) কৰা
কাৰো বাবহেঁ জায়যে নহয়।

দ্বিতীয়: নষিধে কৰাৰ হকিমত ইয়াতো
আছে। সমাপ্ত।

শ্বাইখ আব্দুল আজীজ ইবনে বাজ
 ৰাহ্মিাহুল্লাহে কহে: নবী চাল্লাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামৰ কবৰ জয়িৰত
 কৰে পুৰুষসকলৰ বাবে খাছ বা বশিয়ে,
 নাৰীসকলৰ বাবে কোনো কবৰ
 জয়িৰত কৰা বধৈ নহয়। নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
 জয়িৰতকাৰীনী মহলাসকলৰ ওপৰত
 অভিশাপ কৰিছে:

«لعن زوارات القبور من النساء، والمتخذين
 عليها المساجد والسرج»

“তখেতে কবৰ জয়িৰতকাৰী
 নাৰীসকলৰ প্ৰতি অভিশাপ কৰিছে আৰু
 যিসকলে কবৰৰ ওপৰত মছজিদ নিৰ্মাণ
 কৰে আৰু প্ৰদ্বীপ জ্বলায়”।

ছালাত আৰু দুআৰ বাবে নাৰীসকলৰ
মছজদে নবৰীত যোৱা বধৈ, অন্যান্য
ইবাদতৰ বাবেও যোৱা বধৈ, যতি
সকলো মছজদিত সকলোৰে বাবে
বধৈ। সমাপ্ত।

নৱম পৰচ্ছদে: ববাহ আৰু তালাক সংক্ৰান্ত বধান

আল্লাহ তা‘আলাই কহে:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا
إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [الروم: ۲۱]

“ আৰু তেওঁৰ নদিৰ্শনাৱলীৰ মাজত
আছে যে, তেওঁ তোমালোকৰ বাবে
তোমালোকৰ পৰাই স্ত্ৰীসকলক
সৃষ্টি কৰিছে, যাতো তোমালোকে

সহিতৰ ওচৰত প্ৰশান্তি পোৱা। আৰু
 তেওঁ তোমালোকৰ মাজত প্ৰমে-
 ভালপোৱা আৰু দয়া সৃষ্টি কৰিছে।
 নশ্চয় ইয়াৰ মাজত চিন্তাশীল
 ব্যক্তিসকলৰ বাবে নিদিৰ্শনাৱলী
 আছে”। [আৰ-ৰুম, আয়াত: ২১]

আন ঠাইত তেওঁ কৈছে:

﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
 وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
 وَسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [النور: ৩২]

“আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ
 মাজৰ অববাহিত নাবী-পুৰুষ আৰু
 সৎকৰ্মশীল দাস দাসীসকলক ববাহ
 পাত দিয়া। সহিত অভাৱী হ’লে
 আল্লাহে নিজ অনুগ্ৰহত সহিতক
 অভাৱমুক্ত কৰি দিবি। আল্লাহ

প্ৰাচুৰ্যময় আৰু মহাজ্ঞানী”। [আন-
নূৰ, আয়াত: ৩২]

ইবনে কাছীৰ ৰাহিমাহুল্লাহে কৈছে: এই
আয়াতত ববাহ কৰাৰ নৰ্দ্দশে প্ৰদান
কৰাছো। কছুমান আলমি কৈছে:
যসিকলৰ ববাহ কৰাৰ সামৰ্থ আছে
তওঁলোকৰ বাবে ববাহ কৰা ওৰাজবি।
দলীল হচাপে তওঁলোকে নমিনোকত
হাদীছৰ বাহ্যকি অৰ্থ দাঙি ধৰাছো:

«يا معشر الشباب، من استطاع منكم الباءة
فليتزوج، فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج، ومن
لم يستطع فعليه بالصوم، فإنه له وجاء»

“হে যুৱ সম্প্ৰদায়! তোমালোকৰ
মাজত যাৰ ববাহ কৰাৰ সামৰ্থ আছে
সি যেনে ববাহ কৰো। কাৰণ, ই চকু
সংযত আৰু লজ্জাস্থানক পৰতিৰ ৰখাৰ

উপকৰণ। আবু যাৰ সামৰ্থ্য নাই সি যেনে
ছিয়ামক আৱশ্যক কৰি লয়। কাৰণ,
ছিয়াম যৌৱনক সুৰক্ষা দিয়ে”।

তাৰ পছিত তেওঁ কছে: ববিাহ ধনী
হোৱাৰ এটা উপকৰণ। দলীল আল্লাহৰ
বাণী:

{إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ} [النور:
[৩২

“যদি সহিত অভাৱী হয় আল্লাহে নিজ
অনুগ্ৰহত সহিতক অভাৱমুক্ত কৰি
দৰি”। [আন-নূৰ, আয়াত: ৩২]

আবু বকৰ ছদ্দীক ৰাদয়ি়ালাহু
‘আনহুৰ পৰা উল্লেখ কৰা হয়, তেওঁ
কছে: আল্লাহে তোমাৰোকক ববিাহ
কৰাৰ যি নিৰ্দ্দেশে দিছে সেইটো

তোমালাকো বাস্তবায়ন কৰা, তওঁ
তোমালাকোৰ লগত সচ্ছলতাৰ যা
প্ৰতিশ্ৰুতি কৰিছে সেইটো পূৰণ
কৰি। আল্লাহ তাআলাই কৈছে:

(إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ) [النور:
[৩২

“যদি সিহঁত অভাৱী হয় আল্লাহে নিজ
অনুগ্ৰহত সিহঁতক অভাৱমুক্ত কৰি
দৰি”। [আন-নূৰ, আয়াত: ৩২]

ইবনে মাছ‘উদ ৰাদয়ি়ালাহু ‘আনহুৰে
কৈছে, তোমালাকো বৰিাহৰ দ্বাৰা
প্ৰাচুৰ্য অনুৰ্বেষণ কৰা। কয়িনো
আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

(إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِيعٌ
عَلِيمٌ) [النور: ৩২]

“যদি সহিত অভাৱী হয় আল্লাহে নজি অনুগ্ৰহত সহিতক অভাৱমুক্ত কৰা দৰি”। [আন-নূৰ, আয়াত: ৩২]

এই উক্তটিত ইবনে জাৰীৰে উল্লেখ কৰিছে। একেই কথা বাগভীয়ে ওমৰ ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰাও বৰ্ণনা কৰিছে। ইবনে কাছীৰ: (৫/৯৪,৯৫)ৰ আলোচনা সমাপ্ত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ ৰাহিমাহুল্লাহে ‘মাজমুউল ফাতাৱা’: (৩২/৯০)ত কৰিছে: আল্লাহ তা‘আলাই মুমিনসকলৰ বাবে ববাহ কৰা, তালাক দিয়া আৰু তালাকপ্ৰাপ্তা নাৰীকো ববাহ কৰা হালাল কৰিছে আন স্বামীৰ পৰা তালাক প্ৰাপ্তা হোৱাৰ পছিত। খ্ৰীষ্টানসকলে সহিতৰ বশিষে

ব্যক্তবিৰ্গৰ ওপৰত বৰিাহ হাৰাম
 কৰাছৈ, আকৌ যাৰ বাবে বৰিাহ হালাল
 কৰাছৈ তাক সহিত তালাক দয়াৰ
 অনুমতি দয়া নাই। ইয়াহুদীসকলে
 তালাকক বধৈ বুলিভাৰে, কনিতু
 তালাকপ্ৰাপ্তা নাৰী যদি বলেগে
 স্বামীক বৰিাহ কৰায় তনেতে প্ৰথম
 স্বামীৰ বাবে স্থায়ীভাৰে হাৰাম হৈ যায়।
 মূল কথা হৈছে খ্ৰীষ্টিানসকলৰ ওচৰত
 তালাক নাই; ইয়াহুদীসকলৰ ওচৰত
 বলেগে স্বামীৰ ওচৰত বৰিাহ বন্ধনত
 আবদ্ধ হ'লে উভতি অহাৰ সুযোগ নাই।
 আৰু আল্লাহে মুমিনসকলৰ বাবে
 তালাক আৰু উভতাই লোৱা উভয়
 প্ৰকাৰ হালাল কৰাছৈ। সমাপ্ত।

ইবনুল কাইয়্যামি ৰাহিমাহুল্লাহ ‘আল-
হাদইউন নব্বী’: (৩/১৪৯) গ্ৰন্থত
দাম্পত্য জীৱনৰ এটা বিশেষ উদ্দেশ্য
সহবাসৰ উপকাৰিতা বৰ্ণনা কৰি কৈছে :

“দৰাচলতে তিনিটা কাৰণত স্ত্ৰীগমন
বধৈ, যটিো সহবাসৰ মূল উদ্দেশ্য :

এক. বংশ সংৰক্ষণ কৰা আৰু এই
জগতত সহিতৰ সংখ্যা পূৰ্ণ নোহোৱা
লৈকে যসিকলক আল্লাহে সৃষ্টি কৰি
বচাৰে মানৱ জাতিৰ এই পৰম্পৰা
অব্যাহত ৰখা।

দুই. বীৰ্য বাহৰি কৰি দিয়া, যটিো জমা
কৰি ৰখা গোটহে শৰীৰৰ বাবে
ক্ৰমতকিৰ।

তিনি। যৌন চাহিদা পূৰণ কৰা, আনন্দ
উপভোগ আৰু ন্যায্য আনন্দ
কৰা।” সমাপ্ত।

বৰিহৰ বহুতো উপকাৰিতা আছে,
আটাইতকৈ ডাঙৰ উপকাৰ হৈছে যি
ব্যভিচাৰৰ পৰা সুৰক্ষা আৰু হাৰামৰ
পৰা দৃষ্টিকি সংযত ৰখা।

তাৰে এটা হৈছে: সন্তান লাভ কৰা আৰু
মানৱ প্ৰজন্ম সংৰক্ষণ কৰা।

আৰু এটা হৈছে: স্বামী-স্ত্ৰীৰ মাজত
প্ৰশান্তি আৰু মানসিক প্ৰশান্তি লাভ
কৰা।

আনটো হৈছে: এটা ভাল পৰিয়াল গঢ়ি
তোলাৰ বাবে স্বামী-স্ত্ৰীৰ পৰস্পৰ
একলেগে কাম কৰা, যিটো মুছলিম

সমাজৰ এটা মজবুত বুনয়িদ বা
আধাৰশালা।

তাৰে মাজত আৰু এটা হৈছে: স্বামীৰ
নজি কান্ধত স্ত্ৰীৰ দায়ভাৰ আৰু
নৰিাপততাৰ দায়ত্ব গ্ৰহণ কৰা;
স্ত্ৰীয়ে স্বামীৰ ঘৰৰ কাম পৰিচালনা
কৰা আৰু তাইৰ শৰীৰ আৰু প্ৰকৃতিৰ
লগত মলি ৰাখি যিটো কাম তাইৰ কৰা
উচিত সেইটো সুচাৰুৰূপে সম্পন্ন কৰা।
সমাজ আৰু নাৰী জাতিৰ শত্ৰুসকলে
যবিৰ দাবী কৰে যেনে কামৰ
ক্ৰমত নাৰী পুৰুষৰ সঙ্গী হোৱা
সেইটো নহয়। সহিত নাৰীক ঘৰৰ পৰা
উলিয়াই আনি তাইৰ সঠিক দায়ত্বৰ
পৰা বৰ্ছিন্ কৰিছে। নাৰীৰ কান্ধত
পুৰুষৰ কাম আৰু নাৰীৰ কাম সহিত

পুৰুষৰ কান্ধত জাপি দিছিলে। ইয়াৰ
পৰিণতি পৰিয়াল বনিষ্ট হ'ছে। আৰু
স্বামী-স্ত্ৰীৰ সম্পৰ্ক ক্ৰিয়াহীন
হ'ছে, ফলত সহিত কতেয়াবা বচিছিন্
হ'বলৈ বাধ্য হয় অথবা কষ্টৰ মাজত
জীৱনৰ দুৰ্গম বাট অতিক্ৰম কৰে।

আমালােকৰ শ্বাইখ মুহাম্মাদ আমীন
আশ্ব-শ্বানকতি বাহমিহুল্লাহে
তখেতৰ তাফছীৰ 'আজৰাউল বায়ান':
(৩/৪২২) ত ক'ছে: "জানি থোৱা,
আল্লাহে মোক আৰু তোমাক তেওঁৰ
সন্তুষ্ট আৰু পছন্দৰ বিষয় গ্ৰহণ
কৰাৰ তাওফীক দান কৰকা, সকলো
নয়িম-কানুন আৰু কৰ্মক্ষেত্ৰৰ
সকলো ময়দানত নাৰী-পুৰুষক সমান
কৰাৰ ভ্ৰান্ত অশুভ আৰু কুফুৰী

চন্টিাধাৰা সুস্থবোধ, ববিকে, আচমানী
 অহাঁ আৰু আল্লাহ তা‘আলাৰ চৰয়িত
 পৰপিন্থী, মানুহৰ সমাজত ইয়াৰ কুফল,
 বশিঙ্খলা আৰু ফাছাদ কাৰণে ওচৰত
 অস্পষ্ট নহয় (বৰং স্পষ্ট), কনিতু
 আল্লাহে যাৰ দৃষ্টি হৰণ কৰছিে তাৰ
 বাহৰিে কাৰণ, আল্লাহ তা‘আলাই
 সমাজ নৰ্ৰিমাণৰ অংশ গ্ৰহণ হচাপে
 নাৰীক তাইৰ বশৈষ্টিয় আৰু
 স্বাতনত্ৰ্যৰ কাৰণে এনে কছিমান
 কামৰ উপযুক্ত কৰছিে, যটিে তাইৰ
 বাহৰিে আন কাৰণে পক্ষ্যে সম্ভৱ নহয়।
 যনে গৰ্ভধাৰণ, শশি প্ৰসৱ, দুগ্ধপান,
 শশি লালন-পালন, ঘৰ পৰচালনা আৰু
 সাংসাৰকি যাৱতীয় কাম পৰচালনা
 কৰা। যনে বন্ধা-বতা, বুৰ্টি বনোৱা আৰু
 ঘৰ-বাৰী পৰষ্কাৰ কৰা ইত্যাদি।

নাৰীসকলে ঘৰৰ ভিতৰত পৰ্দা,
 নৰিাপত্তা আৰু পৱিত্ৰতাৰ মৰ্যদাপূৰ্ণ
 পৰিৱেশত বাস কৰি আৰু মানুহৰ
 মূল্যবোধৰ অধীনৰ পৰা সুশৃঙ্খল
 সমাজ গঠনত যি খিদিমত আঞ্জাম
 দিয়ে, সেয়া কোনো অংশত পুৰুষৰ
 অৰ্থ উপাৰ্জনতকৈ কম নহয়।
 কাফৰিসকলে মূৰ্খ নৰিবোধ
 জনগোষ্ঠী আৰু সহিতৰ অনুসাৰীসকলে
 দাবী কৰে নাৰীসকলে ঘৰৰ বাহিৰত
 কাম কৰি যেনেকৈ পুৰুষসকলে কৰে।
 এইটো সহিতৰ অধিকাৰ! যদও
 মাহকীয়া ঋতু আৰু নৱজাত শিশু
 প্ৰসৱৰ পৰৱৰ্তী সময়ত নাৰীয়ে
 কষ্টকৰ কোনো কাম কৰিবলৈ সক্ষম
 নহয়, এইটোৱে আমা দখো পাওঁ।
 যতেয়া স্বামী আৰু স্ত্ৰী ঘৰৰ পৰা

বাহৰি হয়, ঘৰ সম্পূৰ্ণ অৰক্ষতি থাকি
যায়, যেনে সৰু শিশুসকলৰ লালন-পালন,
দুগ্ধপান আৰু স্বামী ঘৰত উভতি অহাৰ
পছিত তাৰ বাবে পানাহাৰ প্ৰস্তুত কৰা
ইত্যাদি যদি স্ত্ৰীৰ কামসমূহ
পৰিচালনা কৰাৰ বাবে কাৰোবাক ভাড়া
কৰা হয়, সৰেক-সৰেকিহি তাৰ ঘৰত
ডাঙৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰে, যিটো দূৰ
কৰাৰ বাবে তাই ঘৰৰ পৰা বাহৰি হৈছে,
পৰিগতি হিচাপে বৰিষীত হয়। বছেভাগ
নাৰীসকলৰ বাবে ঘৰ ত্যাগ কৰা আৰু
শ্ৰম বৰিষীৰ মাজত দ্বীন বনিষ্ট আৰু
সন্মান হৰেৰাৰ বাহৰি একো নহয়”।
সমাপ্ত।

হে মুছলমি নাৰী, আল্লাহক ভয় কৰা,
প্ৰতাৰণামূলক এইবোৰ কথাৰ লোভত

নপৰৰিা, যসিকলে সহিতৰ কথাত
প্ৰতাৰতি হছে সহিতৰ বফিলতা আৰু
বষিগ্গতাৰ বাস্তৱতাই যথেষ্ট।
অভজিঞতা আটাইতকৈ ডাঙৰ দলীল।

হে মুছলমি নাৰী, তোমাৰ মাজত যৌৱন
থকালকৈ, তুমি পুৰুষসকলৰ চাহদিাৰ
পাত্ৰ, সয়ে দ্ৰুত ববিাহৰ প্ৰতী
অগ্ৰসৰ হোৱা। পঢ়া-শুনা অব্যাহত
থকা অথবা চাকৰি পোৱাৰ আশাত
কতেয়াও ববিাহ বলিম্ব নকৰৰিা।
কাৰণ, উপযুক্ত ববিাহতে আছে তোমাৰ
কল্যাণ আৰু প্ৰশান্তি এইটোৱেই
তোমাৰ যিকোনো শক্তি আৰু
চাকৰি উত্তম বনিমিয়, তোমাৰ
চাকৰি আৰু পঢ়া-শুনা যমিনেই হওক
কতেয়াও ববিাহৰ সমান নহয়।

তুমি তোমার ঘৰৰ কাম আৰু সন্তান
লালন-পালন কৰাৰ দায়িত্ব আঞ্জাম
দিয়া। এইটোৱে তোমার মূল কাম। যাৰ
দ্বাৰা তোমার জীৱন সফলতা অৰ্জন
হ'ব সেইটোৱে গ্ৰহণ কৰা, ইয়াৰ
বিকল্প অনুসন্ধান নকৰি। কাৰণ,
ইয়াৰ কোনো বিকল্প নাই। দ্বীনদাৰ
পুৰুষৰ বিবাহ প্ৰস্তাৱক কতেয়াও এৰা
নদিয়া। নবী চালালাহু আলাইহি
অছালামে অভাৱক কৰে:

«إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، إِلَّا
تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ»

“যতেয়া তোমালোকৰ ওচৰত এনে
কোনো ব্যক্তি (ৰ প্ৰস্তাৱ) আহে,
যাৰ দ্বীন আৰু চৰিত্ৰ তোমার পছন্দ,
তেন্তে তাৰ লগত বিবাহ পাতি দিয়া, যদি

এনে নকৰা তনেতে পৃথৰীত বপিব্ৰয়
আৰু ফতিনা-ফাছাদ সংঘটতি হ'ব”।

ববাহৰ ক্ৰতেৰত নাৰীৰ অনুমতি গ্ৰহণ
কৰা

ববাহৰ উপযুক্ত নাৰী তিনি প্ৰকাৰ :

ক. নাবালিকা অববাহতি কশিাৰী।

খ. প্ৰাপ্তবয়স্ক অববাহতি নাৰী।

গ. ববাহতি নাৰী বা বধিৰা।

প্ৰত্যকে প্ৰকাৰ নাৰীৰ বাবে আছে
পৃথক বধিান।

১. নাবালিকা সৰু ছোৱালীক পত্ৰিয়ে
তাইৰ অনুমতবিহীন ববাহ দৰি পাৰবি,
ইয়াত কাৰো দ্বমিত নাই। কাৰণ, তাই

এতিয়াও অনুমতিৰ মালিকি হোৱা নাই।
 দ্বিতীয়তে আবু বকৰ ৰাদিয়াল্লাহু
 ‘আনহুৱে নজিৰ সবু জীয়কে আইশ্বাক
 ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ লগত বিবাহ দিছিল, যতেয়া
 তাইৰ বয়স আছিল মাত্ৰ ছয় বছৰ, ন
 বছৰ পূৰ্ণ হোৱাৰ পছিত তাইক পতি
 ঘৰৰ পৰা বদায় দিয়া হয়।

ইমাম শ্বাওকানী ৰাহমিহুল্লাহে
 ‘নাইলুল আওতাৰ’: (৬/১২৮, ১২৯)
 গ্ৰন্থত কছে: “এই হাদীছে প্ৰমাণ
 কৰে যে, পতিৰ বাবে নজিৰ ছোৱালীক
 প্ৰাপ্তবয়স্ক হোৱাৰ আগতে বিবাহ
 দিয়া জায়যো। তেওঁ আবু কছে: এই
 হাদীছে আবু প্ৰমাণ কৰে যে, সবু
 ছোৱালীক ডাঙৰৰ লগত বিবাহ দিয়াও

বধৈ। ইমাম বুখাৰী এই মাছ‘আলাৰ বাবে
 এটা অধ্যায় ৰচনা কৰি তাত তখেতে
 আইশ্বাৰ এই হাদীছ উল্লেখ কৰিছে।
 ইবনে হাজাৰ আছকালানী ৰাহমিাহুল্লাহে
 ‘ফাতহুল বাৰী’ত এই মাছ‘আলা
 সম্পৰ্কে উম্মতৰ ইজমা বৰ্ণনা
 কৰিছে।” সমাপ্ত।

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’: (৬/৪৮৭)
 গ্ৰন্থত কছে: ইবনুল মুনযৰিৰে কছে:
 যসিকলৰ ইল্ম আমি অৰ্জন কৰিছো,
 তেওঁলোক আটায় একমত য়ে, পত্ৰ
 বাবে নিজৰ সবু ছোৱালীক ববাহ দিয়া
 বধৈ, যদি সমমৰ্যদা সম্পন্ন পুৰুষৰ
 ওচৰত ববাহ দিয়া হয়”। সমাপ্ত।

মই (লেখক) কওঁ: আবু বকৰ
 ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহু নিজৰ সবু ছোৱালী

আইশ্বাক মাত্ৰ ছয় বছৰ বয়সত নবী
 চাল্লালাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ লগত
 ববাহ দছিলি, এই ঘটনা সহিতৰ
 বপিক্ষে ডাঙৰ দলীল, যসিকলে ডাঙৰ
 ল'ৰাৰ লগত সৰু ছোৱালীৰ ববাহ
 অস্বীকাৰ কৰে, আৰু বভিৰান্তি প্ৰচাৰ
 কৰে লগতে অপৰাধ বুলি গণ্য কৰে।
 এইটো হয়তো সহিতৰ মূৰ্খতা অথবা
 সহিতৰ স্বাৰ্থান্বয়ী আৰু বজাতিয়
 ষড়যন্ত্ৰৰ এটা অংশ।

২. প্ৰাপ্তবয়স্ক অববাহিতা নাৰীক
 তাইৰ অনুমতবিহীন ববাহ দিয়া নাযাব,
 কিন্তু মৌনতা অবলম্বন কৰাটোৱে
 তাইৰ অনুমতি কাৰণ, নবী চাল্লালাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«ولا تنكح البكر حتى تستأذن، قالوا: يا رسول الله
فكيف إذنها؟ قال: أن تسكت»

“বাকৰো (অৰ্থাৎ প্ৰাপ্তবয়স্ক
অববাহিতা) ছোৱালীক তাইৰ অনুমতি
নোলাকৈ ববাহ দিয়া নাযাব,
তওঁলোকক ক’লে: হে আল্লাহৰ ৰাছুল,
তাইৰ অনুমতিৰ পদ্ধতি কি? তখেতে
ক’লে: তাইৰ মৌনতা অবলম্বন কৰা”।

এতকে, ববাহিত তাইৰ অনুমতি লোৱা
প্ৰয়োজন, যদিও তাইক ববাহ দিয়াৰ
অধিকাৰ তাইৰ পতিৰ, আলমিসকলৰ
দুটা মতৰ মাজত এইটোৱে অধিক
বিশুদ্ধ মত।

ইবনুল কাইয়্যমি ৰাহিমাহুল্লাহে ‘আল-
হাদইউন নবৱী’: (৫/৯৬) গ্ৰন্থত

কছে: “জমহুৰ ছালাফৰ অভ্যমিত
 এইটোৱেই। ইমাম আবু হানফিাৰ
 মাজহাব আৰু ইমাম আহমদৰ এটা মত
 এনধেৰণৰ। এই অভ্যমিত মোতাবকি
 আমি আল্লাহৰ ইবাদত আঞ্জাম দিওঁ,
 ইয়াৰ বপিবীত বশ্বিবাস নকৰো।
 এইটোৱে নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ আদশে আৰু নৰ্দ্দশে
 মোতাবকি ফয়চালা”। সমাপ্ত।

৩. ববিাহতি নাৰী স্বামীশূণ্যা (বধিৰা)
 হ'লে তাইক তাইৰ অনুমতি
 নোলোৱাকৈ ববিাহ দিয়া নাযাব, তাইৰ
 অনুমতিৰ প্ৰকাশ হ'ব কথাৰ দ্বাৰা,
 যটিো অববিাহতি নাৰীৰ বপিবীত,
 কাৰণ অববিাহতি নাৰীৰ অনুমতিৰ
 প্ৰমাণ হছে মোন থকা।

ইবনু কুদামাহ ‘আল-মুগনি’: (৬/৪৯৩)
 গ্ৰন্থত কৈছে: এতকে ববিহতি নাৰীৰ
 অনুমতিৰ প্ৰকাশ হ’ব কথাৰ মাধ্যমত,
 ইয়াত আলমিসকলৰ দ্বমিত আছে বুলা
 আমাৰ জনা নাই। দ্বতীয়তে মুখৰ
 দ্বাৰা মানুহে তাৰ অন্তৰৰ ভাৱ প্ৰকাশ
 কৰে। এতকে, য’ত অনুমতিৰ
 প্ৰয়োজন তাত মুখৰ কথাৰ সমতুল্য
 আন একো নাই। সমাপ্ত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়িযাহ
 বাহমিহুল্লাহে ‘মাজমুউল ফাতাৱা:
 (৩২/৩৯, ৪০)ত কৈছে: “নাৰীক তাইৰ
 অনুমতি নোলাকৈ কাৰো পক্ষ
 ববিহ দিয়া বধৈ নহয়, যদি তাই
 অসন্তুষ্ট থাকে তেন্তে ববিহৰ বাবে
 তাইক বাধ্য কৰবি নোৱাৰবি, কিন্তু

সৰু অববাহিতা ছোৱালীৰ বাহৰি।
 কাৰণ, তাইৰ পতি তাইক ববাহ দৰি,
 তাইৰ কোনো অনুমতি লব নালাগৰি।
 আৰু ববাহিতা প্ৰাপ্তবয়স্ক নাৰীক
 তাইৰ অনুমতবিহীন পতি অথবা কাৰো
 বাবহে ববাহ দিয়া বধৈ নহয়,
 এইটোৱেই মুছলমিসকলৰ ইজমা
 প্ৰতিষ্ঠতি মাছ'আলা। এইদৰে
 মুছলমিসকলৰ ইজমা মতে
 প্ৰাপ্তবয়স্ক অববাহিতা নাৰীক তাইৰ
 অনুমতি নোৱাকৰৈ পতি বা আজু-
 ককাৰ বাহৰি আন কাৰো বাবে ববাহ
 দিয়া বধৈ নহয়, কিন্তু পতিয়ে অথবা
 আজু-ককাৰ উচাৰি তাইৰ পৰা অনুমতি
 গ্ৰহণ কৰা।

প্ৰাপ্তবয়স্ক অববিাহতি নাৰীৰ
অনুমতি ওৱাজবি নে মুস্তাহাব এই
বিশিয়ে মতানকৈষ আছে:

বিশুদ্ধ মত অনুযায়ী তাইৰ অনুমতি
লোৱা ওৱাজবি। ছোৱালীৰ অভভাৱকৰ
উচাৰি আল্লাহক ভয় কৰা। ছোৱালীক
কনে ল'ৰাৰ লগত বিবাহত আবদ্ধ কৰা
আছে, ল'ৰাজন ছোৱালীজনীৰ সমকক্ষ
নে নাই সেইটো বিবেচনা কৰা, কাৰণ
পতিয়ে ছোৱালীক বিবাহ দৰি ছোৱালীৰ
স্বাৰ্থত, নিজৰ স্বাৰ্থত নহয়।”

সমাপ্ত।

নাৰীৰ বিবাহত অভভাৱকৰ চৰ্ত আৰু
ইয়াৰ হুকিমত:

নাৰীক তাইৰ উপযুক্ত স্বামী গ্ৰহণ
 কৰাৰ যটিটো স্বাধীনতা দিয়া হৈছে।
 ইয়াৰ অৰ্থ তাইক মুক্ত স্বাধীন এৰা
 দিয়া নহয় য, যাকে ইচ্ছা তাকেই স্বামী
 হিচাপে গ্ৰহণ কৰবি, কাৰণ এনে
 ববাহৰ বয়ো প্ৰভাৱ পৰবি তাইৰ
 আত্মীয় আৰু পৰিয়ালৰ ওপৰত। নাৰী
 অভভাৱকৰ লগত সম্পূৰ্ণ,
 অভভাৱকে তাইৰ ইচ্ছাৰ খয়াল কৰবি
 আৰু তাইক সঠিক পথ প্ৰদৰ্শন কৰবি,
 তাইৰ ববাহৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰবি,
 নাৰী নজিহেই নজিৰ ববাহ আকদ
 সম্পন্ন নকৰবি, যদি তাই নজিহেই নজিৰ
 ববাহ সম্পন্ন কৰে তেন্তে এই ববাহ
 বাতলি বুলি গণ্য হ'ব। কাৰণ, আইশ্বা
 বাদিয়াল্লাহু 'আনহাৰ পৰা বৰ্ণতি
 হাদীছত আহিছে:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتِ نَفْسَهَا بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا
بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ»

“যা নিৰাৰী তাইৰ অভভাৰকৰ অনুমতি
নোলাকৈ বৰিাহপাশত আবদ্ধ হ’ল,
তাইৰ বৰিাহ বাতলি, তাইৰ বৰিাহ
বাতলি, তাইৰ বৰিাহ বাতলি”।

ইমাম তৰিমজীয়ে হাদীছটোক হাছান
বুলি কৈছে। অন্যান্য ছুনান গ্ৰন্থত
আছে:

«لا نكاح إلا بولي»

“অভভাৰকৰহীন কোনো বৰিাহ
নাই”।

এই হাদীছ দুটা আৰু এই ধৰণৰ
অন্যান্য হাদীছসমূহে প্ৰমাণ কৰে যে,
অভভাৰকৰহীন নাৰীৰ বৰিাহ বধৈ

নহয়। “ববাহ নাই” অৰ্থাৎ ববাহ শূদ্ধ
নহয়। ইমাম তৰিমজীয়ে কৈছে: আহলে
ইল্‌মসকল এই হাদীছৰ ওপৰতে আমল
কৰিছে। যনে ওমৰ, আলী, ইবনে

আব্বাহ আৰু আবু হুৰাইৰাহ প্ৰমুখ
ছাহাবীসকল। ফকীহ তাবেঈনসকলৰ
পৰাও অনুৰূপ বৰ্ণিত আছে।

তেওঁলোকে কৈছে: অভভাৱকবহীন
কোনো ববাহ নাই। এই কথা কৈছে,
ইমাম শ্বাফঈ, আহমদ আৰু ইছহাক”।

ববাহৰ ঘোষণাৰ বাবে নাৰীসকলে দুফ
বজোৱাৰ হুকুম:

নাৰীসকলৰ বাবে দুফ বা এক পাৰ্শ্বস্থ
তোল বজোৱা মুস্তাহাব, যাতো ববাহ
প্ৰচাৰ হয়। নাৰীসকলে নিজৰ মাজতে
দুফ বজাব, বাদ্য-যন্ত্ৰ আৰু সুৰীয়া

সঙ্গীতবহীনা ববিাহ উপলক্ষ্যে
নাৰীসকলে কবতি আৰু গজল আবৃত্তি
কৰা দোষণীয় নহয়, যদি পুৰুষসকলে
নুশুনো। ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কৰ্ছে:

«فصل ما بين الحلال والحرام الدف والصوت في
النكاح»

“হালাল আৰু হাৰাম ববিাহৰ পাৰ্থক্য
হৈছে দুফ বজোৱা আৰু শব্দ কৰা”।

শ্বাওকানী ৰাহমিহুল্লাহে ‘নাইলুল
আওতাৰ’: (৬/২০০) গ্ৰন্থত কৰ্ছে:

“হাদীছে প্ৰমাণ কৰে যে, ববিাহৰ
অনুষ্ঠানত দুফ বজোৱা আৰু কবতি
ইত্যাদি আবৃত্তি কৰা বধৈ, যনে **أثيناكم**
أثيناكم জাতীয় (আৰবী এটা) কবতি,

কিন্তু প্ৰবৃত্তক উত্ৰাহ দয়িা এনে গান
নষিদিধ, য'ত সৌন্দৰ্যৰ বৰ্ণনা,
অশ্লীলতাৰ প্ৰকাশ আৰু মাদক
দৰ্শ্যৰ প্ৰতি আসক্তি আছে, যবিাৰ
ববাহ আৰু ববাহৰ বাহৰিে সদায়
হাৰাম, এইদৰে অন্যান্য হাৰাম গান-
বাদ্যও হাৰাম।” সমাপ্ত।

হে মুছলমি নাৰী, ববাহ উপলক্ষে
অলঙ্কাৰ আৰু পোচাক-পৰচ্ছদ ক্ৰয়
কৰা অপচয় নকৰবি। অতৰিক্ত
পোচাক আৰু অলঙ্কাৰ অপচয়ৰ
অন্তৰ্ভুক্ত, ইয়াৰ পৰা আল্লাহে
নষিধে কৰছে। কোৰআনুল কাৰীমত
আহছে, অপচয়কাৰীক তওঁ ভাল নাপায়।
যনে,

﴿ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ ۳۱ ﴾

[الاعراف: ۳۱]

“আবু তোমালোকো অপচয় নকৰিবা,
নশিচয় তওঁ অপচয়কাৰীক পছন্দ
নকৰে”। [আল-আ‘ৰাফ, **আয়াত: ৩১**]

এতকে তুমি মধ্যপন্থা অবলম্বন কৰা
আবু পোচাকৰ ক্ৰমত
প্ৰতিযোগিতা ত্যাগ কৰা।

নাৰীৰ বাবে স্বামীৰ আনুগত্য কৰা
ওৰাজবি, অবাধ্য হোৱা হাৰাম:

হে মুছলিমি নাৰী, উত্তম পন্থা
মোতাবকি স্বামীৰ আনুগত্য কৰা
তোমাৰ ওপৰত ওৰাজবি। আবু হুৰাইৰা
বাদয়িলাল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত, তওঁ

কছে, বাছুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কছে:

«إذا صلت المرأة خمسها، وصامت شهرها،
وحصنت فرجها، وأطاعت بعلمها دخلت من أي
أبواب الجنة شاءت»

“নাৰী যদি তাইৰ পাঁচ ওৱাক্ত ছালাত
আদায় কৰে, বমজান মাহৰ ছয়িম ৰাখে,
নজি লজ্জাস্থান হফিজত কৰে আৰু
স্বামীৰ আনুগত্য কৰে, তনেহে’লে
জান্নাতৰ যি দুৱাৰেৰে ইচ্ছা সেই
দুৱাৰেৰে প্ৰৱেশ কৰবি”।

আবু হুৰাইৰাহ ৰাদয়্যাল্লাহু ‘আনহুৰ
পৰা আবু বৰ্ণতি আছে, বাছুল্লাহ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

« لا يحل لامرأة أن تصوم وزوجها شاهد إلا بإذنه، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه »

“স্বামীৰ উপস্থিতিত তেওঁৰ অনুমতবিহীন ছয়িম বখা কোনো নাৰীৰ পক্ষত বধৈ নহয় আৰু স্বামীৰ অনুমতবিহীন তেওঁৰ ঘৰত আন কোনোকো প্ৰৱেশোপধিকাৰ দিয়াও বধৈ নহয়। ”

আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ পৰা আৰু বৰ্ণিত আছে, **তেওঁ কৰ্ছৈ:**
ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কৰ্ছৈ:

« إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه، فلم تأتته، فبات غضبان عليها لعنتها الملائكة حتى تصبح »

“স্বামীয়ে যতেয়া তওঁৰ স্ত্ৰীক
 বহিনাত আহ্বান কৰে, কনিত্তু স্ত্ৰীয়ে
 তওঁৰ আহ্বান পালন নকৰে, ফলত তওঁ
 স্ত্ৰীৰ ওপৰত ক্ৰোধ অৱস্থাত ৰাতি
 অতৰিহতি কৰে, এনে অৱস্থাত প্ৰভাত
 নোহোৱা লৈকে ফৰিসিতাসকলে নাৰীৰ
 ওপৰত অভিশাপ কৰে”।

বুখাৰী আৰু মুছলমিৰ আন এটা বৰ্ণনাত
 আহিছে, ৰাছুলুল্লাহ চালালাল্লাহু
 আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

«والذي نفسي بيده ما من رجل يدعو امرأته إلى
 فراشه، فتأبى عليه إلا كان الذي في السماء
 ساخطا عليها حتى يرضى عنها»

“যাৰ হাতত মোৰ প্ৰাণ সেই সত্ত্বাৰ
 শপত, যদি কোনো পুৰুষে তাৰ স্ত্ৰীক
 বহিনাত আহ্বান কৰে, কনিত্তু তাই

প্ৰত্যাখ্যান কৰে, তেনেহে'লে আকাশত থকা সত্ত্বা (অৰ্থাৎ আল্লাহ) নশ্চিয় তাইৰ ওপৰত খং কৰে, যতেয়ালকৈ স্বামী তাৰ স্ত্ৰীৰ ওপৰত সন্তুষ্ট নহয়”।

স্ত্ৰীৰ ওপৰত স্বামীৰ এটা হক হ'ছে, তাৰ ঘৰ পৰিচালনা কৰা আৰু তাৰ অনুমতি নো'লো'ৱাকৈ তাৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰ নো'হো'ৱা। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে ক'ছে:

«والمراة راعية في بيت زوجها ومسؤولة عن رعيتها»

“নাৰী তাইৰ স্বামীৰ ঘৰৰ দায়িত্বশীলা আৰু তাইক সেই বিষয়ে জবাবদৰ্হি কৰা হ'ব”।

স্বত্বীৰ ওপৰত স্বামীৰ আৰু এটা হক হৈছে, ঘৰৰ কামসমূহ আঞ্জাম দিয়া আৰু তেওঁক সৰেকি আনবিলৈ বাধ্য নকৰা, যাটীো তাৰ বাবে কষ্টকৰ আৰু যাৰ ফলত সনিজি বা তাৰ সন্তান-সন্ততসিকলে ফতিনাৰ সন্মুখীন হয়।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ বাহমিহুল্লাহে ‘মাজমুউল ফাতাৱা: (৩২/২৬০ ও ২৬১)ত কৈছে: “আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

(فَالصَّلَاتُ قُنُوتٌ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ)
[النساء: ৩৪]

“এতকে পুণ্ডৰতী নাৰীসকল অনুগত, সহিত পুৰুষৰ অনুপস্থিতিতীো সহিতৰ অধিকাৰ ৰক্ষা কৰে যাটীো আল্লাহে

হফিজত কৰাছৈ”। [আন-নছা, আয়াত:
৩৪]

এই আয়াতৰ দাবী অনুযায়ী স্ত্ৰীৰ
ওপৰত স্বামীৰ আনুগত্য কৰা ওৰাজবি,
সয়ো তাৰ লগত ভ্ৰমণে হওক বা তাৰ
লগত আনন্দ উপভোগ কৰাৰ সুযোগ
দিয়াৰ বিষয় হওক বা আন যিকোনো
চাহিদা হওক। এই কথাকে ৰাছুলুল্লাহ
চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
ছুনততে প্ৰমাণ কৰে।” সমাপ্ত।

ইবনুল কাইয়মি ৰাহিমিহুল্লাহে ‘আল-
হাদইউন নব্বী’: (৫/১৮৮, ১৮৯)

গ্ৰন্থত কছে: “যসিকল ইমামৰ মতে
স্ত্ৰীৰ ওপৰত স্বামীৰ খদিমত কৰা
ওৰাজবি, তেওঁলোকে কছে, যসিকলৰ
(অৰ্থাৎ আৰবীয়ানসকলৰ) ভাষাত

আল্লাহ তা‘আলাই সম্বোধন কৰিছে
 সহিতৰ ওচৰত খদিমত এটা মা‘ৰূফ
 (অৰ্থাৎ প্ৰচলতি নয়িম মৌতাবকি)
 হক বা অধিকাৰ। আনহাতে স্ত্ৰীক
 বনিদন প্ৰদান কৰা, স্বামীয়ে তাইৰ
 খদিমত আঞ্জাম দিয়া, ঝাড়ু দিয়া, বুৰ্তা
 তয়ৈৰ কৰা, চাফ-চাফাই কৰা বা
 কাপোৰ ধোৱা, বহিনা কৰা আৰু ঘৰৰ
 খদিমত আঞ্জাম দিয়া ইত্যাদি মুনকাৰ
 কাম (অৰ্থাৎ প্ৰচলতি নয়িমৰ
 বহিৰ্ভূত)। আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

{وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ} [البقرة:
 ২২৮]

“আৰু নাৰীসকলৰ বাবে আছে বৰ্ধি
 মৌতাবকি অধিকাৰ, যেনে আছে সহিতৰ

ওপৰত (পুৰুষসকলৰ) অধিকাৰ”। [আল-
বাকাৰা, আয়াত: ২২৮]

আন আয়াতত তেওঁ কৈছে:

[النِّسَاءِ: ৩৪] (الرِّجَالُ قَوُّمُونَ عَلَى النِّسَاءِ)

“পুৰুষসকল নাৰীসকলৰ
তত্ত্বাবধায়ক”। [আন-নছা, আয়াত:
৩৪]

যদি নাৰীয়ে পুৰুষৰ সৰো নকৰে, বৰং
পুৰুষে নাৰীৰ সৰো কৰে, তেনেহে’লে নাৰী
তত্ত্বাবধায়ক হ’ব পুৰুষৰ ওপৰত...
তাৰ পছিত কৈছে: এই কথাত সন্দেহে
নাই যে, আল্লাহে স্বামীৰ ওপৰত
স্ত্ৰীৰ খৰচ, পোচাক-পৰধান আৰু
বাসস্থানৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিছে,
তাইক ভোগ কৰা, তাইৰ খদিমত গ্ৰহণ

কৰা আৰু বৰ্ধি মৌতাবকি তাইৰ সৰোৰ
বনিমিয়ত।

বছেভাগ মানুহৰ সাধাৰণ লনেদনে আৰু
চুক্‌তসিমূহ সমাজত প্ৰচলতি বৰ্ধি আৰু
নীতিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়ে হয়,

(এতকে, বৰ্বাহৰ পছিত স্বামী-স্ত্ৰীৰ
সম্পৰ্কও সেই নীতি মৌতাবকি হৈ হ'ব
এইটৌৰে স্বাভাৱকি)। প্ৰচলতি নীতি

হৈছে স্ত্ৰী কৰ্ত্তক স্বামীৰ খদিমত
কৰা আৰু তাৰ ঘৰৰ স্বাৰ্থ সংশ্লিষ্ট
কামসমূহ আঞ্জাম দিয়া। তেওঁ আৰু

কৈছে: এই ক্ৰমত সম্ভ্ৰান্ত আৰু
সাধাৰণ, ধনী আৰু দুখিয়াৰ মাজত
বভাজন কৰা ঠকি নহয়। চৌৱা,

প্ৰথ্বীৰ আটাইতকৈ উত্তম নাৰী
ফাতমা বাদয়ি়াল্লাহু 'আনহা স্বামীৰ

খাদিমত কৰছিলি, তেওঁ নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামৰ ওচৰত আহি
সাংসাৰিক কামৰ অভয়োগ কৰিলে,
কিন্তু তখেতে চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে তেওঁৰ অভয়োগ মঞ্জুৰ
নকৰিলে।”সমাপ্ত।

প্ৰশ্ন: যদি নাৰীয়ে স্বামীৰ মাজত
তাইৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বঢ়াবি নাপায়;
কিন্তু তাই তাৰ লগত থাকবি বঢ়াবে,
তেনেহে’লে কি কৰবি?

উত্তৰ: আল্লাহ তা‘আলাই কছে :

﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَأَحْضَرْتِ الْآنَفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ [النساء:

“আবু যদা কোনো নাৰীয়ে তাইৰ
 স্বামীৰ ফালৰ পৰা কোনো
 দুৰ্ব্যৱহাৰ অথবা তুচ্ছ-তাচ্ছলিয
 কৰাৰ আশংকা কৰে, তনেহে’লে সহিত
 উভয়ে কোনো মীমাংসা কৰলি
 কোনো দোষগীয় নহয়। মীমাংসাই
 কল্যাণকৰ আবু মানুহৰ মাজত
 কৃপণতাৰ প্ৰৱৰ্ত্তনতা আছে। যদা
 তোমালোক সৎকৰ্ম কৰা আবু
 তাকওৱা অবলম্বন কৰা তনেতে (জানি
 থোৱা) তোমালোক যি কৰা সেই
 বিষয়ে আল্লাহ সম্বন্ধ অৱগত”। [আন-
 নছা, আয়াত: ১২৮]

হাফজি ইবনে কাছীৰ ৰাহিমাহুল্লাহে
 কছে: যদা নাৰীয়ে আশংকা কৰে যে,
 স্বামীয়ে তাইক পছন্দ নকৰে, বা তাইক

তুচ্ছ-তাচ্ছল্য কৰে, তনেহে'লে স্ত্ৰী
 স্বামীৰ পৰা সকলো হক বা কছিমান
 হক হ্ৰাস কৰি পাৰে, যনে তাইৰ
 ব্যয়ভাৰ অথবা পোচাক বা ৰাতৰি অংশ
 অথবা আন যকোনো হক। স্বামীৰ
 বাবে স্ত্ৰীৰ আবদেন গ্ৰহণ কৰা
 উচিত, স্বামীৰ বাবে স্ত্ৰীৰ এইবোৰ
 বশিয় ত্যাগ কৰা কোনো সমস্যা নহয়
 আৰু স্ত্ৰীৰ পৰা স্বামীৰ এইবোৰ
 গ্ৰহণ কৰাও সমস্যা নহয়। আল্লাহ
 তা'আলাই কছে:

﴿ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا
 وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ ﴾ [النساء : ১২৮]

“তনেহে'লে সহিত উভয়ে কোনো
 মীমাংসা কৰিলে কোনো দোষণীয়

নহয়, আৰু মীমাংসাই কল্যাণকৰ”। [
আন-নছা, [আয়াত: ১২৮](#)]

অৰ্থাৎ বচিছনি হোৱাৰ পৰা
উত্তম... তাৰ পছিত তেওঁ ছাওদাহ
বনিত। যাম ‘আহ ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহাৰ
ঘটনা উল্লেখ কৰিছে। যতেনিয়া তেওঁ
বৃদ্ধা হৈছিল আৰু নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামতে তেওঁক এৰা
দিয়াৰ ইচ্ছা পোষণ কৰিছিল, ততেনিয়া
তেওঁ থকাৰ বাবে মীমাংসা কৰিছিল আৰু
তেওঁৰ নিৰ্ধাৰিত দিনসমূহ আইশ্বা
ৰাদিয়াল্লাহু আনহাক প্ৰদান কৰিছিল,
তথতে চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামতে তেওঁৰ মীমাংসা গ্ৰহণ
কৰিছিল আৰু এনকেই তেওঁক স্ত্ৰীৰ
মৰ্যদাত ৰাখি দিছিল”। সমাপ্ত।

প্ৰশ্ন: নাৰীয়ে যদি স্বামীক অপছন্দ
কৰে আৰু তাৰ সংসাৰ কৰি নবিচাৰে
তেন্তে কি কৰিবি?

উত্তৰ: আল্লাহ তা‘আলাই কছে:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا
أَفْتَدْتُم بِهِ﴾ [البقرة: ২২৭]

“এতকে যদি তোমালোকে আশংকা
কৰা য়ে, সেইতে আল্লাহৰ সীমাৰথো
কায়মে ৰাখি নোৱাৰি, তেনেহে’লে
স্বত্বীয়ে যদি আদায় দি লগা আছে
সেইটো প্ৰদান কৰি নিজকে মুক্ত কৰি
লব - তাত কোনো সমস্যা নাই”। [
আল-বাক্বা, আয়াত: ২২৯]

হাফজি ইবনে কাছীৰ বাহমিহুল্লাহে
তখেতেৰ ‘তাফছীৰ’: (১/৪৮৩) গ্ৰন্থত

কছে: “স্বামী আৰু স্ত্ৰী যদি কাজীয়াত লিপ্ত থাকে, স্ত্ৰীয়ে স্বামীৰ হক আদায় নকৰে অথবা স্বামীক অসন্তুষ্ট ৰাখে আৰু তাৰ লগত থাকিব নবিচাৰে, তেনেহে’লে স্ত্ৰীৰ বাবে সুযোগ আছে যে, স্বামীয়ে তাইক যদি (মোহৰ) দিছে সেইটো উভতাই দি বিচ্ছিন্ন হ’ব পাৰে। স্বামীক সেইটো উভতাই দিয়া স্ত্ৰীৰ বাবে দোষণীয় নহয়, আকৌ স্ত্ৰীৰ পৰা সেইটো গ্ৰহণ কৰা স্বামীৰ বাবেও দোষণীয় নহয়।” সমাপ্ত।

এনকৈ বিচ্ছিন্ন হোৱাক খোলা
(তালাক) বোলা হয়।

প্ৰশ্ন: বনি কোনে কাৰণত তালাক
তলবকাৰী নাৰীৰ শাস্তি কি?

উত্তৰ: ছাওবান ৰাদিয়াল্লাহু ‘আনহুৰ
পৰা বৰ্ণতি, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কৰ্ছে:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتَ زَوْجَهَا طَلَاقَهَا مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ
فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ»

“কোনো নাৰীয়ে বনি কোনো কাৰণত
স্বামীৰ ওচৰত তালাক তলব কৰিলে,
তাইৰ ওপৰত জান্নাতৰ সুগন্ধও
হাৰাম”।

কাৰণ, আল্লাহৰ ওচৰত (হালাল বস্তুৰ
মাজত) আটাইতকৈ অপছন্দীয় হালাল
হ’ছে তালাক, প্ৰয়োজন হ’লে ইয়াৰ
শৰণাপন্ন হ’ব লাগে, অন্যথা তালাক
তলব কৰা মাকৰূহ। কাৰণ, ইয়াৰ আঁৰত
সৃষ্টি হোৱা ক্ৰমিক কাৰণে ওচৰতহে

অস্পৃষ্ট নহয়। প্ৰয়োজনৰ তালাক,
যনে স্বামীৰ হক আদায় কৰাত
স্ত্ৰীয়ে অস্বীকাৰ কৰা, যাৰ ফলত
স্বামী স্ত্ৰীৰ দ্বাৰা ক্ৰতগ্ৰিস্ত হয়।
আল্লাহ তা‘আলাই কছে:

(فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) [البقرة: ২২৬]

“তাৰ পছিত বধি মিতাবকি ৰাখি দিবি
নহ’লে সুন্দৰভাৱে এৰি দিবি”। [আল-
বাকাৰা, আয়াত: ২২৯]

আন আয়াতত কছে:

(لِّلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ ۨۨ۬ وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ) [البقرة: ২২৬ ২২৭]

“যসিকলে নজি স্ত্ৰীৰ লগত মলিতি
নোহোৱাৰ শপত কৰবি সহিত্তে চাৰি
মাহ অপক্ৰমা কৰবি। তাৰ পছিত্তে সহিত্তে
যদি উত্ততাই লয়, তন্তে নশ্চয়
আল্লাহ ক্ৰমাশীল, পৰম দয়ালু; আৰু
যদি সহিত্তে তালাকৰ দৃঢ় ইচ্ছা কৰে,
তন্তে নশ্চয় আল্লাহ সৰ্বশ্ৰোতা,
সৰ্বজ্ঞ”। [আল-বাকাৰা, **আয়াত:**
২২৬-২২৭]

দাম্পত্য সম্পৰ্ক বচ্ছিন্ হ’লে
নাৰীৰ কৰণীয়:

স্বামী আৰু স্ত্ৰীৰ মাজত বচ্ছিদে দুই
প্ৰকাৰ :

ক. জীৱতি অৱস্থাত বচ্ছিন্ হোৱা।

খ. মৃত্যুৰ দ্বাৰা বচ্ছিন্ হোৱা।

উভয় অৱস্থাতহে নাৰীৰ ওপৰত ইদ্দত
ওৱাজবি, অৰ্থাৎ নৰিদ্দিষ্ট সময় লকৈ
অপক্ৰমা কৰা।

ইদ্দতৰ হকিমত: এটা পৰিপূৰ্ণ বৰিাহ
ভাঙি যোৱাৰ পছিত ইয়াৰ শেষে সীমা
নৰিধাৰণ কৰাটোৱে ইদ্দতৰ হকিমত।
দ্বিতীয়তে গৰ্ভৰ পৰা ৰহেমে মুক্ত
কৰা, যাতো বৰিাহ বচ্ছিন্কাৰীৰ
বাহৰি আন কাৰো সহবাসৰ বিষয়টো
তাইৰ লগত সম্পূৰ্ণ নাথাকে, যদি
এইটো কৰা নহয় তেন্তে গৰ্ভৰ
সন্তানত মৰিষ্ণ ঘটিবি আৰু বংশ
বনিষ্টি হ'বা। ইদ্দতৰ দ্বাৰা স্ত্ৰীয়ে
প্ৰাক্তন বৰিাহ-বন্ধনৰ প্ৰতি সন্মান
প্ৰদৰ্শনসহ, তালাকদাতা স্বামীৰ হকৰ

প্ৰতি শ্বৰ্দ্ধা জ্ৰুগাপন আৰু বচ্ছদেৰ
কাৰণে শোক প্ৰকাশ কৰে।

ইদ্দত চাৰি প্ৰকাৰ:

প্ৰথম প্ৰকাৰ: গৰ্ভৱতীৰ ইদ্দত।
গৰ্ভৱতী নাৰীয়ে সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে
ইদ্দত শেষে হ'ব, নাৰী তালাক বায়নি
প্ৰাপ্তা হোক অথবা তালাকে ৰাজ'ঈ
প্ৰাপ্তা হোক, জীৱতি অৱস্থাত
বচ্ছনি হোক নাইবা মৃত্যুৰ কাৰণে
বচ্ছনি হোক। আল্লাহ তা'আলাই
কৰ্ছে:

﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾

[الطلاق: ৫]

“আৰু গৰ্ভধাৰিণী নাৰীৰ ইদ্দতকাল হৈছে সন্তান প্ৰসৱ নোহোৱালকৈ”।

[আত-ত্বালাক, **আয়াত: ৪**]

দ্বিতীয় প্ৰকাৰ: যি নাৰীৰ ঋতু হোৱা বয়স পাৰ হোৱা নাই এনে তালোক প্ৰাপ্তা নাৰীৰ ইদ্দত। এই জাতীয় নাৰীৰ ইদ্দত তিনি কুৰু। আল্লাহ তা‘আলাই কৈছে:

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ [البقرة:

[২২৮

“আৰু তালোকপ্ৰাপ্তা নাৰীসকলে তিনি কুৰু পৰ্যন্ত অপেক্ষা কৰবি”। [আল-বাকাৰা, **আয়াত: ২২৮**] অৰ্থাৎ তিনি ঋতু বা হায়জে পৰ্যন্ত।

তৃতীয় প্ৰকাৰ: ঋতু বা হায়জে
নোহোৱা এনে তালাক প্ৰাপ্তা নাৰীৰ
ইদ্দত।

এই জাতীয় নাৰী দুই প্ৰকাৰ: সৰু যাব
ঋতু আৰম্ভ হোৱা নাই আৰু ডাঙৰ যাব
ঋতু হোৱাৰ সম্ভাৱনা নাই। আল্লাহ
তা‘আলাই উভয়ৰ ইদ্দত সম্পৰ্কে
কৈছে:

﴿وَأَلِيَّ يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَأَلِيَّ لَمْ يَحِضْنَ﴾ [الطلاق: ٤]

“তোমাৰ স্ত্ৰীসকলৰ মাজত
যসিকলে ঋতুমতী হোৱাৰ কাল
অতক্ৰম কৰিছে, সহিতৰ ইদ্দত
সম্পৰ্কে তোমাৰোকে যদি সংশয়ত
থকা আৰু এতিয়াও ঋতুৰ বয়সত উপনীত

হোৱা নাই এনে নাৰীৰ ইদ্দকাল হ'ব
তনিমাহ"। [আত-ত্বালাক, আয়াত: ৪]
অৰ্থাৎ এইটোৱে সহিতৰ ইদ্দত।

চতুৰ্থ প্ৰকাৰ: স্বামীৰ মৃত্যু হৈছে এনে
নাৰীৰ ইদ্দত। আল্লাহ তা'আলাই এই
বশিয়ে কৰে:

﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ [البقرة: ২৩৪]

“আৰু তোমালোকৰ মাজত যসিকলে
স্ত্ৰীসকলক ৰাখি মৃত্যুবৰণ কৰে,
সহিতৰ স্ত্ৰীসকল চাৰি মাহ দহ দিন
অপেক্ষা কৰবি"। [আল-বাকাৰা,
আয়াত: ২৩৪]

ববাহৰ পছিত স্ত্ৰীগমন কৰক বা
নকৰক, স্ত্ৰী সৰুৱে হওক বা ডাঙৰ

সকলো প্ৰকাৰ বধিৰা নাৰী (যহিঁতৰ
স্বামী মৃত্যুবৰণ কৰিছে), এই আয়াতৰ
অন্তৰ্ভুক্ত, কিন্তু গৰ্ভৱতী বধিৰা
নাৰী ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। কাৰণ,
ইয়াৰ বধিান নমিনোক্ত আয়াতত
পৃথকভাৱে বৰ্ণনা কৰা হৈছে। আল্লাহ
তা‘আলাই কৈছে:

﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾
[الطلاق: ৪]

“আৰু গৰ্ভধাৰিণী নাৰীসকলৰ
ইদ্দতকাল সন্তান প্ৰসৱ পৰ্যন্ত”। [
আত-ত্বালাক, আয়াত: ৪]

ইবনুল কাইয়যমি ৰচতি ‘আল-হাদইউন
নবৱী’: (৫/৫৯৪, ৫৯৫) গৰ্ভন্থৰ পৰা
উদ্ধৃতি সমাপ্ত হ’ল।

ইদ্দত পালনকাৰী নাৰীৰ বাবে যাকৰা
হাৰাম:

১. ইদ্দত পালনকাৰী নাৰীক ববাহৰ
প্ৰস্তাৱ দিয়াৰ হুকুম:

ক. ৰজ'ঔ ইদ্দত পালনকাৰী। এই
জাতীয় নাৰীক স্পষ্ট বা ইঙ্গতিৰে
ববাহৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া হাৰাম। কাৰণ,
তাই এতয়াও প্ৰাক্তন স্বামীৰ স্ত্ৰী,
সয়ে তাইক প্ৰস্তাৱ দিয়া কাৰো বাবে
বধৈ নহয়, এতয়াও তাই স্বামীৰ
নৰিপত্নীত আছে।

খ. ৰজ'ঔৰ বাহৰি আন যকোনো
ইদ্দত পালনকাৰী। এই জাতীয় নাৰীক
স্পষ্টভাৱে ববাহৰ প্ৰস্তাৱ দিয়া
হাৰাম, কিন্তু ইশ্বাৰা ইঙ্গতিৰে

প্ৰস্তুত দিয়া হাৰাম নহয়। আল্লাহ
তা‘আলাই কৈছে:

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةٍ
النِّسَاءِ﴾ [البقرة: ২৩০]

“আৰু (ইদ্দত পালন কৰা কালছোৱাত
বধিৰা) নাৰীসকলক ইংগতিৰে প্ৰস্তুত
দিয়াটো তোমালোকৰ বাবে দোষণীয়
নহয়।” [আল-বাক্বা, আয়াত: ২৩৫]

স্পষ্ট প্ৰস্তুত বোলোতে তাইক
ববিহ কৰাৰ আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰা, যেনে
এইদৰে কোৱা: মই তোমাক বিয়া
কৰাব বচাবো। কাৰণ, এনকুৱা হ’লে
হয়তো ববিহৰ আগ্ৰহৰে নাৰীয়ে
ইদ্দত শেষে নোহোৱাৰ আগতে ক’ব
মোৰ ইদ্দত শেষে, যদিও বাস্তৱত

ইদ্দত শেষে হোৱা নাই। ইশ্বাৰা-
ইঙ্গতিৰে প্ৰস্তুতৰ এনকোৱা নহয়,
কাৰণ তাৰ দ্বাৰা বিবাহ কৰাৰ স্পষ্ট
বাৰ্তা প্ৰদান কৰা নহয়, সেয়ে তাত
ক্ৰমতৰ সম্ভাৱনা নাই। দ্বিতীয়তে
আয়াতত যাহিতো ইয়াৰ অনুমতি প্ৰদান
কৰাছিতো সেয়ে এইটো বধৈ।

ইশ্বাৰা-ইঙ্গতিৰ উদাহৰণ যেনে:

তোমাৰ দৰে নাৰীৰ মই বৰ প্ৰয়োজন
বোধ কৰো। ৰাজ্জি ইদ্দতৰ বাহিৰে
আন যিকোনো ইদ্দত পালনকাৰী
নাৰীৰ বাবে ইঙ্গতি দাতাৰ প্ৰস্তুতৰ
উত্তৰ ইঙ্গতিৰ মাধ্যমে প্ৰদান কৰা
বধৈ, কিন্তু স্পষ্টভাৱে উত্তৰ দিয়া
বধৈ নহয়। ৰাজ্জি ইদ্দত পালনকাৰী
নাৰীৰ বাবে ইশ্বাৰা বা স্পষ্ট কোনো

ভাৱেই ববাহৰ প্ৰস্তুতাৰ উত্তৰ দিয়া
বধৈ নহয়।

২. প্ৰাক্তন স্বামীৰ ইদ্দত পালনকাৰী
নাৰীক ববাহ কৰা হাৰাম:

আল্লাহ তা‘আলাই কছে :

﴿وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾
[البقرة: ২৩০]

“আৰু আল্লাহৰ নৰ্দ্দশে (ইদ্দত)ৰ
সময় পূৰ্ণ কৰাৰ আগতে ববাহ বন্ধনৰ
সংকল্প নকৰবি”। [আল-বাকাৰা,
আয়াত: ২৩৫]

ইবনে কাছীৰ ৰাহিমাহুল্লাহে তখেতেৰ
‘তাফছীৰ’: (১/৫০৯) গ্ৰন্থত কছে:
“অৰ্থাৎ ববাহৰ আকদ নকৰবি

যতেয়ালকৈ ইদ্দত শেষে নহয়।
আলমিসকল একমত যে, ইদ্দতৰ
সময়ছোৱাত ববিাহৰ আকদ ঠিকি
নহয়।” সমাপ্ত।

দুটা জ্ৰণাতব্য:

এক. যি নাৰীক ববিাহৰ পছিত সহবাসৰ
আগতে তালাক দিয়া হয় তাইৰ ওপৰত
কোনো ইদ্দত নাই। আল্লাহ
তা‘আলাই কছে:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ
طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ
عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا) [الاحزاب: ٤٩]

“হে মুমিনসকল! যতেয়া তোমালোক
মুমনি নাৰীসকলক ববিাহ কৰবি তাৰ
পছিত যদি সহিতক স্পৰ্শ কৰাৰ

আগতহেঁ তালোক দয়ী, তনেহে'লে
 তেঁমালোকৰ বাবে সহীতৰ ওপৰত
 কোনেঁ ইদ্দত নাই যটিেঁ
 তেঁমালোকে গণনা কৰবিা"। [আল-
 আহযাব, আয়াত: ৪৯]

ইবনে কাছীৰ ৰাহমিাহুল্লাহে তখেতেৰ
 তাফছীৰ: (৫/৪৭৯) গ্ৰন্থত কছে: এই
 মাছ'আলাৰ ক্ৰতেৰত সকলেঁ আলমি
 একমত, অৰ্থাৎ নাৰীক যদি সহবাসৰ
 আগতে তালোক দয়ী হয়, তনেহে'লে
 তাইৰ ওপৰত কোনেঁ ইদ্দত নাই, সেই
 তালোকৰ পছিত তৎক্ষণাৎ যাৰ লগতে
 ইচ্ছা ববিাহ বন্ধনত আবদ্ধ হ'ব
 পাৰবি।

দুই. ববিাহৰ পছিত সহবাসৰ আগতে
 তালোক প্ৰাপ্তা নাৰীৰ বাবে যদি মোহৰ

নৰিধাৰণ কৰা হয়, তনেহে'লে তাইক
আধা মৌহৰ আদায় দৰি লাগবি, আৰু
যাৰ মৌহৰ নৰিধাৰণ কৰা হোৱা নাই
তাইক মৃত'আহ অৰ্থাৎ স্বামীৰ সাধ্য
মৌতাবকি পৌচাক ইত্যাদি প্ৰদান
কৰবি।

সহবাসৰ পছিত যাক তালাক দিয়া হয়,
তাই নশিচয় মৌহৰৰ হকদাৰ। আল্লাহ
তা'আলাই কছে:

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ
وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَّعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُحْسِنِينَ ٢٣٦ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا
فَرَضْتُمْ﴾ [البقرة: ٢٣٦ ٢٣٧]

“তোমালোকৰ কোনো অপৰাধ নাই যদি তোমালোকে স্ত্ৰীসকলক তালাক দিয়া এনে অৱস্থাত যে, তোমালোকে সহিতক স্পৰ্শ কৰা নাই অথবা সহিতৰ বাবে কোনো মোহৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা নাই, তেন্তে উত্তমভাৱে সহিতক ভোগ-উপকৰণ দি দিয়া, ধনীৰ ওপৰত তাৰ সাধ্যানুসাৰে আৰু দুখীয়াৰ ওপৰত তাৰ সক্ষমানুযায়ী। সু-কৰ্মশীলসকলৰ ওপৰত এইটো আৱশ্যক। আৰু যদি তোমালোকে সহিতক তালাক দিয়া সহিতক স্পৰ্শ কৰাৰ আগতে আৰু সহিতৰ বাবে মোহৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা থাকা, তেনেহে’লে যদি নিৰ্ধাৰণ কৰছা, তাৰ আধা (আদায় দিয়া)। [আল-বাকাৰা, আয়াত: ২৩৬-২৩৭]

অৰ্থাৎ স্বামীৰ স্পৰ্শ আৰু মোহৰ
 নৰিধাৰণ কৰাৰ আগতে তালাক দিয়া
 কোনো সমস্যা নহয়, ইয়াত যদিও
 নাৰীৰ মনক্ৰুণ্য হয়, মূত‘আহ তাইৰ
 মনক্ৰুণ্যতা লাঘৱ কৰি। প্ৰত্যেকে
 স্বামী নজি স্বচ্ছলতা আৰু
 অস্বচ্ছলতাৰ ভিত্তিতি সাধ্য আৰু
 সমাজত প্ৰচলন মোতাবকি মূত‘আহ
 দৰি। তাৰ পছিত যাৰ মোহৰ নৰিধাৰতি,
 তাইক আধা মোহৰ দিয়াৰ নৰিদশে
 প্ৰদান কৰা হৈছে।

হাফজি ইবনে কাছীৰ বাহমিহুল্লাহে
 তখেতেৰ ‘তাফছীৰ’: (১/৫১২) গ্ৰন্থত
 কৈছে: “এই জাতীয় নাৰীক আধা মোহৰ
 প্ৰদান কৰা সৰ্বসন্মত মত। ইয়াত

কোনো আলমিমে দ্বমিত পোষণ কৰা
নাই”। সমাপ্ত।

৩. বধিরা নাৰীৰ ইদ্দতত পাঁচটা বস্তু
হাৰাম, যাৰ আৰবী নাম হুদিদ:

এক. সকলো প্ৰকাৰ সুগন্ধি: বধিরা
নাৰীয়ে নিজৰ শৰীৰত অথবা কাপোৰত
সুগন্ধি ব্যৱহাৰ নকৰবি, এইদৰে
সুগন্ধি যুক্ত বস্তুও ব্যৱহাৰ নকৰবি।
কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কছে:

«ولا تمس طيبا»

“কোনো সুগন্ধি স্পৰ্শ নকৰবি”।

দুই. শাৰীৰিকি সাজ-সজ্জা গ্ৰহণ কৰা:
বধিরা নাৰীৰ বাবে সাজ-সজ্জা গ্ৰহণ

কৰা, যেনে খৰিাব আৰু অন্যান্য
 বৃপচৰ্চাৰ বস্তু ছুৰমা, শৰীৰ
 বঙ্গনিকাৰী (জতুকা) বিভিন্ন প্ৰকাৰ
 বং ব্যৱহাৰ কৰা হাৰাম। ঔষুধ হ'চাপে
 ছুৰমা ব্যৱহাৰ কৰা বধৈ, যদি
 প্ৰয়োজন হয়, সৌন্দৰ্যৰ অংশ
 হ'চাপে নহয়, ছুৰমা কৰেল ৰাতী
 ব্যৱহাৰ কৰবি, দিনিত মুছা পলোব।
 ছুৰমাৰ বাহিৰে অন্যান্য বস্তুৰ দ্বাৰা
 চকুৰ চকিৎসা কৰাও বধৈ, যাৰ ভতিৰত
 সৌন্দৰ্য নাই।

তনি। সাজ-সজ্জাৰ কাপোৰ পৰধান
 কৰা: বধিৱা নাৰীৰ বাবে সাজ-সজ্জাৰ
 কাপোৰ পৰধান কৰা হাৰাম। সাধাৰণ
 কাপোৰ পৰধান কৰবি, এই সময়ত
 নৰ্দ্দযিট বঙৰ কাপোৰ পৰধান কৰাৰ

কোনো ভিত্তি নাই, সমাজত যতিৰ
প্ৰচলন দেখা যায়।

চাৰি. **অলঙ্কাৰ:** বধিৰা নাৰীৰ বাবে
সকলো প্ৰকাৰ অলঙ্কাৰ পৰাধান কৰা
হ'বাম, আনকি আঙুঠাও পৰাধান কৰা
নষিধে।

পাঁচ. স্ত্ৰী যি ঘৰত থকাৰস্থাত স্বামী
মৃত্যুবৰণ কৰিছে সেই ঘৰৰ বাহিৰে আন
কোনো ঠাইত ৰাত অতিবাহতি কৰা :

শ্বাৰ'ঙে কোনো কাৰণৰ বাহিৰে বধিৰা
নাৰীৰ বাবে ঘৰ পৰা বিৰতন কৰা জায়গে
নহয়। তাই কোনো বমোৰী অথবা
কোনো বান্ধৱী অথবা কোনো নকিত
আত্মীয়ক দেখিবলৈ নাযাব, বশিষে
প্ৰয়োজনত দিনত বাহিৰে হোৱা বধে।

এই পাঁচটা বস্তুৰ বাহিৰে আন কোনো
বস্তুৰ পৰা তাইক বাৰণ কৰা নাযাব,
যাটো আল্লাহে তাইৰ বাবে হালাল
কৰাছৈ।

ইমাম ইবনুল কাইয়্যমি ৰাহিমাহুল্লাহে
‘আল-হাদইউন নব্বী’: (৫/৫০৭)

গ্ৰন্থত কছে: “বধিৰা নাৰীক নখ কটা,
দুয়ো কাষৰ চুলি খুৰোৱা, যাি চুলি
পলোই দিয়া মুস্তাহাব সেইবোৰ পলোই
দিয়া, বগৰী পাতৰে গুছল কৰা আৰু
মূৰৰ চুলি চৰ্বিনা কৰাৰ পৰা বাৰণ কৰা
নাযাব।” সমাপ্ত।

শ্বাইখুল ইছলাম ইবনে তাইময়্যাহ
ৰাহিমাহুল্লাহে ‘মাজমুউল ফাতাৱাত’:
(২৪/২৭, ২৮) কছে: “বধিৰা নাৰীৰ বাবে
সকলো বস্তু খোৱা বধৈ, যবিবোৰ

আল্লাহে তাইৰ বাবে হালাল কৰছি।
 যেনে, ফলমূল আৰু মাংস ইত্যাদি।
 এইদৰে বধৈ সকলো জুলীয় পদাৰ্থ পান
 কৰা... **তাৰ পছিত তখেতে কছে:** বধৈ
 কোনো কামত ব্যস্ত থকা তাইৰ বাবে
 হাৰাম নহয়। যেনে, Embroidery, চলিাই
 আৰু কাপোৰ তয়ৈৰ কৰা ইত্যাদি,
 যবীৰ নাৰীসকলৰ স্বভাৱ সুলভ কাম।
 এইদৰে ইদ্দতৰ বাহিৰে যবীৰ কাম
 কৰা তাইৰ বাবে বধৈ ইদ্দতৰ
 ভতিৰতো সয়ো বধৈ। যেনে,
 প্ৰয়োজনত পুৰুষসকলৰ লগত কথা
 কোৱা, কনিতু পৰ্দাত থাকি ক'ব
 লাগবি। মই যদি উল্লেখ কৰিলো সয়ো
 নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
 ছুনত, এই আদশে-নষিধেসমূহ
 ছাহাবীসকলৰ স্ত্ৰীসকলে সম্পাদন

কৰছিলি তেওঁলোকৰ স্বামীৰ মৃত্যুৰ
পছিত।” সমাপ্ত।

সাধাৰণ মানুহে কয়, জোনৰ পৰা বধিৰা
নাৰীয়ে চহোৰা ঢাকি ৰাখি, ঘৰৰ ছাদৰ
ওপৰত উঠি নোৱাৰি, পুৰুষৰ লগত
কথা ক’ব নোৱাৰি, মাহৰামসকলৰ
পৰাও চহোৰা ঢাকি ৰাখি, আৰু বহু
ধৰণৰ কথা, এনে কথাৰ কোনে
ভিত্তি নাই। আল্লাহ তা‘আলাই ভাল
জানো।

দশম পৰিচ্ছেদে নাৰীৰ সন্মান আৰু পৰিষ্কাৰতা ৰক্ষাকাৰী বধি

১. লজ্জাস্থানৰ হিফাজত আৰু চকু
অৱনত ৰখাৰ ক্ষেত্ৰত নাৰীও পুৰুষৰ

দৰহেই আদষ্টি। আল্লাহ তা‘আলাই
কছে:

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
۳۰ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ [النور: ۳۰، ۳۱]

“(হে নবী) মুমনি পুৰুষসকলক কৈ দিয়া,
সহিত যনে সহিতৰ দৃষ্টিকি সংযত ৰাখে
আৰু সহিতৰ লজ্জাস্থানক হফিজত
কৰে। এইটোৱে সহিতৰ বাবে অধিক
পৰতিৰতা। নশ্চয় সহিত যেকিৰে সেই
সম্পৰ্কে আল্লাহ সম্বন্ধক অৱহতি।
আৰু মুমনি নাৰীসকলক জনাই দিয়া,
সহিতও যনে সহিতৰ দৃষ্টিকি সংযত
ৰাখে আৰু সহিতৰ লজ্জাস্থানৰ

হফিজত কৰে”। [আন-নূৰ, আয়াত:
৩০-৩১]

আমালাকৰ শ্বাইখ আমনি শ্বানকতি
বাহমিহুল্লাহে তখেতেৰ তাফছীৰ
‘আজরাউল বায়ান’: (৬/১৮৬, ১৮৭)
গ্বন্থত কহে: “আল্লাহ তা‘আলাই
মুমিনা নাৰী আৰু মুমনি পুৰুষসকলৰ চকু
অৱনত আৰু লজ্জাস্থান হফিজত
কৰাৰ নৰ্দ্দশে দাৰ্ছি। লজ্জাস্থান
হফিজত কৰাৰ এটা অংশ যনি,
সমকামতি, মানুহৰ সন্মুখত উলঙ্গ
হোৱা আৰু সহিতৰ সন্মুখত গুপ্তাঙ্গ
প্ৰকাশ কৰাৰ পৰা বৰিত থকা... তাৰ
পছিত তখেতে কহে: নাৰী আৰু
পুৰুষসকলৰ মাজত যহিতই এই
আয়াতত বৰ্ণতি আল্লাহৰ

নদিৰ্বেশসমূহ পালন কৰিব সহিতৰ বাবে
 তেওঁ মাগফৰাত আৰু ছোৱাবৰ ঘোষণা
 দিছে, যদি সহিতে ইয়াৰ লগত ছুৰা
 আহযাবৰ নমিনোকত আয়াতত বৰ্ণতি
 ছফিতসমূহ বাস্তবায়ন কৰে। আল্লাহ
 তা‘আলাই কহে:

{إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِينَ وَالصَّامَاتِ وَالْحَفِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّكِرَاتِ
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝۳۵} [الاحزاب:

[৩৫

“নশ্চয় মুছলমি পুৰুষ আৰু নাৰী, মুমনি
 পুৰুষ আৰু নাৰী, অনুগত পুৰুষ আৰু নাৰী,
 সত্যবাদী পুৰুষ আৰু নাৰী, ধৰ্ষেশীল
 পুৰুষ আৰু নাৰী, বনিয়াবনত পুৰুষ আৰু

নাৰী, দানশীল পুৰুষ আৰু নাৰী,
ছিয়ামপালনকাৰী পুৰুষ আৰু নাৰী, নজিৰ
লজ্জাস্থান হফিজতকাৰী পুৰুষ আৰু
নাৰী, আল্লাহক অধিক স্মৰণকাৰী
পুৰুষ আৰু নাৰী, সহিতৰ বাবে আল্লাহে
মাগফৰিত আৰু মহান প্ৰতদিন
প্ৰস্তুত কৰি ৰাখিছে। [আল-আহযাব,
আয়াত: ৩৫] ”

‘আজৰাউল বায়ান’ৰ পৰা উদ্ধৃতি
সমাপ্ত হ’ল।

নাৰীয়ে-নাৰীৰ পৰস্পৰ শৰীৰ ঘৰ্ষণ
কৰি যৌনকামনা অৰ্জন কৰা ডাঙৰ
গুনাহ। এনে কামত লিপ্ত নাৰীসকল
কঠনি শাস্তৰি যোগ্য।

ইবনু কুদামাহ ৰাহমিাহুল্লাহে ‘আল-মুগনী’: (৮/১৯৮) গ্ৰন্থত কছে: যদি দুজনী নাৰীয়ে পৰস্পৰ শৰীৰ ঘৰ্ষণ কৰে তেন্তে সহিত উভয়ে অভিশপ্ত আৰু জনিকাৰী। কাৰণ, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«إذا أتت المرأة المرأة فهما زانيتان»

“যদি নাৰীয়ে নাৰীগমন কৰে সহিত উভয়ে জনিকাৰীগী”।

সহিতক বচাৰক উচতি শাস্তি দিবি। কাৰণ, এইটো এনে জনি যাৰ বাবে চৰয়িত নৰ্ধাৰতি শাস্তি নাই। সমাপ্ত।

এতকে নাৰীসকলৰ বশিষেকই যুৱতীসকলৰ এইবোৰ ঘৃণ্য অপকৰ্মৰ পৰা সাৱধান থকা জৰুৰী।

চকু সংযত ৰখা সম্পৰ্কে ইবনুল
কাইয়ুমি ৰাহিমাহুল্লাহে ‘আল-জাব্বুল
কাফী’: (পৃ.১২৯, ১৩৫) গ্ৰন্থত কছে:
দৃষ্টিপিত হৈছে প্ৰবৃত্তিৰ অগ্ৰদূত
আৰু বাৰ্তাবাহক, ইয়াক সংযত কৰাই
লজ্জাস্থান সংৰক্ষণ কৰাৰ
মূলমন্ত্ৰ। যিয়ে তাৰ দৃষ্টিকি উন্মুক্ত
এৰি দিলে, সি তাৰ নফছক ধ্বংসৰ ফালে
ঠলে দিলে। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামে কছে:

«يا علي، لا تتبع النظرة النظرة فإنما لك الأولى»

“হে আলী, দৃষ্টিৰ পছিত দৃষ্টিপিত
নকৰবি, প্ৰথম দৃষ্টি তোমাৰ (বাবে
মাফ)। প্ৰথম দৃষ্টিৰ দ্বাৰা উদ্দেশ্য
হঠাৎ দৃষ্টিপিত হোৱা যতিো অনচ্ছিত
পতি হয়। তেওঁ কছে: ‘মুছনাদ’

গ্ৰন্থত আলী ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা
বৰ্ণিত:

«النظر سهم مسموم من سهام إبليس»

“দৃষ্টি হৈছে ইবলিছৰ তীৰসমূহৰ মাজৰ
পৰা এটা বিষাক্ত তীৰ ”

...তাৰ পছিত তেওঁ কৰে: মানুহ যবিতোৰ
মুছিবতত গ্ৰফেতাৰ হয় তাৰ মূল উত্স
হৈছে দৃষ্টি। দৃষ্টিয়ে চাহদি সৃষ্টি কৰে,
চাহদিয় চিন্তা জন্ম দিয়ে, আৰু
চিন্তায় প্ৰবৃত্তকি জন্ম দিয়ে, আৰু
প্ৰবৃত্তিয়ে ইচ্ছাক জন্ম দিয়ে। তাৰ
পছিত ইচ্ছায় লাহে লাহে চূড়ান্ত দৃঢ়তাৰ
ৰূপ লয়, **এনকেই কাৰ্য্য বাস্তবায়িত হয়**
যদিকোনো বাধা প্ৰতবিন্ধক
নাথাকো। এই বাবহে কোৱা হয়: চকু

অৱনত ৰখাৰ কষ্ট সহ্য কৰা তাৰ
পছৰ সংঘটতি হোৱা দুখ সহ্য
কৰাতকৈ বহু গুণে সহজ।” সমাপ্ত।

হে মুছলমি নাৰী, তুমি পুৰুষসকলৰ পৰা
তোমাৰ দৃষ্টি অৱনত ৰখা। ফতিনা
সৃষ্টিকাৰী ছবিৰ ফাল্গে দৃষ্টপিত
নকৰবিা, যবিোৰ সচৰাচৰ প্ৰকাশ কৰা
হয় কচ্ছুমান পত্ৰকিত অথবা
টলেভিচিনত অথবা ভডিঅিত, এনে
কৰিলে তুমি বয়ো পৰণিতৰি পৰা
হফিজতত থাকবিা। কমান য়ে দৃষ্টি
ব্যক্তৰি বাবে অনুশোচনাৰ কাৰণ
হছে তাৰ কোনো হচাপ নাই। সঁচাই
সৰু ফৰিঙিতৰি পৰা বৃহৎ জুই সৃষ্টি হয়।

২. লজ্জাস্থান হফিজত কৰাৰ অংশ:

গান-বাদ্য যন্ত্ৰ নুশুনা:

ইমাম ইবনুল কাইয়্যামি ৰাহ্মিাহুল্লাহে
 ‘ইগাছাতুল লাহফান’: (১/২৪২, ২৪৮,
 ২৬৪ আৰু ২৬৫) গ্ৰন্থত কছে:

“চয়তানৰ এটা ষড়যন্ত্ৰ, যাৰ দ্বাৰা সি
 দুৰ্বল দ্বীনদাৰ, সামান্য বৰিকে আৰু
 হীন ইল্মৰ ধাৰকসকলক ষড়যন্ত্ৰৰ
 জালত আবদ্ধ কৰে, মুৰ্খ আৰু
 বাতলিপন্থীসকলৰ অন্তৰ চকিাৰ কৰে,
 তাৰে মাজত অন্যতম হৈছে, উৰুলি,
 হাততালি আৰু হাৰাম বাদ্য-যন্ত্ৰসহ
 গান, যাটীোৰে অন্তৰক কোৰআনৰ
 পৰা বমিুখ কৰে লগতে পাপ আৰু
 অপৰাধত জড়তি কৰে। এইবোৰ মূলতঃ
 চয়তানৰ কোৰআন আৰু ৰহমানৰ পৰা
 কঠনি প্ৰতবিন্ধক, জনিা আৰু
 সমকামতিৰ মন্ত্ৰ। এইবোৰৰ দ্বাৰা
 পাপকামত লিপ্ত প্ৰমেকি তাৰ

প্ৰমেকিাৰ পৰা চুড়ান্ত উদ্দেশ্য
 অৰ্জন কৰে... তাৰ পছিত তেওঁ কহে:
 নাৰী আৰু কশিাৰীসকলৰ কণ্ঠৰ পৰা
 এইবোৰ শ্ৰৱণ কৰা আৰু হাৰাম আৰু
 দ্বীন-ধৰ্মক কঠনিভাৱে ধ্বংসকাৰী...
 তাৰ পছিত তেওঁ কহে: ইয়াত কোনে
 সন্দেহে নাই যে, আত্মসন্মানী লোকে
 নজি পৰিয়ালক গানৰ পৰা দূৰতৈ ৰাখে,
 যেনেকৈ সহিতক দূৰত ৰাখে সন্দেহপূৰ্ণ
 বস্তুৰ পৰা। তেওঁ আৰু কহে: প্ৰমেকি
 আৰু আশ্বকি মহলত প্ৰচলতি যে,
 সহিতৰ বাবে নাৰীক অৰ্জন কৰা কঠনি
 হ'লে সহিতে নাৰীক গান শুনাবলৈ চেষ্টা
 কৰে, তেতিয়া নাৰী কোমল হয়। কাৰণ,
 নাৰীসকলে আৰাজৰ দ্বাৰা দ্ৰুত
 প্ৰভাৱতি হয়। গানৰ শব্দ সহিতৰ
 অনুভূতি শক্তকি দুটা ধৰণে ক্ৰিয়াশীল

কৰে: শব্দ আৰু অৰ্থ উভয় দৰি পৰা।
 তেওঁ কৈছে: এইবোৰৰ লগত যদি দুফ,
 যুৱতী আৰু নাচ সঙ্গী হয়, তেনেহে'লে ই
 জাদু-মন্ত্ৰৰ দৰে কাম কৰে। যদি
 নাৰীসকলে গানৰ দ্বাৰা গৰ্ভৱতী
 হ'লেহেঁতেনে, তেন্তে নিশ্চয় এইবোৰ
 গান তাইৰ বাবে উপযুক্ত আছিল।
 আল্লাহৰ শপত, গানৰ কাৰণেই বহুতো
 সম্ভ্ৰান্ত নাৰী পততি হৈছে!!”
 সমাপ্ত।

হে মুছলমি নাৰী! তুমি আল্লাহক ভয়
 কৰা, চৰিত্ৰ বনিষ্টকাৰী বমোৰ
 অৰ্থাৎ গান শ্ৰৱণৰ পৰা দূৰতৈ থকা,
 যাটো মুছলমি সমাজত বিভিন্ন পদ্ধতি
 আৰু বিভিন্ন উপায়ত ব্যাপকভাৱে
 প্ৰসাৰিত হৈছে, আৰু মুৰ্খ নাৰীসকলে

তাক সংগ্ৰহ কৰা নিজৰ মাজতে আদান-প্ৰদান কৰাছো।

৩. লজ্জাস্থান হফিজত কৰাৰ অংশ:

মাহৰামবহীন নাৰীৰ ভ্ৰমণ নকৰা

লজ্জাস্থান হফিজত কৰাৰ আৰু এটা অংশ হ'ছে নাৰীক মাহৰামবহীন ভ্ৰমণ কৰিবলৈ নদিয়া, যাি মাহৰামে তাইক লোভী আৰু পাপস্ৰিষ্ঠসকলৰ পৰা সংৰক্ষণ কৰবি আৰু নৰিাপত্তা দবি।

বশিদ্ধ হাদীছত নাৰীক মাহৰামবহীন ভ্ৰমণ কৰিবলৈ নিষিধে কৰা হ'ছে। যেনে ইবনে ওমৰ ৰাদিয়াল্লাহু 'আনহুৰ পৰা বৰ্ণতি, **তওঁ ক'ছে:** ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে ক'ছে:

« لا تسافر المرأة ثلاثة أيام إلا مع ذي محرم »

“নাৰীয়ে মাহৰামবহীন তিনি দিনৰ
ভ্ৰমণ নকৰবি”।

আবু ছাঈদ খুদৰী ৰাদয়ি়াল্লাহু ‘আনহুৰ
পৰা বৰ্ণতি ,

«أن النبي صلى الله عليه وسلم نهى أن تسافر
المرأة مسيرة يومين أو ليلتين إلا ومعها زوجها،
أو ذو محرم»

“নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
নাৰীৰ দুদিন অথবা দুই ৰাতৰি ভ্ৰমণ
নষিধে কৰছে, যদি তাইৰ লগত স্বামী
অথবা মাহৰাম নাথাকে”।

এইদৰে আবু হুৰাইৰা ৰাদয়ি়াল্লাহু
‘আনহুৰ পৰা বৰ্ণতি, নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে কৰে:

«لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر تسافر
مسيرة يوم وليلة إلا مع ذي محرم عليها»

“যিয়ে আল্লাহ আৰু আখিৰাতৰ প্ৰতি ঈমান ৰাখে এনে কোনো নাৰীৰ বাবে মাহৰামবহীন এদনি আৰু এক ৰাতৰি দুৰত্ব ভ্ৰমণ কৰা বধৈ নহয়”।

এইবোৰ হাদীছত তিনি দিন, দুদিন আৰু এদনি এক ৰাতৰি ভ্ৰমণ নকৰাৰ যাঁ পৰমািণ বৰ্ণনা হৈছে সেয়া দৰাচলতে সেই সময়ৰ ভ্ৰমণ কৰাৰ প্ৰচলতি পৰম্পৰাৰ ভিত্তিতি। ততেয়া মানুহে খোজ কাঢ়ি আৰু বাহনত আৰোহণ কৰি এদনি, দুদিন আৰু তিনি দিন ভ্ৰমণ কৰছিলি। হাদীছত উল্লেখতি তিনি দিন, দুদিন আৰু এদনি এক ৰাতৰি দ্বাৰা হাদীছৰ বাহ্যকি অৰ্থ উদ্দেশ্য নহয়,

বৰং উদ্দেশ্য হৈছে যাটো দূৰত্বক
ভ্ৰমণ বুলি কোৱা হয় সেইটোৱে
মাহৰামবাহীন নাৰীসকলৰ বাবে নষিধো।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে ‘ছহিহ
মুছলিমিৰ ব্যাখ্যাত’: (৯/১০৩) কহে:
“মূল কথা হৈছে: যাক ভ্ৰমণ বুলি
কোৱা হয় সেই ভ্ৰমণত যদি নাৰীৰ
লগত স্বামী বা মাহৰাম নাথাকে তেন্তে
তাইক বাধা প্ৰদান কৰা হ’ব, সেইটো
তিনি দিন হওক অথবা দুদিন অথবা
এদিন এক ৰাত্ৰিয়ে নহওক কয়ি অথবা
ইয়াতকৈয়ো কম সময় ইত্যাদি কাৰণ,
ইবনে আব্বাছৰ পৰা বৰ্ণিত
নষিধোজ্ঞাৰ হাদীছটো সৰ্বসাধাৰণ,
তাত নষিদ্ৰিষ্ট কোনো সময়ৰ উল্লেখ

নাই, যাটীে মুছলমিৰ এই অধ্যায়ৰ
সৰ্বশেষে হাদীছ:

«لا تسافر امرأة إلا مع ذي محرم»

“মাহৰামবহীন নাৰীয়ে ভ্ৰমণ
নকৰবি”।

এই হাদীছে সকলো প্ৰকাৰ ভ্ৰমণক
অন্তৰ্ভুক্ত কৰে, প্ৰত্যকে সৈ
দুৰত্ব যাটীেক ভ্ৰমণ বুলি কোৱা।”
আল্লাহেই ভাল জানে।

নাৰীসকলৰ গ্ৰুপৰ লগত যসিকলে
নাৰীক ওৱাজবি হজ্জৰ অনুমতি প্ৰদান
কৰছে তেওঁলোকে ছুন্নত পৰিপিন্থী
সদিধান্ত দিছে। ইমাম খাত্তাবী
ৰাহমিাহুল্লাহে কছে: “নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে নাৰীক

মাহৰামবহীন ভ্ৰমণ কৰিবলৈ নষিধে
 কৰিছে, এতকে চৰ্তবহীন তাইক
 হজ্জৰ ছফৰত বাহৰি হোৱাৰ অনুমতি
 প্ৰদান কৰা ছুন্নত পৰিপিন্থী, যাঁ
 ছুন্নত নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহা
 অছাল্লামে বাস্তবায়ন কৰিছে।

মাহৰামবহীন নাৰীৰ ছফৰ বা ভ্ৰমণ
 কৰা পাপ গতকি তাইৰ ওপৰত হজ্জ
 ওৱাজবি কোৱা ঠকি নহয়। এই আদশে
 মানুহক পাপ কামৰ ফাল লৈ যাব”।

সমাপ্ত।

মই (লেখক) কওঁ: যসিকলে নাৰীক
 গ্ৰুপৰ লগত বাহৰি হোৱাৰ অনুমতি
 দিছে তেওঁলোকো কনিতু নাৰীক
 মাহৰামবহীন যকিনো নো ভ্ৰমণৰ বাবে
 অনুমতি প্ৰদান কৰা নাই, তেওঁলোকো

কৰেল ওৱাজবি হজ্জৰ বাবে অনুমতি
দাৰ্ছি।

ইমাম নাৱাৰী ৰাহিমাহুল্লাহে ‘আল-
মাজমু’: (৮/২৪৯) গ্ৰন্থত কৰ্ছৈ: “নফল
ইবাদত বা ব্যৱসায় অথবা জিয়াৰতৰ
বাবে আৰু এই ধৰণৰ ভ্ৰমণ
মাহৰামবহীন বধৈ নহয়।” সমাপ্ত।

এতকে, এই যুগত যহিঁতে মাহৰামবহীন
নাৰীৰ প্ৰত্যকে ভ্ৰমণৰ ক্ৰতেৰত
শথিলিতা অবলম্বন কৰে সহিঁতৰ কথাৰ
সমৰ্থনত গ্ৰহণযোগ্য কনো
আলমি নাই।

সহিঁতে কয়: এজন মাহৰামে প্লেনেত
উঠাই দয়ি, আকনো আন মাহৰামে
এয়াৰপোৰ্টৰ পৰা তাইক লৈ যায়

যতেয়া প্লেনে সেই ঠাইত গৈ পায়।
সহিতৰ ধাৰণাত বহু নাৰী পুৰুষ একলেগে
থকাৰ বাবে প্লেনে নৰিাপদ।

আমা সহিতক কওঁ: এই ধৰণৰ ভ্ৰমণ
কতেয়াও নৰিাপদ নহয়, প্লেনে অন্যান্য
যানবাহনতকয়েো বছে ক্ৰতকিৰ।
কাৰণ, ইয়াত যাত্ৰীসকলৰ বহাৰ ঠাই
একলেগে থাকে, সম্ভৱত নাৰীৰ বহাৰ
ঠাই কোনো পুৰুষৰ লগত হ'ব পাৰে
অথবা এনে কোনো সমস্যা প্লেনেত
হ'ব পাৰে, যাৰ বাবে ই গতপিথ
পৰবিৰ্তন কৰি আন কোনো
এয়াৰপোৰ্তিত ল্যান্ড কৰবি, য'ত
তাইক সুৰক্ষাদাতা কোনো নাই, ফলত
ফতিনাৰ সন্মুখীন হ'বা নাৰীৰ যদিশে
পৰচিতি নহয় আৰু য'ত তাইক

গ্ৰহণকাৰী কোনো মাহৰাম নাই, তাত
তাইৰ অৱস্থা কি হ'ব পাৰে?

৪. লজ্জাস্থান হফিজত কৰাৰ অংশ:

নাৰীয়ে এনে কোনো পুৰুষৰ লগত
নৰ্জনে সাক্ষাত নকৰবি, যি তাইৰ
মাহৰাম নহয়।

নাৰীক মাহৰামবহীন পৰ-পুৰুষৰ লগত
নৰ্জনে সাক্ষাত কৰাৰ পৰা বৰিত বখা
লজ্জাস্থান হফিজত কৰাৰ এটা অংশ।
নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
কৈছে:

«من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يخلون
بامرأة ليس معها ذو محرم منها، فإن ثالثهما
الشیطان»

“যিয়ে আল্লাহ আৰু পৰকাল দৰিসৰ
প্ৰতি ঈমান ৰাখে সি এনে নাৰীৰ লগত
নৰিজন সাক্ষাত নকৰবি যাৰ লগত
মাহৰাম নাই। কাৰণ, সহিতৰ তৃতীয়জন
হৈছে চয়তান”।

আমৰি ইবনে ৰাবি আৰু পৰা বৰ্ণতি,
তওঁ কৈছে: “ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

«ألا لا يخلون رجل بامرأة لا تحل له، فإن ثالثهما
الشیطان، إلا محرم»

“জানি থোৱা, কোনো পুৰুষে এনে
নাৰীৰ লগত অকলশৰীয়াকৈ সাক্ষাত
নকৰবি, যি তাৰ বাবে হালাল নহয়।
কাৰণ, সহিতৰ মাজত তৃতীয়জন থাকে

চয়তান, যদি পুৰুষজন মাহৰাম হয় সয়ো
সুকীয়া কথা”।

ইমাম মাজ্‌দ ইবনে তাইময়্‌যাহ
‘মুনতাকা’ গ্ৰন্থত কৈছে: ইমাম
আহমদে উক্ত হাদীছ দুটা বৰ্ণনা
কৰিছে, কিন্তু এই হাদীছৰ ভাবার্থ
বুখাৰী আৰু মুছলিমৰ হাদীছত আছে,
যিটো ইবনে আব্বাছ ৰাদয়্যাল্লাহু
‘আনহুমাৰ পৰা বৰ্ণতি।

ইমাম শ্বাওকানী ৰাহমিহুল্লাহে
‘নাইলুল আওতাৰ’: (৬/১২০) গ্ৰন্থত
কৈছে: “পৰ-নাৰীৰ লগত নৰিজননে
সাক্ষাত কৰা হাৰাম সকলোৱে একমত।
এইদৰে ইজমা বৰ্ণনা কৰিছে হাফজি
ইবনে হাজাৰ ‘ফাতহুল বাৰী’ গ্ৰন্থত।
হাৰাম হোৱাৰ কাৰণ সহিতৰ মাজত

তৃতীয়জন চয়তান উপস্থিতি থাকে,
বিশিয়টো হাদীছত স্পষ্টি। চয়তানৰ
উপস্থিতিয়ে সহিতক হাৰাম কামত
লপিত কৰবি, কনিতু মাহৰাম থাকলি
সাক্ষাত বধো। কাৰণ, তাৰ উপস্থিতি
পাপ সংঘটিতি হোৱাৰ সম্ভাৱনা নাই।”
সমাপ্ত।

কছিমান নাৰী আৰু সহিতৰ অভাৱক
কছিমান নৰ্জিন সাক্ষাত সম্পৰ্কে
শথিলিতা কৰা দেখা যায় :

ক. স্বামীৰ নকিতাত্মীয়সকলৰ লগত
নৰ্জিন সাক্ষাত কৰা আৰু সহিতৰ
সন্মুখত চহোৰা উন্মুক্ত ৰখা।
প্ৰকৃততে সহিতৰ লগত নৰ্জিন
সাক্ষাত কৰা অন্যান্য সাক্ষাততকৈ

বহু ক্ৰতকিৰা নবী চাল্লাল্লাহু
আলাইহি অছাল্লামে কহে :

«إياكم والدخول على النساء، فقال رجل من
الأنصار: يا رسول الله أفرأيت الحمى؟ قال:
الحمى: الموت»

“সাৱধান, তোমাগোকে নাৰীসকলৰ
ওচৰত প্ৰৱেশে নকৰিবা, ততৈয়া এজন
আনছাৰী ব্যক্তিয়ে ক’লে: হে আল্লাহৰ
ৰাছুল হুমো, দেওৰ বা স্বামীৰ ভায়কে
সম্পৰ্কে কি কয়? তখেতে ক’লে:
দেওৰ বা স্বামীৰ ভায়কে হছে
মৃত্যুস্বৰূপ”।

আৰবী ভাষাত স্বামীৰ ভাইকক হুমো
বুলি কোৱা হয়। তখেতে স্বামীৰ
ভায়কেৰ লগত নৰ্জিন সাক্ষাতক
মৃত্যুৰ দৰে অপছন্দ কৰিছে।

হাফজি ইবনে হাজাৰ ৰাহ্মিাহুল্লাহে

‘ফাতহুল বাৰী’: (৯/৩৩১) গ্ৰন্থত

কৰ্ছে: ইমাম নাৱাৰীয়ে কৰ্ছে:

“ভাষাবাদিসকলৰ আটায়ৈ একমত য়ে ,

الحمو অৰ্থ স্বামীৰ নকিটাত্মীয়, যনে

স্বামীৰ পতি, স্বামীৰ খুৰা, স্বামীৰ

ভাই, স্বামীৰ ভাইয়েৰ ল’ৰা আৰু

স্বামীৰ খুৰাৰ ল’ৰা প্ৰমুখসকল।” তেওঁ

আৰু কৰ্ছে: “হাদীছত স্বামীৰ

নকিটাত্মীয়ৰ দ্বাৰা উদ্দেশ্য স্বামীৰ

পতি আৰু স্বামীৰ সন্তানৰ বাহৰি

অন্যান্য পুৰুষক বুজোৱা হৰ্ছে, কাৰণ

সহিত স্ত্ৰীৰ বাবে মাহৰাম, সহিতৰ

লগত অকলশৰীয়া সাক্ষাত বধৈ।

সহিতক মৃত্যুৰে তুলনা কৰা নাযাব।”

তেওঁ কৰ্ছে: “ভাইয়েৰ স্ত্ৰী বা

নবৰীৰ লগত নৰ্জনে সাক্ষাত কৰাৰ

বসিয়টো মানুহে সচৰাচৰ শথিলিভাৰে
 দখে অথচ ইয়াৰ উদাহৰণ হৈছে মৃত্যু।
 এইটোৱে সৰ্ব্বাধিক নিষিধোজ্ঞাৰ
 পাত্ৰ।” সমাপ্ত।

শ্বাওকানী ৰাহমিহুল্লাহে ‘নাইলুল
 আওতাৰ’: (৬/১২২) গ্ৰন্থত কৈছে :
 الموت: الحمو: “এই কথাৰ অৰ্থ হৈছে,
 আনতকৈ ইয়াৰ পৰা অনষ্টিৰ আশংকা
 বছে, যনে অন্যান্য ভীতকিৰ বস্তুৰ
 পৰা মৃত্যু আটাইতকৈ বছে ভীতজিনক।”
 সমাপ্ত।

হে মুছলমি নাৰী! আল্লাহক ভয় কৰা,
 এই বসিয়তে শথিলিতা নকৰবি, যদাও
 মানুহে শথিলিতা কৰে। কাৰণ, মানুহৰ
 অভ্যাসতকৈ চৰয়িতৰ নিৰ্দ্দেশে উপদেশে
 হ্চিপাৰে উত্তম।

খ. কছিমান নাৰী আৰু সহিতৰ
 অভাৱক মাহৰামবহীন ড্ৰাইভাৰৰ
 লগত অকলে চলাফুৰাৰ ক্ষত্ৰত
 শথিলিতা অবলম্বন কৰে অথচ
 এইটোও হাৰাম নৰিজনতা।

ছোদা আৰবৰ মুফতি শ্বাইখ মুহাম্মাদ
 ইব্ৰাহীম ৰাহিমাহুল্লাহে ‘মাজমুউল
 ফাতাৱা’ত: (১০/৫২) কছে: বৰ্তমান
 সময়ত ইয়াত কোনো সন্দেহে নাই যে,
 আনৰ গাড়তি মাহৰামবহীন পৰ-নাৰীৰ
 অকলে চলাফুৰা কৰা বহু অনশ্চিতৰ
 সন্মুখীন হোৱা স্বাভাৱিক। ইয়াত বহু
 অনশ্চিত আছে এই ক্ষত্ৰত শথিলিতা
 কৰা কতেয়াও সমীচীন নহয়। যদিও
 তাই লজ্জাশীল নাৰী অথবা বয়সস্থ
 পৰতিবা নাৰী নহওক কয়ি, যয়ি

সাধাৰণতে পুৰুষৰ লগত কথা কয়। যাঁ
 ব্যক্তি তাৰ মাহৰাম নাৰীৰ বাবে এই
 ধৰণৰ আচৰণ পছন্দ কৰে তাৰ
 দ্বীনদাৰী দুৰ্বল, সি পুৰুষত্বহীন আৰু
 আত্মমৰ্যদাবোধশূন্য। নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কহে:

«لا يخلون رجل بامرأة إلا كان ثالثهما الشيطان»

“কোনো পুৰুষ নাৰীৰ লগত নৰ্ভিজন
 সাক্ষাত নকৰবি, অন্যথা অৱশ্যই
 সহিতৰ তৃতীয়জন (উপস্থতি) হ’ব
 চয়তান”।

পৰ-পুৰুষৰ লগত গাড়তি আৰোহণ কৰা,
 ঘৰ আৰু ঘৰৰ দৰে নৰ্ভিজন
 সাক্ষাততকৈ বহু ক্ষতকিৰ। ইয়াত যাঁ

অন্যিট আছ্বে সয়ো নৰ্ব্জনে সাক্ষাত
কৰাতো নাই” সমাপ্ত।

মাহৰাম নশ্চয় ডাঙৰ হোৱা জৰুৰী, যাৰ
উপস্থিতি নৰ্ব্জনে সাক্ষাত নহয়, শশি
লগত থাকলিহে যথেষ্ট নহয়। কিছুমান
নাৰীয়ে ভাৱে শশি থাকলিহে নৰ্ব্জনেতা
গুচি যায় –এইটো ভুল ধাৰণা।

ইমাম নাৱাৰী বাহমিহুল্লাহে কছে: যদি
পৰ-পুৰুষ পৰ-নাৰীৰ লগত তৃতীয়
ব্যক্তিৰ বাহৰি নৰ্ব্জনে সাক্ষাত কৰে
তেন্তে এইটো সকলোৰে মতে হাৰাম।
এইদৰে যদি তাইৰ লগত সৰু কোনো
শশি থাকে যাৰ উপস্থিতি লাজ নহয়
বয়স কম হোৱাৰ কাৰণে, এনকোৱা
শশিৰ দ্বাৰা হাৰাম নৰ্ব্জনেতা ভঙ
নহয়।

গ. কছিমান নাৰী আৰু সহিতৰ
 অভাৱক চকিৎসাৰ নামত ডাক্তৰৰ
 সাক্ষাত সম্পৰ্কে শথিলিতা কৰে,
 এইটোও ডাঙৰ অপৰাধ। ইয়াতো আছে
 ডাঙৰ অনশ্ৰুত যটিো মানালিোৱা আৰু
 যাৰ ওপৰত মৌনতা আবলম্বন কৰা
 ঠকি নহয়।

শ্বায়খ মুহাম্মাদ ইব্ৰাহীম
 ৰাহিমাহুল্লাহে ‘মাজমু‘উল ফাতাৱাত:
 (১০/১৩) কছে: “যকি নহওক, পৰ-
 নাৰীৰ লগত নৰ্জনে সাক্ষাত কৰা
 চৰয়িতৰ দৃষ্টি হাৰাম, চকিৎসক
 ডাক্তৰৰ বাবেও হাৰাম। কাৰণ, নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কছে:

«لا يخلون رجل بامرأة إلا كان ثالثهما الشيطان»

“কোনো পুৰুষ নাৰীৰ লগত নৰ্ব্জনে
সাক্ষাত নকৰবি, অন্যথা অৱশ্যই
সহিতৰ তৃতীয়জন (উপস্থতি) হ’ব
চয়তান”।

নশ্চয় নাৰীৰ লগত কাৰো থকাটো
জৰুৰী, তাইৰ স্বামী অথবা আন
কোনো মাহৰাম পুৰুষ। যদি পুৰুষ
নাথাকে তথাপিও তাইৰ ওচৰত আত্মীয়
নাৰী থকা জৰুৰী। যদি উল্লেখিত
কোনোৱে নাথাকে, আৰু ইপনি
বমোৰো কঠনি যাৰ বাবে দৰে কৰা
সম্ভৱ নহয়, তেনেহে’লে অৱশ্য ৰোগীৰ
লগত সৱেকি বা তাইৰ দৰে কোনোবা
উপস্থতি থকা জৰুৰী, যাতো নষিদ্ধ
নৰ্ব্জনতা নহয়।” সমাপ্ত।

এইদৰে ডাক্তৰৰ বাবে কোনো পৰ-
নাৰীৰ লগত সাক্ষাত কৰা জায়গে নহয়,
পৰ-নাৰী বোণীয় হোক বা তাৰ
ডাক্তৰি পচোৰ সঙগী অথবা নাৰ্চা
এইদৰে অন্ধ শিক্ষকৰ লগত ছাত্ৰীৰ
নৰ্জিন সাক্ষাত বধৈ নহয়। এইদৰে
পৰ-পুৰুষৰ লগত বমিনত এয়াৰহষ্ট্ৰেৰ
নৰ্জিন সাক্ষাত বধৈ নহয়। পশ্চমি
সভ্যতা আৰু কাফৰিসকলৰ অন্ধ
অনুকৰণৰ নামত মানুহে এই ক্ষত্ৰত
শথিলিতা কৰছি। কাৰণ, দ্বীনী বধিনৰ
প্ৰতি সহিতৰ কোনো ভ্ৰুক্ষপে নাই।
লা-হাওলা অলা কুউৰাতা ইল্লা-বল্লাহ।

এইদৰে ঘৰত খাদ্দামাৰ (সৰেকিাৰ)
লগত নৰ্জিন সাক্ষাত কৰাও বধৈ নহয়,
যিয়ে তাৰ ঘৰত কাম কৰে। এইদৰে

গৃহ্নীৰ বাবে বধৈ নহয় খাদমিৰ
(সৰেকৰ) লগত নৰিজন সাক্ষাত কৰা।
সৰেক-সৰেকি আৰু খাদমে-খাদ্দামাৰ
সমস্যাটো বৰ্তমান যুগত বৰ ডাঙৰ
আকাৰ ধাৰণ কৰিছে। কাৰণ, নাৰীসকল
পঢ়া শূনা আৰু ঘৰৰ বাহিৰৰ কামত
ব্যস্ত। সয়ে মুমনি নাৰী আৰু
পুৰুষসকলৰ বছে সতৰ্ক থকা জৰুৰী।
সাৱধানতামূলক উপকৰণ গ্ৰহণ কৰা,
আৰু কতেয়াও বয়ো অভ্যাসৰ লগত
জড়তি নোহোৱা।

পৰসিমাপ্তি: নাৰীৰ পৰ-পুৰুষৰ লগত
মুছাফাহা কৰা হাৰাম।

শ্বাইখ আব্দুল আজীজ ইবনে বাজ
বাহমিহুল্লাহে কছে: পৰ-পুৰুষৰ লগত
নাৰীসকলৰ বাবে মুছাফাহা কৰা

কোনো অৱস্থাতহে বধৈ নহয়। সহিত
 যুৱতী হওক অথবা বৃদ্ধা, আৰু
 মুছাফাহাকাৰী যুৱক হওক অথবা বৃদ্ধা
 কাৰণ, ইয়াত উভয়ৰে অনষ্টিৰ আশংকা
 আছে। নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ পৰা বশিদ্ধ ছন্দত
 প্ৰমাণতি আছে, তেওঁ কৈছে:

«إني لا أصفح النساء»

“মই নাৰীসকলৰ লগত মুছাফাহা
 নকৰোঁ”।

আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু আনহাই কৈছে:

«ما مست يد رسول الله صلى الله عليه وسلم يد
 امرأة قط، ما كان يبائعهن إلا بالكلام»

“ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি
 অছাল্লামৰ হাত কতেয়াও কোনো

নাৰীৰ হাত স্পৰ্শ কৰা নাই, তেওঁ
সহিতৰ লগত কৰেল কথাৰ দ্বাৰাহে
বায় ‘আত কৰছিলি’।

পৰ্দাৰ আঁৰৰ পৰা অথবা পৰ্দাবহীন
মুছাফাহাৰ মাজত কোনো পাৰ্থক্য
নাই। কাৰণ, দলীল সৰ্বসাধাৰণ।
ফতিনাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰাৰ স্বাৰ্থত
সকলোকে নিষিধে কৰাটোৱে শ্ৰেয়ে’।
সমাপ্ত।

শ্বাইখ মুহাম্মাদ আমীন শ্বানকতী
বাহমিাহুল্লাহে তখেতেৰ তাফছীৰ
‘আজরাউল বায়ান’: (৬/৬০২) গ্ৰন্থত
কছে: জানা থোৱা য়ে, পুৰুষৰ বাবে পৰ-
নাৰীৰ লগত মুছাফাহা কৰা বধৈ নহয়।
নাৰীৰ কোনো অংগ পুৰুষৰ কোনো
অংগক স্পৰ্শ কৰা বধৈ নহয়। দলীল:

এক. নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামৰ পৰা প্ৰমাণতি, তওঁ কহে:

« إني لا أصافح النساء »

“মই নাৰীসকলৰ লগত মুছাফাহা
নকৰোঁ”।

আল্লাহ তা‘আলাই কহে:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾
[الاحزاب: ۲۱]

“নশ্চয় তোমালোকৰ বাবে
ৰাছুলুল্লাহৰ মাজত আছে উত্তম
আদৰ্শ”। [আল- আহযাব, [আয়াত: ২১](#)]

এতকে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি
অছাল্লামক অনুসৰণ কৰি নাৰীসকলৰ
লগত মুছাফাহা নকৰাই আমাৰ

কৰ্তব্য।..... তাৰ পছিত কৰ্ছে,
 বায়‘আতৰ সময়ত নাৰীসকলৰ লগত
 মুছাফাহা নকৰা স্পষ্টভাৱে প্ৰমাণ
 কৰে যে, পুৰুষে কতেয়াও নাৰীৰ লগত
 মুছাফাহা নকৰবি। পুৰুষৰ শৰীৰৰ
 কোনো অংশ নাৰীৰ শৰীৰক স্পৰ্শ
 নকৰবি। কাৰণ একবোৰে নম্নতৰ
 স্পৰ্শ হৈছে মুছাফাহা। বায়‘আতৰ
 মুহূৰ্ততো যতেয়া বাছুলুল্লাহ
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে
 নাৰীসকলৰ লগত মুছাফাহা কৰা নাই,
 এইটোৱে প্ৰমাণ কৰে যে, সহিতৰ
 লগত মুছাফাহা কৰা বধৈ নহয়। নবী
 চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ
 অবাধ্য হোৱাৰ সুযোগ নাই, তেওঁ নজি
 কথা, কৰ্ম আৰু সমৰ্থনৰ দ্বাৰা

উম্মতক কৰণীয়সমূহ স্পষ্ট কৰা
গৈছে।

দুই. আমি আগতে আলোচনা কৰিছো।
যে, নাৰীৰ গোটেই শৰীৰ পৰ্দাৰ
যোগ্য, সয়ে পৰ্দা কৰা তাইৰ বাবে
জৰুৰী। ফতিনাৰ আশংকাত চকু অৱনত
ৰখাৰ নৰ্দ্দেশে পৰ্দান কৰা হৈছে। ইয়াত
কোনো সন্দেহে নাই যে, শৰীৰৰ লগত
শৰীৰৰ স্পৰ্শ প্ৰবৃত্তিকি জগাই
তোলে, যাটো চকুৰ দৃষ্টিতকৈও অধিক
ক্ষতকিৰ। এই বিষয়সমূহ কম-বছৰী
সকলোৰে জানে।

তিনি. বৰ্তমান সময়ত তাক্ৰা নথকাৰ
বাবে আমানতদাৰী নথকাৰ বাবে আৰু
সন্দেহপূৰ্ণ স্থান পৰ্হাৰ নকৰাৰ
বাবে পৰ-নাৰীৰ শৰীৰৰ স্পৰ্শ এক

প্ৰকাৰ ভোগ। আমা একাধিকবাৰ
শুনছিো য়ে, কছিমান পুৰুষে নজি
খুলশালীৰ মুখৰ ওপৰত মুখ ৰাখি চুমা
থায়, যটিো সহিতৰ ওচৰত ছালামৰ চুমা
হচিপে জনাযাত, **যটিো হাৰাম। সহিত**
কয়: ছালাম কৰছি অৰ্থাৎ চুমা খাইছে।
সত্য কথা, য'ত কোনো সন্দহে নাই
যে, সকলো প্ৰকাৰ ফতিনা, সন্দহে
আৰু তাৰ উপকৰণৰ পথ বন্ধ কৰা
জৰুৰী, যাৰ অন্যতম হৈছে নাৰীৰ শৰীৰ
কোনো অংশক পুৰুষৰ স্পৰ্শ কৰা।
হাৰামৰ পথ বন্ধ কৰা ওৰাজবি...”।
সমাপ্ত।

শেষকথা:

হে মুমনি পুৰুষ আৰু মুমনি নাৰী!
তোমালালোকক আল্লাহৰ উপদশে
স্মৰণ কৰাই দিছো, তেওঁ কৰ্ছে:

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ
۝ ۳۰ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ
وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ
مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّبَعِينَ غَيْرَ أُولِي
الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ
الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ
جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

[৩১] (النور: ৩০ ৩১)

“(হে নবী) মুমনি পুৰুষসকলক কোৱা,
 সহিত্তে যনে সহিত্তৰ দৃষ্টিকি সংযত ৰাখে
 আৰু সহিত্তৰ লজ্জাস্থানৰ হফিজত
 কৰে। এইটোৱে সহিত্তৰ বাবে অধিক
 পৱতিৰ। নশ্চয় সহিত্তে যাকি কৰে সেই
 সম্পৰ্কে আল্লাহ সম্বক অৱহতি।
 আৰু মুমনি নাৰীসকলক কোৱা,
 সহিত্তেও যনে সহিত্তৰ দৃষ্টিকি সংযত
 ৰাখে আৰু সহিত্তৰ লজ্জাস্থানৰ
 হফিজত কৰে। আৰু যি সাধাৰণতে
 প্ৰকাশ পায় তাৰ বাহিৰে সহিত্তে যনে
 সহিত্তৰ সৌন্দৰ্য প্ৰকাশ নকৰে।
 সহিত্তে যনে সহিত্তৰ ওড়নাৰে নজি
 বক্ষস্থলক আবৃত কৰি ৰাখে। সহিত্তে
 যনে নজি স্বামী, পতি, স্বামীৰ পতি ,
 নজিৰ পুত্ৰ, স্বামীৰ পুত্ৰ, ভাতৃ,
 ভতজি, ভাগনি, লগৰীয়া তৰিতা, নজিৰ

দাসী, যৌনকামনা বোধ নকৰা
অধীনস্থ পুৰুষ অথবা নাৰীসকলৰ
গোপন অংগ সম্পৰ্কে অজ্ঞে বালকৰ
বাহিৰে আন কাৰো আগত নজিৰ
সৌন্দৰ্য প্ৰকাশ নকৰে। আৰু সহিত
যনে নজিৰ গোপন সৌন্দৰ্য প্ৰকাশ
কৰাৰ বাবে সজোৰে খোজ নাকাঢ়ে। হে
মুমিনিসকল! তোমালোক সকলোৱে
আল্লাহৰ ওচৰত তাওবা কৰা, যাত
তোমালোকে সফলতা লাভ কৰিব
পাৰা”। [আন-নূৰ, আয়াত: ৩০-৩১]

সমাপ্ত

আজি তাৰিখি ২২. ০১. ২০১৬ শুক্ৰবাৰ
পোৱা ১.৩৫ am মিনিটি

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদা
আৰব

বলিডিং নং ১৭, ৪/৫৩৫ নং কোঠা